
ALPHONSE
PICARD & FILS
EDITEURS
RUE BONAPARTE
82
RIS VI ARROND.T
LIBRAIRIE
ANCIENNE
D'OCCASION
COMMISSION
LIVRES NEUFS
FRANÇAIS
&
ETRANGERS

PETR. FRID. ARPE
DE PRODIGIOSIS
NATURÆ ET ARTIS
OPERIBUS
TALISMANES
ET
AMULETA
DICTIS
CUM RECENSIONE SCRIPTORUM
HUIUS ARGUMENTI
LIBER SINGULARIS.

HAMBURGI,
Apud CHRISTIAN. LIEBEZEIT.
1717.

SERENISSIMO & CELSISSIMO

PRINCIPI AC DOMINO

CAROLO FRIDERICO,

HÆREDI NORWEGIÆ,
SUPREMO DUCI SLESVICI, DUCI
HOLSATIÆ, STORMARIÆ ET
DITMARSIÆ, COMITI IN OLDEN-
BURG ET DELMENHORST,

DOMINO SUO CLEMENTISSIMO,

AVITARUM
VIRTUTUM ET MERITORUM
STATORI SUMMO,
PATRIÆ SPEI, SUBDITORUM PRÆSIDIO,
ACADEMIÆ SUÆ
TUTELARI GENIO.

HANC DISSERTATIONEM

DE

GENIIS TUTELARIBUS

ET

PRODIGIOSIS NATURÆ AR-
TISQVE OPERIBUS

DEVOTÆ MENTIS ET HUMILLIMI OBSEQVII
PERPETUUM PIGNUS

SACRAM ESSE VOLUIT

AUTOR.

PRÆFATIO AD LECTOREM.

DUm otium fallere, & aliquot horas Musis severioribus eripere animus est, forte elegantem Viri Clariss. Dissertationem de *Talismanibus* evolvo, in qua §. I. de defectu scriptorum acerbe queritur, qui ante eum hoc argumentum illustrare conati fuerant. Hæsi equidem & hoc nimis occupato excidisse credens, taci-

tacitus prætermisissem, nisi alii quidam, quibus numerum ingentem scriptorum commemorabam, ipsi suis suffragiis adfuissent, qui meum permoverunt studium, ut qualecunque illud, scriptoribus *de imaginibus astrologicis & magicis* impendere voluerim. Non me fugit quidem, hæc quo a vulgo remotiora, eo propinquiora calumniæ, & diu sæculi genius restitit, ne fœtum ederem, tenuitas ingenii, novitatis invidia, argumenti salebræ. Tandem hæc omnia missa faciens

me

me non invito eluctatur e tenebris liber & publicum experiri audet judicium

Me ne moveat cimex Pantilius, *aut movear, quod Vellicet absentem* Demetrius.

Averruncabunt ipsi scriptores, si quid est in iis subsidii, otiosorum næ-nias, malevolorum vaframenta & indoctorum nugas. Tutius per plana, sed humilius & depressius iter: frequentior currentibus quam reptantibus lapsus: sed his nulla laus, illis nonnulla, etiamsi labantur. Vale!

In hoc Signo Vinces

CAP. I.

DE ORTU, PROGRESSU, & ANTIQUITATE ARTIS TALISMANICÆ

Argumentum.

Expoſita vocis ſignificatione, cum origo ipſius ad antediluviana *deduci poſſet tempora, ad* Noachi *& poſterorum ævum revocatur.* Chamum *primum eorum autorem fuiſſe quidam volunt, quem avidiſſime ſecuti* Ægyptii *ejus nepotes, quorum ſuperſtitioſæ artes pluribus denudantur. Ex* Chaldæis *huc veniunt Thare Abrahami pater, idolorum faber, & Laban cum Teraphis ſuis. Ex* Hebræis *Aaronis vitulus, & apud quosdam (quamvis perperam) Moſis ſerpens æneus. Rectius Davidis lares, Jeroboami vituli, Michæ idola, Philiſtrorum mures, Regii Chaldæorum Teraphi, de quibus ſingulis Scriptores ſubjiciuntur. Et de Phylacteriis* quoque Judæorum *& ſuperſtitioſis reliquis artibus diſſeritur. De Diis* Syrorum, Sabiorum *impiis conatibus, literis* Epheſiis, *Gygis & Niſſiæ apud*

 Ly-

Lydos *annulis*. Trojanorum *palladio* & Indorum *ferro grandinem averrunco*, *gladiis Gangis*, *nec non* Sinensium *icunculis*. *Porro* Philosophi *telesmatum artifices prodeunt*. Zamolxis, Orpheus, Eumolpus, Epimenides, Pythagoras, Empedocles. *Plura de* Homero, Virgilio, Apollonio Thyaneo, aliisque, Proclo, Apulejo, Lajo, Libanio, Asclepiade. GRÆCI *mysteriis salutem quaerunt suis, de quibus Meursius, Job. Lomeyerus, A. van Dale & nos ex Demosthene. Praeterea fatalium & potentium imaginum admiratores summi, quas Pericles, Diophantus, Alexander privatim venerantur. De annulis physicis & pharmaciticis; nec non de Romanorum firmamentis imperii: Deo Termino, Diis tutelaribus, Penatibus & Laribus, Hecate, Silvano, Priapo & statua Tanaquilis mirifica. De L. Syllae, C. Jul. Caesaris, Neronis, Galbae & Macri, anorum telesmatibus, ut & de sigilliolis, superstitionibus in puerperiis, carminibusque mirificis, quae in Pontificum libris continebantur. De consecratis itidem statuis Romanorum & Graecorum, donec capta interiit Constantinopolis; Quid denique inter* Christianos, *Gnosticos aliosque*, Arabes & *antiquitus inter* Germanos *populosque* septentrionales, *nec non in* Hispania & Gallia *valuerint, observo & illorum superstitiosam diligentiam, qui numerum Telesmatum in immensum augent, retundo.*

TALIS-

TALISMANN vox illa usitatissima qua hodie *Talismanes* vocantur, imagines, characteres & literæ, certo cœli positu, variis modis, ad varios mirabiles effectus compositæ: ab *Arabibus* desumpta videtur, quorum autoritate *Turcæ* sacerdotes harum artifices *Talismanes* appellitant (1) Chaldæis & Persis *Tsilmenaja*, & *Tilsemobt*; Hebræis *Tselem* & *Ieraphim*; Græcis τελέσματα, *phylacteria*, στοιχεῖα & *Stoichicæ statuæ*, Romanis *amuleta* ab amula vase sacro expiatorio, aut *Amoleta* ab amoliendo dicuntur, *Proebia* a præbendo aut prohibendo.

Definitio & Synonimia vocis.

HARUM imaginum autorem *antediluvium* fuisse nonum Gigantum & artem deducendi stellas tradidisse dicit *Henochus*, (2) sed stramineus & futilis, Ejusdem scilicet farinæ, quam illa sunt, quæ de NACRAO, primo Rege *Ægyptiorum* ante diluvium inepte fingunt Arabes, quod duo idola e lapide struxerit, quæ fures præsentes se removere prohibuerint. (3)

Origo antediluviana.

POST diluvium cum *Noachidæ* timorem, quem mire turgentes & undique perrupti aquæ fontes incusserant, jam jam deponerent, lucidissima in

Progressus post diluvium.

(1) Leunclav. histor. Musulm. p. 36. Hofman. in lexico.
(2) Kircher. Oedip. Ægypt. Part. I. Tom. II. pag. 70. Thom. Bang. in coel. orient. pag. 30. Jurieu histor. antiqv. de cult. p. 25.
(3) Kirch. Oedip. Ægypt. Tom. I. Syntagm. I. p. 72.

in cœlo conspicientes corpora hæserunt facile & cœleste hoc lumen viribus mirandis non carere crediderunt. His igitur arbitris sublunaria omnia subjecerunt corpora, & cuivis stellæ ad idololatriam per se proclives, cultum detulerunt indebitum. Hinc simulacra eis dicata, sacra & devota phantasmata, & simulacris sacella, (1) quæ quidem magna pars antiquissimæ superstitionis fuit. Populus cœcutiens, novitatis avidus, & falsæ religionis metu perculsus, hisce Diis, ut credebat, cœlestibus potestatem statim maximam detulit. Unde subinde pullulare cœpit ars Talismanica; Jamque ipsum CHAMUM filium *Noe* hanc scientiam exercuisse *Abenephus* (2) Arabs autor est, quem *Zoroastrem* quidam dictum volunt, quod *Georgius Turonensis* explicat viventem stellam, *Dinon* astrorum Sacerdotem, alii astrorum filium & cultorem.

Post hos *Ægyptii*, *Chaldæi*, *Hebræi*, *Phœnites*, *Syri*, *Zabii*, *Jones*, *Lydii*, *Phryges*, *Indi* mirabilium feruntur Telesmatum artifices.

Apud Ægyptios. PRÆSERTIM ÆGYPTII hisce sacris deditissimi, multum operis studiique similibus impenderunt imaginibus, tanto superstitionis augmento, ut vix homo aut brutum esset, quod iis careret. Somniabant enim cuivis loco, animali, homini, arbori, plantæ, metallove suos adesse genios bonos

(1) Marmon. de idolol. cap. 1. Cherbury de relig. gent.
(2) Abeneph. de myster. Ægypt. apud Kirch. l. c. Tom. I. Sect. 4. p. 250.

bonos malosve, quos facilius inveniebant, quam malvam aut asphodelum in hortis, quorum alterum miro cultu sibi propitium reddere tentabant, ut averruncarent alterum. Illum non solum expugnare, sed & in statuas compellere se posse credebant, si certis suffumigiis, verbis sacris, carminibus, expiationibus, literis mysticis & characteribus, certo tempore aggrederentur. Hanc *Hieroglyphicis* inseruerant arcanam sapientiam,

Sculptaque servabant magicas animalia linguas.

Ita apud eos imago *Serapidis* ad fœcunditatem terræ: *Canopi* ad Nili exundationem: *Apidis* contra siccitatem; *Accipitris* contra pestem valebat & frequentissima sunt in antiquis eorum monumentis *Ibidis*, *Scarabæi*, *Bovis*, *Crocodilli*, *Cynocephali*, *Æluri* simulacra:

Quis nescit qualia demens
Ægyptus portenta colat? Crocodilon adorat
Pars hæc: illa pavet saturam serpentibus Ibin:
Effigies sacri nitet aurea Cercopitheci,
Dimidio magicæ resonant ubi Memnone chordæ. (1)

Reverebantur insuper præter cœtera Numina *Isin* & *Osirin*, tanquam *Jatricos genios*, quos pro morborum ratione in varia materia summo studio incidebant. Quibus *Harpocrates* adjiciebatur, ex cujus nomine *Harpocratica* vocantur *amuleta*, quæ ad sapientiam & divinationem usum habere volunt. De cujus Deunculi statuis disseruit post *Kircherum*, Illustr. *Gisbertus Cuperus*. (2) Habebant præterea *mediato-*

(1) Juvenal. Sat. 15.
(2) Differt. prodiit. Traj. 1677. 4. & ibid. decennio post.

tores Deos, quorum simulacris sanctissima quæque ornabant, ut *Chrysippus* de antro Mythræ testatur (1) Nec non XXXVI. Dæmones Præsides facierum seu *Decanorum* cujuslibet signi Zodiaci, de quibus olim *Hermes*, *Teucer* & *Nechepsus* scripserant, (2) ostenderantque eorum in Astronomia & Medicina usum. His singulis nomina, quibus vocarentur, erant indita, & ad cujuslibet membri sanationem remedium esse speciale credebant, si illos compellare nossent, cum *Diis* illis *Liturgis* & munificibus, quorum tres singulis *Decanis* fidelissime, ex eorum sententia, inserviebant. (3) Imo vero ne ulla particula genio careret, singulis animantium speciebus specialem præfecerant custodem, ut ex *Botri Teletis* & *Apollonii* anecdotis docet *Gaulminus*. (4) Hos conjurare & evocare mirificis conabantur ceremoniis, ut in statuis sibi struerent magnipolentos Deos, quas Liber *Asclepius*, (5) quem *Hermeti* termagno perperam tribuunt, statuas animatas dicit, sensu & spiritu plenas tantaque facientes & talia; statuas futurorum præscias, ea quæ forte omnis Vates ignoret in multis & variis rebus prædicentes, imbecillitates hominum facientes, easque curantes. Talis erat ISIDIS quam sibi amuletum appendisse fabu-

lan-

(1) Kircher. Tom. III. Syna. 17. p. 495.
(2) Firmic. libr. IV. cap. 16. Salmas. ad Solin. & de ann. climact. p. 610. Stanley de phil. orient. p. 582.
(3) Origen. advers. Cels. libr. 8. Salmas. l. c.
(4) Gaulm. in not ad Vit. Mos. lib. I. c. 11. p. 144.
(5) Asclepius c. 9.

batur cognomento, (1) *Veritas* quod Sacerdotum Princeps postmodum portabat. Talis BAALZEPHON, qui positus erat ad averruncandos hostes, & ut fugitivos servos fines transire non pateretur, quod *Rabbini* & ex iis *Fragius*, *Kircherus*, *Varenius*, *Schmuckius*, negante *Seldeno*, affirmant. De celeberrima illa, quæ *Memnonis* credebatur statua: (Alii *Phamenophis*, aut *Sesostridis* fuisse volunt, (2) neque enim adjiciebatur nomen) quæ sub ortum solis sonum immota reddebat, multa & Græci & Latini narrant scriptores (3), uti de *Nectanebo* Rege certa imagine Olympiæ amorem sollicitante & naves adversariorum mergente, pseudo-*Callisthenes*. (4) Posteris temporibus Crocodylus etiam plumbeus aliquando apud eos repertus (5) est notis *Hieroglyphicis* insignitus; quo ab *Humeht aben Thau* Califa sublato atrociores multo quam antea senserunt bestias indigenæ. Statua itidem erat 86. pedum opus cujusdam *Ptolomæi* (Pompeji dicebatur) ad averruncandas armatas naves in portu *Alexandriæ*, cujus impositum vitrum ignem flammasque hostilibus injiciebat navigiis. (6)

(1) Plutarch. de Isid. & Osir. c. 8. Diodor. Sic. lib. I. Ælian. lib. XIV. c. 34.

(2) Pausan. Attic. cap. 40. Dio in orat. Rhodiac.

(3) Lucian. in Philos. Strab. lib. XVII. p. 628. Geogr. Tacit. ann. 2. cap. 61. Plin. hist. nat. lib. XXXVI. cap. 7. Spart. in Sev. Philostr. in Stat. n. 9.

(4) Agripp. occult. Philos. libr. II. cap. 50.

(5) Cardan. de Subtil. Scalig. exercit. 96. n. C. Sandys itiner. pag. 210.

(6) Herbelot. bibl. orient. p. 376. Sandys itin. p. 247.

Sed neque quam multa species; nec nomina quæ sint,
Est numerus, neque enim numero comprendere refert,
Quem qui scire velit Lybici velit æquoris idem
Discere, quam multa Zephyro turbentur arenæ. (1)

Chaldæos. CHALDÆOS & BABYLONIOS summos Astrologos fuisse & ex Astrologia magnam partem artis conficiendarum telesmatum esse ortam, quis ignorat? Hos igitur inter primos quoque autores collocare non dubito, præsertim si iis astipulari animus est, qui *Thare*, parentem Abrahami, Chaldæum natione, statuas fecisse, adhibita Astrologiæ observatione arbitrantur. (2) Sane inter ejus *Hebræos.* nepotes simulacra quæ *Teraphim* dicuntur, interpres Syrus *Tsilmenaja* vertit, hic locum jure merentur. Quales existimantur imagines, quas *Rahel* patri suffurata est, statuæ ut *R. David Kimchi* credit, ad futurorum prædictionem ope Astrologiæ confectæ, quas ei surripuerit *Rahel*, *Abenesra* autore; (3) non ut patrem ab idololatria avelleret, alioquin potius alicubi, non in via, fuisse celaturam, & non secum adeo procul delaturam; sed timuisse, ne fugam proderent. Quod singulari dissertatione ulterius explanare constituerat *Francisc. Woer-*

(1) Virgil. Georgic. lib. II. n. 103.
(2) Suid. voc. Abraham. Fabric. cod. pseudep. V. T. pag. 336.
(3) Genes. cap. 31. Stanley philos. orient. p. 71.

Koergerus Lubecensis. (1) Sic cum Teraphi *Hebraeis* ab ultima stirpe essent cogniti & tempore Ægyptiacæ habitationis mirum in modum crevisset superstitio, ad cultum stellis per icunculas tales & statuas exhibendum fuerunt utique paratissimi. Inde vitulum aureum *Aarone* autore strui curarunt, ut eorum Astrologi putant, ad occupandum *Veneris Lunaeque* favorem contra *Scorpionis* & Martis influxum Judæis infestum. (2) Nec desunt, qui *aeneum serpentem* a MOYSE in eremo adversus hydrarum morsus erectum huc referant. (3) Sed qui nihil in eo, præter astrorum influxum & occultas naturæ vires venantur præclare errant, & merentur, quod ille qui *Aaronis* idololatriam excusare ausus est *Franciscus Moncaeus*, ideo censura publica & a *Roberto Visono & Dorschaeo* castigatus, quibus stricturas Moncæjo-Visonanas addere cogitabat aliquando Cl. *Joh. Fried. Meyerus*. (4) Interim de serpente æneo adeundi *Georg. Moebius, Petr. Paul. Bosca, Ursinus, Jo. Saubertus*, & M. Gregorius Strigenitius. Huc veniunt *Davidis* Lares, & *Jeroboami* vituli, quibus quidam adjiciunt *Philistaeorum* mures podicesque aureos

A 5

(1) Mehlführ. ad Almelo v. biblioth. latent.

(2) Kircher. Oedip. Ægypt. Tom. I. Syntagm. 4. p. 299. Furn. de vita libr. III. cap. 13. Michael. ad Gaffarell. pag. 274.

(3) Marsham. in can. chron. p. 148. Saubert. in palæstr. Th. philolog. p. 338.

(4) Ej. Aaron purgatus prod. Atreb. 1606 in 8. Lond. & Frf. 1675. in 8. a quo solo tit. differt. Lipsiens. Ann. 1689 in 8. Val. Andr. in biblioth. Belgic.

reos hæmorrhoidum averruncos, (1) nec non *Michæ* & Regis *Chaldæorum* Teraphos; cujus & Propheta meminit & Judæi hodiernum in suis cantilenis, de quibus longa oratione uti non opus est, postquam de Teraphis *August. Pfeifferus*, (2) *Jo. Terserus*, (3) *Henr. quinus Strasberg* & *Jo. Christoph. Wichmanshausen* (4) dissertationes suas ediderunt. Promisit & *Labanum* sive de Teraphis statuis mysteriosis librum, quem modo citavi, *Maiircus*. (5)

CUM vero *Teraphos* majorum gentium Deos, firmamenta imperii & familiæ, populus sibi arrogare non posset, ad *Tephillim*, & *Phylacteria* sacram transtulerunt persuasionem, & divina nomina pro Diis averruncis venerari cœperunt. Principio quidem hæc *Tephillim* nihil erant, nisi verba Dei, legis servandæ continuam memoriam suadentis, & præcipientis, in membrana scripta, quæ ponebantur super frontem & brachia & postes portarum. (6) Postmodum adhibuere superstitioni, quo nomine ipse *Christus* (7) Pharisæos taxat, quod dilatent phylacteria sua &

pro-

(1) 1 Sam. VI, v. 5. & Jo. Nic. Hardschmidt adh. L. Witteb. 1685 in 4.
(2) Pfeiff. cum dubiis Scr. vexat. Lipf. 1685. in 4.
(3) Tersev. P. P. Upsal. 1674. in 4.
(4) Wichm. Witteb. 1705. in 4.
(5) In fin. *Aaronis* purgat.
(6) Abeneph. de myster. Ægypt. Kircher. Oedip. Ægypt. T. I. pag. 250. Surenhùs. in Miona Amstelod. 1698. f. edit. pag. 10.
(7) Matth. XXIII. v. 5.

producant fimbrias palliorum suorum. Tempore observatio crevit, & se his mirifice juvari in omni vitæ necessitate & salutem suam in tali *Mezuza, Totaphro, Pittacia* seu *Pittaciola* quocunque nomine veniant, positam esse putarunt. Ut *Maimonides* aliique Judæorum Doctores, nec non qui ex professo, ut ajunt, de his disseruerunt *Mich. Christian Tieroff*, (1) *Eberhard. Rudolph. Roht*, (2) *Georg Peringer Lilienblat*, (3) & *Hermann van der Hard* (4) una voce testantur. Inde quidam ansam plura mendacia componendi arripuerunt, literas aliquas in dictionem unam colligentes ac hominibus persuadentes, illam hoc vel illo modo scriptam aut dictam talem vel talem habere operationem. Mendaciis his ita confictis, (5) cœperunt illa in certos libros referre, quorum hodiernum satis amplius superest numerus. Summam illi & præcipuam virtutem in nominibus Dei collocabant, de quibus tum alii multi (6) tum *Nechonias* fil. *Kana* ante natum Salvatorem scripsit, cujus MS. adhuc superesse dicitur, Arcanum nominis Dei inscriptum, *essentialis* scilicet, nominis *Jehovæ* quod reliquorum omnium centrum constituunt, & *Schembamphoras* dicunt, quo *Moses* & *Chri-*

(1) Tierof. Jenæ 1657. in 4.
(2) Ib. 1674. in 4.
(3) Prof. Upsal. Imam. edidit. 1685. in 4. alter. Holmiæ 1690. in 4.
(4) H. Hard de ænigm. Judæor. relig. 1705. in 4.
(5) Maimon. mor. Nevoch. libr. I. cap. 62.
(6) Wolf. in bibl. Hebr. pag. 9. 99. 100. 317. & 30. 963. 345.

Christus sua perfecerint miracula. De eo *Salomonem* scripsisse fabulantur, quod credat Judæus apella. Ex posteris uterque R. *Abraham*, Gallus Provincialis, & Coloniensis *Zacharias & Abraham Abulaphia* Hispani. Ex Christianis Paulus Burgensis qui cum notis *Jo. Drusii* Franequ. 1604. in 8. est editus. *Martinus Lutherus*, (1) *Laurentius Fabricius*, (2) *Jo. Paschius* & *Georg Otto*. (3) illud egerunt. De nominibus divinis 42. & 72. literarum disseruit R. *Hai Gaon* magni nominis inter populares. Hæc nomina sacra, & reliqua arcana ex Pentateucho *Mosis* petunt, (4) quem tanquam omnium scientiarum fontem rectissime venerabantur, sed nimia sua curiositate pessime turbant, uti ex Commentario cabalistico, quem possidebat *Picus Mirandula* Dominus, cujusque capita nobis servavit *Jacobus Gaffarellus*, satis apparet. Proximi huic Psalmi *Davidis* mirifici, in quibus eadem methodo arcana naturæ venantur. Ac sane extat *Sepher Hakkolot* de nominibus occultis scilicet & mysterio plenis in sacris canticis obviis (Cabalistæ *Simmous Tehillim* vocant) usum practicum sive de proprietatibus Psalmorum, cui potissimum structura amuletorum Judæorum innititur. Hunc vulgo ad *Isaacum Luriam* celebrem Rabbinum referunt, [de cujus vita sapientia & scri-

(1) Luther. Tom. VIII. Jenens. edidit. & Selneccerus.
(2) Fabric. Profess. Witteb. 1586.
(3) Otto. Prof. Marp. 1685. in 4.
(4) Kircher. in Oedip. Ægypt. Buxtorf. bibl. Rabbin. Wolf. de Amulet. pag. 647.

scriptis epistolas quasdam edidit *Iosephus Salomon del Medico* Cretensis (1)] Ipse liber cum libro Psalmorum Hebræo prodiit Sabionettæ 1556. in 4. & cura R. *Aaronis Nathan, Bar Iacob* (2) Amstelod. 1608. Latinam versionem ejus vidi apud *Paul. Fr. Op.* virum præclare doctum & in antiquitatibus Judaicis versatissimum. Portam secretorum de reconditis mysteriis Ps. XIX. R. *Ama* tribuit *Plantavitius* (3) Hujusmodi artificio, quæ jam *Iosephi* (4) temporibus plurimum valebant & in usu erant, adjectis nominibus Patriarcharum & Regum, exorcismis & precibus, thymiama efficere putabant, (5) ut pluribus ex ABRAHAMI *Wormatiensis* filio *Simonis* filii *Iudæ* de *Cabala*, quam filio *Iosepho* in testamento reliquit, & de *Veræ Magiæ* veterum institutione codicibus MSS. affatim apparet, qui multa iis, ut gloriatur, miracula patravit: Hujus versionem Germanicam servat præclara *Guelferbitana* bibliotheca, transpositione literarum a nasutulorum curiositate munitam, quibus maxime arridet hoc opus. Talia jam Sæculo XII. edidit *Moses Nachmanides*, (6) & circa Annum 1630. Amstelodami R. *Ioseph Salomo del Medico* (7) sive Cretensis Philoso-

(1) Wolf. in bibl. Hebr. pag. 566. pag. 671.
(2) Blumler. de Amolet. pag. 9.
(3) Wolf. libr. cit. pag. 947.
(4) Joseph. antiquit. Judaic. libr. VIII. cap. 2.
(5) Van Dale de divinat. V. Testam. cap. 566.
(6) Wolf. bibl. Hebr. pag. 566. & 570.
(7) Id. pag. 876.

sophus & Medicus inter Judæos celeberrimus necnon R. *Maczan*, qui Ao. 1684. obiit in MS. *de modo curandi per preces*, sed plerique his artibus abutuntur, & corvos deludunt hiantes, ut nostra ætate R. *Hirsch Fränckel*, quem ideo Celsiss. *Onolsbaci* Princeps adhibito Altorfiensium consilio, ad perpetuos carceres damnavit. (1) Ad antiquos redeo.

Syros. Neque illi Dii, quos perversi Judæi cum SYRIS, eorum hospitibus, sibi Penates adeo familiares esse voluerunt, astrorum vi & arte magica caruerunt. MOLOCH ille crudelis puerorum devorator referebat *Saturnum*, *Baalgad* Dominus fortunæ, benignum Jovem, *Asthar*ta, seu *Astaroth*, placidam Venerem, quæ præcipue Dea Sidoniorum erat, & secundum *Eliam Thisbitem* ita vocata est ab urbe *Astaroht*, quod in ea artifices reperirentur, illius conficiendi & sculpendi periti, figuram autem referebat ovis ut *R. David Kimchi* (2) existimabat. Præterea *Syri* superstitiose *Pisces*, signum cœleste, colebant, cui reliqui pisces sacri erant.

Inde nefas ducunt genus hoc imponere mensis,
Ne violent timidi piscibus ora Syri (3)

Ita *Germanicus* Arati interpres vocat

Syria duo nomina pisces.

Hi ex majoribus Diis: sunt tamen & aliæ statuæ mirabiles in *Syria* olim repertæ. Hujusmo-

(1) Elector. Jur. publ. Fascic. 6, part. 4.
(2) Kircher. in Oedip. Ægypt.
(3) Ovid. libr. II. Fastor.

modi canis meminit *Hottingerus*, (1) qui solebat incolas monere de piratis, positus in *Syria* ad fluvium *Adonim*, Et avis æneæ quam contra *Samaritanos* in monte *Garizim* posuerant *Romani* clamantis: Hebræus.

Quod vix pueri credunt, nisi qui nondum ære lavantur.

Simile fuit Telesma, sive capsula Magica *Ablucconis*, qua posita *Antiochiam* ab eruptionibus fluminis *Parmenii* & incursionibus Barbarorum liberam servatam refert *Iohannes Maletas*. (2)

TALIA Morphomata vicini illis *Sabiis*. SABII conficere adsueverant. Nam *Zabaistæ* aut *Zabii* stellis & imaginibus, quas fecerunt, omnem virtutem divinam adscribebant, stellas pro Diis colebant, iisque imagines & sacella erigebant, in quas imagines dictas *rilsemobt*, vires stellarum influere & donum prophetiæ largiendæ habere putabant. Eadem persuasione templis incubabant & fatidica exspectabant somnia. (3) Sed somniantes hos & vana spe se lactantes invasit novus & abominabilis per Talismanes præsciendi pruritus, quem *Elias Tisbites* ita exprimit (4) Accipiebant, *inquit*, caput alicujus pueri primogeniti & sacrificati in honorem Dæmonis. Istud

(1) Hotting. histor, Oriental. libr. I. cap. 8. pag. 192.
(2) Malel. libr. X. Chronogr.
(3) Maimon de idololatr. cap. 1. 356.
(4) Kircher. Oedip. Ægypt. Tom. I. synt. 4. pag. 357. Rivel. ad Genes. cap. 31.

Istud caput abscissum sale & aromatibus condiebatur, ut a putredine illæsum perduraret. Super lingua ejus lamina aurea ponebatur Dæmonis cujusdam nomine insignita, sic responsa dabat consulentibus & interrogantibus. Quo quid pestiferum magis aut horrendum dictu est? Ita tamen *Orphei* caput, post mulierum facinus specum *Lesbiam* habitasse, & in terra excavata oracula fudisse, narrat *Philostratus*. (1)

Jones. Apud JONES *Ephesus* erat urbium nobilissima templo *Dianæ* & cœlesti ejus imagine clara, in cujus corona, cingulo & pedibus, literæ ab *Idæis Dactylis* scriptæ erant Ephesiæ dictæ malorum averruncæ, victoriæ certissimæ pignora; quibus & loca expiabant & Dæmones & morbos, famem exitiumque depellere tentabant. Sed quid dicam aliis profuisse, cum nec ipsis de superbo suo templo exitium depellere potuerit Dea, quod *Herostratus* (2) in nominis famam nefario ausu, ea nocte incendit, qua *Alexander* natus est. Minime quidem hoc esse mirandum subjungit *Timæus* quod *Diana*, cum in partu *Olympiadis adesse* voluisset, abfuisset domo. Sed frigidum hoc inventum, non probat unquam adfuisse, licet virtutem & divinitatem ejus ex cineribus suscitarit posterorum superstitio & vana credu

(1) Philostr. in vit. Apollon. lib. IV. cap. 14. pag. 15 in Heroic. cap. 7.

(2) Strab. Geogr. libr. XIV. Cic. de nat. Deor. Plutarch. in Alexandr.

dulitas: Sacerdotum vero & aurifabrorum avaritia & vafrities, qui magnam esse *Dianam Ephesiorum* elata voce clamabant. (1)

Erant autem *Ephesiæ literæ* barbara & mirifica nomina, quæ auditorum animis panicum terrorem incutiebant, qualia sunt ASKI, CATASKI HEX, TETRAX DAMNAMENEUS, ÆSION, quas ænigmaticas voces *Androcydes* Pythagoricus *Hesychius & Porphyrius*, diverso licet modo, interpretantur. (2) Ita *Milesios* a fame expiaturus hisce verbis *Branchus* vates allocutus est: *Cantetis pueri* HEUS HECAERION atque HECAERGAM. Populus autem exclamabat BEDII, ZAPS, CHTION, PLECTRUM, SPHYNX, CNACHZBI, CHRYPOTES PHLEGMO, DROPS. Et *Bedii* quidem, *Clemente* teste, significabat aquam, *Zaps* mare, *Chton* terram, *Plectrum* Solem, *Sphynx* ætherem, Mundi compagem, *Cnachzbi* lacteum nutrimentum. *Drops*, denique verbum efficax. De literis his disseruerunt Cl. *C. S. Schurtzfleischius & Georgius Christian. Fleischer*, alter Wittebergæ 1698. in 4. alter Hafniæ 1704. in 4. De templis autem argenteis Demetrii Plurimum Reverend. *Io. Andr. Schmidius* Jenæ 1695. in 4.

Ephesiæ litera.

B Apud

(1) Actor. 19. v. 35.
(2) Androcydes apud Clem. Strom. V. pag. 569 Gale in dissertat. de mytholog. pag. 16. Histor. poet. scriptor. præmiss. Hesych. in lexic. Van Dale de idololatr. cap. 6. pag. 525.

Lydi. Apud LYDOS *Gygis* annulo quid novimus mirabilius, ut a *Platone* inducitur, qui cum terra decessisset magnis quibusdam imbribus, in illum hiatum descendit, æneumque equum, ut ferunt fabulæ, animadvertit, cujus in lateribus fores essent: quibus apertis, hominis mortui vidit corpus magnitudine inusitata, annulumque aureum in digito, quem ut detraxit, ipse induit, cum palam ejus annuli ad palmam converterat a nullo videbatur, ipse autem omnia videbat. Idem rursus videbatur, cum in lucem annulum inverterat, & sic fuit *Orci Galea*. (2) Velim *Mercurium* mihi dare tales annulos, unum ista virtute, ut semper corpore bene haberem, & invulnerabilis essem, alterum, ut invisibilis, ut hic *Gygis*. (3) Qualem nec ipse solus possidebat, sed *Candaulis* conjux *Nyssa* acutissimi visus fuisse fertur, ob Draconitidem, quem gestabat, lapidem, ut per ipsas fores *Gygen* ad inquirendum ingressum viderit, quemadmodum *Ptolemæus Hephæstion* autor est. (4)

Phryges. In PHRYGIA munimen Imperii ad averruncandos hostes, ut esset,

Creditur armiferæ signum cœleste Minervæ (5)
Orbis in Iliaca desiluisse juga

Chry-

(1) Plato libr. II. de Republ. Cic. libr. III. de offic.
(2) M. Apostol. in adag. cent 2. n. 8. Zenob. cent. I. n. 41.
(3) Lucian. in navigiis.
(4) Ptolem. libr. VII. ap. Phot. cod. 190. pag. 483.
(5) Ovid. Fastor. libr. VI. v. 421.

Chrysen è contra *Pallantis* filiam, cum *Dardano* nupsisset, pro dote attulisse *Callistratus*, *Satyrus* & *Arctinus* tradunt, (1) cum illa imagine inexpugnabilem fore civitatem oraculum pronunciasset. Alii *Troi* Regi ab Asio quodam Philosopho & initiatore pignus fixum Trojanæ Majestatis datum volunt; (2) quod Abari Scythæ tribuit *Firmicus Maternus*. Palladii, *inquit*, (3) quid sit numen, audite; Simulacrum est ex ossibus *Pelopis* factum. Hoc *Abaris* Scytha fecisse perhibetur; jam quale sit considerate, quod Scytha barbarus consecravit. Est ne aliquid apud Scythas humana ratione compositum, & illa effera gens & crudeli atque inhumana semper atrocitate grassata in constituendis religionibus rectum aliquid potuit invenire? Simulacrum hoc *Trojanis* Abaris vendidit, stultis hominibus vana promittens. Quæ hic *Firmicus* de *Pelopis* ossibus dixit, illa mihi & aliorum dicta in mentem revocant. Tribuit enim & *Pelopis* costæ quam eburneam affirmabant, vim medicam ut Plinius (4) *Pyrrhi* Regis pollici. Quod vero ille costam vocat reliqui humerum fuisse dicunt, *humeroque* Pelops *insignis eburno*

(1) Dionys. Halicarn. libr. I. pag. 100.

(2) Svidas. Eustach. ad Dionys. v. 629. Tzetzes ad Lycophr. v. 363.

(3) Firmic. de error. prof. reliq. cujus locum emendat. Scalig. ad Euseb. n. 1454. Jo. Georg. Röser de Palladio Frf. 1688. in 4.

(4) Plin. histor. natur. libr. VII. cap. 2. libr. XXIX. cap. 4.

apud Virgilium (1) Quorsum spectant *Pythagoræ* femur eburneum aut aureum: (2) Et *Iosephi*, si vis, ossa, sine quibus Ægyptum relinquere nolebant Judæi: (3) Et *Alexandri* cadaver firmamentum regni *Ptolemæorum*: (4) Et *Ziskæ* monoculi pellis, hostibus & post obitum adeo terribilis, qualis *Marsyæ*, de qua *Ælianus*, (5) si quis Celænis pelli Phrygis tibia accinat Phrygiam harmoniam, pellis movetur; sin Apollini, quieta mutaque videtur esse. Sic *Epimenidis* cutem literis distinctam ex oraculi responso summa diligentia & cura servabant Lacedæmoni. (6)

Indos. Apud INDOS ferrum esse, quod si in terram defigatur, nebulas & grandines turbinesque avertere, & se ipsum hæc vidisse, Rege bis periculum faciente, testatur *Ctesias*. (7) *Gangis* vero Regis septem gladios humi defixos, ut Regionem nullus unquam terror invaderet, commemorat *Philostratus*. (8) Sic apud *Sinenses* ut omnis magia, ita aliquando prævaluit ars *talismanica*, cum quidam propriæ sectæ conditores, certis *icunculis*, & notis

(1) Virgil. Georg. libr. III. v. 7.
(2) Origen. libr. VI. contr. Cels.
(3) Gaulmin. ad vit. Mos. lib. II. cap. 1. in fin.
(4) Ælian. var histor. libr. XII. cap. 64.
(5) Id libr. XIII cap 2.
(6) Svidas. Diogenes in vit. Fabric. bibl. Græc. libr. I. pag. 38.
(7) Ctes. in Indicis. cap. 4.
(8) Philostrat. in vit. Apollon. libr. III. cap. 25. pag. 112.

tis *Hieroglyphicis* populo persuasissent, se fortunam pro arbitrio cuivis posse reddere propitiam, ut pluribus narrat *Ph. Couplet*, (1) qui sæculo ante N. Chr. quarto HIEMVAM Imp. novem vasa imperialia in lacu SU jussisse demergi observat, quæ per 970. annos, ut sacra imperii pignora, conservarat superstitio

Longa
Ambages, sed summa sequar fastigia rerum.

Neque narrabo vobis ZAMOLXIS bona verba ORPHEI carmina valentia, quibus utebantur Pythagoræi in animi corporisque morbis, & imprimis *Proclus* Philosophus Platonicus, cum decumberet. (2) Neque EUMOLPI & EPIMENIDIS lustrationes, PYTHAGORÆ verba potentia & EMPEDOCLIS mirificas artes, a quo

Philosophi & Poetæ Telesurgici, Zamolxis, Orpheus & alii.

Pharmaca queis pellas morbos, levesque senectam
Percipies, quæ cuncta tibi communicat uni.
Compescesque truces ventorum ritè procellas
Exorti insanis, qui vastant flatibus agros:
Sursum (si libeat), mox flamina pigra ciebis;
Et media induces è tempestate serenum.
Induces media pluvias æstate salubres;
Et flatus sicco, qui perflent omnia messe,
Extinctumq; hominem nigro revocabis ab orco. (3)

(1) Coupl. in declar. philos. Confucii Paris 1687. F. pag. 25.
(2) Marin. in vit. cap. 20. Jamblich. in vit. Pytha. cap. 25.
(3) Laert. in vit. Empedocl.

Homerus. Hujus artis apud HOMERUM (1) multa sunt vestigia, apud quem aurei & argentei canes utraque ex parte conspiciuntur, quos *Vulcanus* confecerat multiscia mente, ut domum custodirent magnanimi *Alcinoi* immortales existentes, & nunquam in omne ævum senescentes. Idem magicam fabrefactionem armorum *Achillis* commemorat & *Pelei* gladium, (2) quem ei dederat, fabrorum decus, ut eo sive in bellis sive in venatu omnia prospere conficeret. Quod commentum in gladiis *Attilæ* (3) & *Gustavi Adolphi* incomparabilis Regis Sueciæ recoquere voluit credula posteritas. (4) Huc venit amuletum Helenæ a *Polidamna* Regina Ægypti ei datum ad averruncandam tristitiam, oblivionemque rerum inducendam, quod tantæ fuisse virtutis tradit Tzetzes; (5) ut si quis in vino sumeret,

Non fleret omnino etiamsi jugulatos videret
patrem & fratrem, sive etiam charum filium,

Homero *Nepenthe* dicitur, & a Plinio, quoniam humanitatis interest, angorem cordis posse compescere, docte describitur, (6) quod nostra memoria diligentius adhuc fecerunt *Petrus Petitus*, Medicus Parisinus, in Commentario

(1) Hom. odyss. libr. VII. v. 92.
(2) Suidas voc. Μέγα φρονεῖ.
(3) Brienn. in annal. Boic. libr. IV. Rupert. ad Besold. pag. 428.
(4) Vid. vitam Morini astrolog. Gallic. præmiss.
(5) Tzetzes. Chil. 6. histor. 76.
(6) Plin. histor. nat. libr. XXV. cap. 2.

tario de *Nepenthe* Trajecti ad Rhen. 1689. in 4. edito, & *Georg. Wolfgang. Wedelius*. Scripsit & de Nepenthe *Petrus Lassena* Neapolitanus, sed operi morali *de fugando luctu* hunc titulum præfixit. (1) Redeo ad *Homerum* apud quem crebra est telesmatum mentio: Uteri *Æoli* ventorum domitoris, *Moly* efficacissimi contra præstigias magicas remedii & aliorum: Quod vero mirificas tales composuerit imagines, miraque his effecerit, nusquam legimus. Nam quod ipsius versus postmodum integros creduli morbis curandis adhibuerint, & *Galenus Medicum Homeri* scripserit, ut infra dicemus, non sua sed aliorum accidit culpa.

PLURA Latinorum Homero *Virgilio*, P. VIRGILIO *Maroni*, nescio qua fronte, largiuntur, certis quibusdam statuis muscas *Neapoli* abegisse, hirudines inhibuisse, ignium vires & averruncasse & exstinxisse subito summoto artificio. (2) Scilicet præclarissimi cujuscunque nomen venantur habituri sententiæ suæ comites, quos superstitiosarum artium miramur autores. Igitur & hujusmodi scripta ipsi supponunt *Astronomicæ artis* libros, quorum initium: Sæpe malum hoc nobis fremens. Et *artem calculatoriam*, (3) per quam se nomen & characterem boni & ma-

(1) Lasen. Lugdun. 1624. 8. emendand. Morhof polyh. Tom. II. part. II. pag. 464.

(2) Naud. dans l'apologie. Bayle in lexic. Vigner. de cifris p. 329. Histoire d'Oufle p. 230.

(3) Trithem. in antipalo malefic. lib. I. c. 3. catal. MS. Angl. & Hibern. Tom. II. p. 3158.

mali spiritus unius cujusque hominis posse calculare & invenire confidunt & conjurationes Dæmonum continet, nefarias, maleficas: cujus principium ipsum excusat Poetarum Principem. *Calculatione nunquam fatigatus aut lassatus fui.* Nugæ: Quædam hujus farinæ cecinit in Pharmaceutria sua, reliqua ne umbram quidem veritatis habent.

Apollonius Thyanaeus. *Apollonius thyanaeus* potius prodeat, quem ob Talismanes constructos hodiernum Arabes *thelesmatiki* appellitant. (1) Hic primo a *Iarcha* Indorum sopho septem accepit annulos, stellarum nominibus cognominatos, quorum singulos singulis diebus gestabat, ut scribit *Dimis*. (2) Noverant enim & exercebant has artes summa dexteritate *Brachmanes*. Postmodum ipse mirabiles hujusmodi imagines composuit, quarum non sine laude meminerunt Ecclesiæ antistites. Præter alios *Anastasius* Theopolis Episcopus: Quibusdam in locis (inquit) ad hunc usque diem *Apollonii* Thyanei stant opera & suam habent efficaciam, alia quadrupedibus & volucribus damnosis avertendis, alia ad inordinatos animorum excursus inhibendos, alia aliis rebus quæ hominibus detrimentum afferrent, arcendis. Quæ quidem ipsius opera viribus naturæ adscribere non dubitat

In-

(1) Herbelot bibl. oriental.
(2) Anastasius. quæstion. 23. in S. Scriptur.

Iustinus. (1) Apollonius, dicens, ut vir naturalium potentiarum & dissensionum & consensionum earum peritus ex hac scientia mira faciebat, non autoritate divina. Hanc ob rem indiguit assumptione materiarum idonearum, quæ eum adjuvarent, ad id efficiendum, quod efficiebatur. Et *Apollonii* quidem opera, quoniam facta sunt ex scientia rerum naturalium, ad corporalem actionem hominum, propterea ea non evertit Deus. Sic *Tzetzes.* (2)

Apollonius, Neronis qui fuit temporibus
Ille Thyanæus sapientissimus, qui præsciebat omnia.
Antiochiæ quidem fecit, imo & Bizantii
Ne ingrederentur culices, aliaque hujusmodi
Atque ciconias, cum sculpsisset olim marmoreas.

Alii in his Magiam crepant. *Claudio* imperante, inquit *Cedrinus*, (3) Apollonius fuit Philosophus Pythagoricus, qui Magicis notis mira præstabat. Cum enim *Bizantium* profectus ab incolis rogaretur, suis magicis artibus effecit, ne serpentes & scorpii percuterent, neve culices adessent, ne equi ferocirent, neve illi vel mutuo vel in alia animantia sævirent. *Lycum* quoque amnem compescuit, ne suis exundationibus *Byzantio* noceret. Horum sententias optime conciliat *Hierony-*

(1) Iustin. quæst. 14. ad orthodan.
(2) Tzetzes. chil. 2. histor. 60.
(3) Cedren. in compend. histor. sub Claud. 10.

nius, (1) qui *Apollonium* nostrum *Magum* dicit, seu Philosophum, ut Pythagorici. Quomodo Ephesum peste laborantem statua averrunca expiarit, prolixe docet ipsius Apostolus *Philostratus*. (2) Cum hoc confundunt plerique alium quendam *Apollonium*, qui circa annum 1160. sub *Anna Commena*, Imperatoris Alexis filia, culices, scorpiones, serpentes, & ciconias Antiochia expulit. (3)

VELUTI vero noster *Apollonius* instituta *Pythagoræ* omni studio & honoris cultu observabat, ita & reliquis Philosophis hujus scholæ ipsius dogmata & telesurgica opera curæ fuerunt: *Apulejo*, *Iuliano*, *Plotino*, *Porphyrio*, *Iamblicho*, *Proclo*, qui quidem *junge* quadam sive *Sphærula Hecatica* (4) opportune motitata imbres deduxit, Atticam infausto æstu liberavit, terræque motus positis phylacteriis inhibuit. Sic *Apulejus* (5) statuam ligneam secum ferebat linteo obvolutam, (6) & *Asclepiades* Philosophus Deæ cœlestis argentum breve figmentum. (7) Sic Antiochenses *Charondæ* simulacro peste liberavit *Lajus* (8) Philosophus

(1) Hieron. ad Paulin. p. 103.
(2) Philostr. in vit. libr. IV. cap. 10. pag. 147.
(3) Tzetzes. chil. 3. hist. 30. & 60.
(4) Psellus ad Zoroast. oracul. Stanley de philos. orient. sect. 2. cap. 29. pag. 75. Kircher. in obelisc. Pamphil. & Oedip. Ægypt. ad orac. Zoroast.
(5) Mann, in vit. cap. 28. ex edit. Cl. Fabric.
(6) Apulej. in apolog.
(7) Ammian. Marcell. libr. XXII. pag. 243.
(8) Tzetzes. Salmas. ad Vopisci Aurelian. cap. 18.

phus, & sine armis, sine copiis *Constantii* temporibus Barbaris resistere audebat *Libanius* (1)

Hujusmodi multa GRÆCORUM ingenia probabant, & in his artibus spem fortunamque suam collocabant. Imo mysteriis & majoribus & minoribus, *Eleusiniis*, *matris Deorum*, *Mythriacis*, *Samothraciis*, nec non *lustrationibus* & *expiationibus*, se famem, morbos & quævis mala & pericula averruncare posse, perperam sibi persuadebant. Non quidem animus est, de his prolixe commentari, cum de mysteriis Deorum Cabirorum *Guhtberletus*, de sacris Eleusiniis singulari libro egerit *Io. Meursius*, de lustrationibus in Epimenide suo, *Io. Lomeyerus*, de Consecrationibus, Vir. Cl. *Ant. van Dale*, qui, quæ dicenda supererant, in observationibus sacro-profanis *de origine rituum* tradere constituerat. Primas tantum lineas, præeunte *Demosthene*, (2) ducam, qui de *Æschine*: Sumpta virili toga matri *inquit* initianti libros recitabas ac voce praeibas, & reliqua quæ ad munus illud pertinent, concinnabas ac comparabas. Noctu eos, qui initiabantur cervina pelle succingebas, vasa vinaria circumferebas, vinumque monstrabas ac defundebas. Illos expiabas centonibus, & furfure defricabas ac detergebas.

Græci mysteria venerantur.

(1) Olympiodor. apud Phot. pag. 194.
(2) Demosthen. pro Ctesiphonte. Van Dale de idololatr. pag. 62.

gebas. Expiatione autem facta, surgebas eosque dicere jubebas

Effugi mala, nactus sum meliora.

Gloriabere denique, quod nunquam quisquam clara voce ululasset. Quod quidem ita esse arbitror. Nolite enim existimare, eum, qui tam clare loquatur, ululatus non clarissimos edere.

Interdiei vero præclaros illos bacchantium choros per vias agitabas: angues quos *parias* nominant, fœniculo & populæis frondibus coronatos comprimebas, & supra caput attollebas: Et cum clamares: *Evoe Saboe*, & carmen illud saltares: *Hyas Attas*, *Attas Hyas* ab aniculis præsultor & princeps chori, *thyrsiger*, *Ederifer*, *Vannifer* & hujusmodi nominibus appellabaris. Atque hujus quidem operæ ac ministerii egregiam sane mercedem ferebas, lageniæ frustula, scriblitas, liba, placentas.

Statuas colunt. Præter hujusmodi sacra vero & aliis occultis operibus felicitatem se posse consequi putabant, prodigiosis scilicet statuis, quibus divinas & mirificas tribuebant vires. Qualis *Apollo Alexiacus* seu averruncus (1) pestem sedans, & *Parnopius* (2) bruchis infestus. Talis malorum averruncator Hercules, (3) Talis *Myagrus* muscarum Deus apud Eleos

(1) Pausan. in Attic. cap. 3.
(2) Id cap. 22. pag. 42.
(3) Lucian. quomod. scrib. histor. Clemens ad gent. pag. 15. Everard. Otto de Diis vialib. Halæ. 1714 in 8.

Eleos. (1) Talis *Iuno* manu altera punicum malum, altera vero sceptrum tenens. Cujus de malo punico, quæ arcanis consignata erant sacris effari nolebat Pausanias. (2) Talis erat *Olympica ara*, apud quam milvi (avium hoc genus insigne est rapacitate) sacrificantibus infensi non erant. *Phormidis* itidem statua extabat, cui *Hippomanes* infusum dicebatur, equæ cauda abscissa deformis, quam equi furentes non minus, quam si viventem pulcherrimam equam aspicerent, inire gestiebant, donec acriore aliqua vi edomiti ab illo ære abstraherentur. Cui affine de *equa Olympica* narrat *Plinius*. (3) Talis in Olympicis ara *Taraxippi* terrorem equis incutiens. Talis in *Nemea* Argivorum Saxum colore rutilo, cujus fulgore concitabantur equi, haud aliter multo, quam si ignibus injecta esset trepidatio, (4) & funiculo cuidam laneo occultam ad homines arcendos vim tribuebant. Scilicet

Multum relligio pavidos terrebat agrestes
Diva loci. (5)

Talismanicæ præterea figuræ videntur fuisse *Dii averrunci*, quibus apud sepulchrum *Epopei* eodem ritu, quo solebant Græci mala deprecari,

(1) Plin. histor. natur. libr. X. cap. 27. Salmas. ad Solin. pag. 9.
(2) Pausan. cap. 59. pag. 108. cap. 161. pag. 289. cap. 176. pag. 314. Ælian. de animal. libr. XIV. cap. 17.
(3) Plin. histor. natur. libr. XXIIX. cap. 2.
(4) Pausan. cap. 199. pag. 352.
(5) Virgil. libr. VIII. Æneid. v. 349.

de rebus gerendis insidiisque monebant, licet nec monitus, inimicorum sanguinolentas manus vitare poterat, nec non *Dicæi* (1) annulus, qui judicum favorem conciliabat. Horum annulorum longam seriem tradere poteram ex *Josepho*, (2) *Ammiano*, aliisque, si hoc ageretur. Quibus adderem *Batilos* vivos & moventes lapides, quos consecratos in templo *Dianæ Laodicenæ* afferre sibi jubebat *Heliogibalus*, aliosque plures quos commemorant, (3) ut & *amuleta*, quæ nonnulli ad convivia ebrietatis arcendæ causa gestabant, (4) si numero exemplorum certarem; sed ipse mihi dicendi metas pono:

Quicquid ut est habeant, tu cetera percipe dicta.

Romanorum Dii tutelares & firmamenta imperii.

De his Talismanibus eadem persuasio populum ROMANUM occupaverat, neq; aliud quicquam est *Ancile* eorum (parvum scutum sonat) ad imitationem *Palladii* Trojani compositum, quod *Numa* de cœlo donatum imperii pignus ferebant. Quanquam in eo astutia Principis talia fingentis ad persuasionem populi & fidem movendam, res Romanas Diis autoribus crescere, tantum vale

(1) Aristophan. in Pluto.
(2) Joseph. libr. VIII. cap. 2. antiquit. Judaic. Ammian. libr. XXIX. cap. 2 Kirchmann de annulis.
(3) Lamprid. in vit. Heliogab. cap. 7 Casaubon. in not. Reines. var. lect. libr. III. pag. 637. Van Dal. de Sanchoniath. in fin.
(4) Plutarch. de audiend. Poet. cap. 2.

valere potuit, quantum coeli corrogatum auxilium; aut incantationes magicæ. Ne tamen *Ancile* ab hoste quodam dolo malo posset auferri, per *Mamurium* fabrum multa similia fabricarunt, quæ *Ancilia* dicta sunt (1) Erant autem *Romanis* septem paria firmamenta imperii *Acus matris Deum*: *Quadriga fictilis Vejorum*; *cineres Orestis*; *sceptrum Priami*; *Velum Ilionæ*: *Palladium*; *Ancilia*. (2) Habebant præterea statuam *Tanaquilis* telesmaticam, de qua *Pompejus Festus*: (3) præbia *Verrius* vocari ait, ea remedia, quæ *Caja Cæcilia* (ita Romani vocabant Reginam) uxor *Tarquinii Prisci* invenisse exstimatur & immiscuisse Zonæ suæ, qua præcincta statua ejus est, in æde sancti, qui Deus *Dius Fidius* vocatur, ex qua zona periclitantes ramenta sumunt. Erat ita haud dissimilis zonæ *Dianæ Ephesiæ*, mirificis literis ornatæ. Cæterum ex Diis Deabusque *Hecate* quercum coronata multis serpentum spiris longe capillata, manuque hastam complexa, incantationum veneficarum amuletum erat. Nam veteres *Hecaten* hæc specie ante fores collocabant, Deam veneficiorum contra veneficia, (4) ut *Mercurium* adversus fures, furum Deum. Huc spectant suo modo Deus *Terminus*, custos finium, qui non tantum lapis, sed etiam stipes interdum

G erat

(1) Ovid. fastor libr. III. v. 260.
(2) Servius ad Æneid. libr. VII. v. 189.
(3) Festus de verbor. signif. voc. prœbia. pag. 148.
(4) Mosen Specul. imag. cap. 24. n. 7.

erat, cui supplicabantur, (1) & *Tutela*, & *genii Tutelares*, quos navibus ædibusque affixos coronis cereis & lucernis venerabantur; (2) & reliqui *Dii averrunci*, de quibus scripsit olim *Apollodorus*, ut ex *Harpocratione* discimus & *Penates*, (3) quorum beneficio & vivere se & sapere putabant, Dii conservatores, salutares, militares, viales: de quibus ante biennium elegantem dissertationem vulgavit *Everardus Otto*, ut & *Lares* & imagunculæ cubiculares: (4) in quibus eminet *fortuna aurea* seu regia, quæ in cubiculo Principum Romanorum poni solebat. Adjiciebant *Silvanum* finium tutorem & *Priapum* hortorum custodem. Neque deerant

Qui remunerabantur te Priape, & te Pater.
Silvane tutor finium (5)

Præcipue *priapi* magnam esse virtutem sibi persuadebant ad averruncandum fascinum, ut fascinus exinde diceretur. Illum ipsum habebant fertilitatis autorem: Etiamne inquit *Arnobius* (6) mutunus, cujus immanibus pudendis horrentique fascino vestras inequitare matronas, & auspicale ducitis & optatis. Idem aver-

(1) Lactant. divin. institut. libr. I. cap. 20. pag. 50.
(2) Hieron. ad Esaiam cap. 57. Salmas. ad Solin. pag. 571.
(3) Rosin. Antiquit. Roman. Hofmann in lexico voc. averrunc. Penates. Tutela.
(4) Sveton. in August. cap. 7. Capitolin in Pio cap. 12. Marco cap. 7. Spartian in Severo. cap. 23.
(5) Horat. epod. 2.
(6) Arnob. ad vers. gentes.

averruncare credebatur invidiam, quem ideo non pueris solum, sed currui triumphali Imperatoris appendebant. (1) Hunc

Custodem medio statuebat villicus horto
Opposita spectat, quem proba virgo manu. (2)

Imo cum effigiem ejus non sibi comparare possent rustici, ossa *capitis Asini* ipsi sacri eadem veneratione prosequebantur,

Vile coronati caput ostendebat aselli
Ad quod lascivi ludebant ruris alumni

ut Juvenalis inquit & Columella

Nunc caput arcadici, nudum cute, fertur aselli
Tyrrhenus fixisse Tages in limite ruris.

Tali cultu & *Messiam Seiam, tutelinam*, & alias ruris Deas prosequebantur.

Quin & in ædes *Herculis* Romæ in foro boario nec muscæ nec canes intrarunt, ut apud *Bosphoranos* in *Achillis* insula, nullæ ales: (3) cujus tamen effectus aut naturales esse potuerunt causæ, aut hominum hoc finxit astutia, igitur opus erat instinctu *Heraisci*, qui naturæ quodam impulsu, ut autor est *Suidas*, viventia & non viventia sacra simulacra discernebat.

(1) Plin. histor. nat. libr. XXllX. cap. 4. Plaut. in milit. gloriof. act. 4. v. 6.
(2) Mart. libr. VII. epigr. 9. libr. III. epigr. 68. Virgil. libr. IV. Georg. Ovid. metamorph. libr. XIV. Fab. 16. v. 640. Priapœa junctim edita.
(3) Plin. histor. nat. libr. X. cap. 29. Bayle in lexic. voc. Hercules. Solin. polyh. cap. 19.

Privatim Telesmata colunt Principes. Privatim hujusmodi Numina principes Reipubl. Romanæ, *L. Sylla*, *C. Jul. Cæsar*, *Nero*, *Galba* aliique coluerunt, uti *Macrianorum* familia *Alexandri M.* imaginem. Ferunt (1) *Syllam* Apollinis imagunculam auream, *Delphis* allatam, semper in proeliis solitum circumferre. In pugna autem cum *Telesino* in tantum evasit hastas hostiles, ut incitante equo, equisone, cuspides ad caudam equi in unum collapsæ in terram defigerentur: Tunc etiam ex osculatum esse, ita locutum: *Itane* Apollo Pythia *Cornelium Syllam* felicem, quem in tot proeliis extuleris illustrem, nunc ad portum patriæ adductum, projicies. *Julium Cæsarem* Romani Imperii caput, sculptam Veneris armatæ imaginem gestasse, eaque tessera in rebus summis plerumque usum fuisse, *Dio* (2) autor est. Ex ejus familia ultimus *Nero Claudius* Icunculam puellarem, cum quasi remedium insidiarum a plebejo quodam & ignoto muneri accepisset, detecta confestim conjuratione, pro summo numine, trinisque in die sacrificiis colere perseveravit; volebat credi monitione ejus futura prænoscere. (3) *Galba* (4) venerabatur simulacrum æneum *fortunæ* cubitali majus, quod gremio suo *Tusculum*, ubi æstivare consueverat, avexit: Et in parte ædium consecratum

(1) Plutarch. in Syll. Val. Maxim. libr. I. cap. 2.
(2) Dio libr. XLIII. histor.
(3) Sveton. in vit. Neron. cap. 56.
(4) Id. in Galb. cap. 4.

tum menstruis supplicationibus & pervigilio anniversario coluit. Videtur mihi etiam non prætermittendum, de *Macrianorum* familia, id dicere, quod speciale semper habuerunt, ut *Alexandrum M.* Macedonem, viri in annulis & argento, mulieres in reticulis & dextrocheriis & in annulis & in omni ornamentorum genere exsculptum portarent. Vidimus proxime, inquit *Irebellius Pollio*, (1) *Cornelium Macrum* in eadem familia virum, cum cœnam in templo *Herculis* daret, pateram electrinam, quæ in medio vultum *Alexandri* haberet & in circuitu omnem historiam contineret, signis brevibus & minutulis, pontifici propinare, quam quidem circumferri, ad omnes, tanti illius viri cupididissimos, jussit. Quod id circo posui, quia dicuntur juvari in omni actu suo, qui *Alexandrum* expressum vel auro gestitant vel argento. Quæ uberius confirmant *Chrysostomus* (2) & alii.

Ipse ad antiquorum redeo supersti- *De Sigillarus.* tiones & frivolam de mirificis mali averruncandi modis, persuasionem. Quorsum spectant *Sigilla*, quæ arte fictili *Romæ* fingebantur & venalia parabantur, quibus homines pro se atque suis piaculum *Saturno* facerent, (3) ad averruncandum imminens quodvis malum. Hæc ipsa (puto) a *Dionysio Halicar-*

(1) Poll. de XXX. tyrann. pag. 295.
(2) Chrysosth. homil. 21. ad popul. Antioch. & de mulier ornat.
(3) Macrob. Saturnal. libr. I. cap. II. Cherbury de relig gentil. pag. 158.

licarnassio imagines viris similes appellantur & *oscilla* imagunculæ Saturno oblatæ aut *Sigilla* aut *Sigillaria*, de quibus *Arnobius*. (1) Et abstinctis a risu, cum pro Diis immortalibus. *Sigilliolis* hominum & formis. Supplicatis humanis. Quinimo Deos esse *Sigillaria* ipsa censetis, nec præter hæc quicquam vim creditis habere. Inde *Romæ* locus, ubi imagunculæ vendebantur, nomen accepit *Sigillaria*, per quem, ut multitudine delicta sua patefaceret, *Nero* comitatus est *Sporum*, Eunuchum, *Augustorum* ornamentis ex cultum. (2) Hujusmodi multa amuleta colebant *Romani*, & in primis pueros modo natos tam insignibus ornamentis circumligabant. In quibus *fascinus*, *saccinum*, aliaque multa, de quibus prolixe *Thomas Bartholinus* de puerperii veteris antiquitatibus, cujus compendium Amstelod. 1676. in 12. prodiit; cum vastum, quod parabat opus, consumsisset ignis:

Sic avia, aut metuens Divum matertera cunis
Exemit puerum, frontemque & uda labella,
Infami digito & lustralibus ante salivis
Expiat, urentes oculos inhibere perita, (3)

Sic invocabatur *Cunina* Dea, quæ infantes in cunis tuebatur, & fascinum submovebat, *Rumina*, *Potina* & quæ sunt alia Dearum nomina. (4)

De

(1) Arnob. libr. VI.
(2) Sveton. in vit. cap. 28.
(3) Perf. satyr. 2.
(4) Lactant. divin. institut. libr. I. cap. 20. pag. 50. Minut. in Octav. pag. 83.

Carminibus & Pontificum libris.

Decantata præterea erant, apud eosdem *Sabella*, seu *Sabina* carmina & *Marsiorum* Næniæ; (1) qui quidem *Marsi Psyllique*, quod fugarent serpentes, populo laminas pro colubrarum ictibus vendere solebant. (2) Erant & alia iis carmina contra grandinem, morborum genera & ambusta, & *Vestales* iis credebantur mancipia fugitiva retinere, nondum egressa urbe. (3) Hæc si studiose diligenterque curare vellem, amplissimam haberem dicendi materiam. Disquirerem, an aliqua virtus sit in verbis & carminibus, quod fecit *Plinius* (4) naturæ mystes, qui *M. Servilium Nonianum* in metu lippitudinis duabus literis Græcis P. & A. chartæ inscriptis usum & *Mutianum* ter Consulem, viventem muscam in linteolo albo eadem observatione portasse notat. Imo vero evolverem

Pontificum libros annosa volumina vatum.

Et de *Numa Labeono Antistio, Attejo, Capitone, Trebatio, Vectio. Prætextato, Flaviano, Caj. Jul. Cæsare, Fenestella, Rutilio Gemino, Fabio Pictore, Cloatio Vero, Ennio Veranio, Appio Pulchro, Masuro Sabino, & Granio Flacco*, qui sacros, Pontificiales & Augurales, nec non de *indigamentis* libros ediderunt, differerem, sed proden-

(1) Horat. epod. 17. Ovid. libr. VI. Fastor. Plin. histor. nat. libr. XXIIX. cap. 2.
(2) Arnob. libr. II. adverſ. gent. pag. 39. & 50.
(3) Plin. l. c. Senec. natur. quæst. libr. IV. cap. 67
(4) Plin. l. c.

do obstat ingens verecundia in tanta animorum varietate. Qua propter de his, ut libitum cuique fuerit opinetur.

De Consecratis statuis. De *Consecrationibus* (1) est quod moneam, carminibus enim incantatis & sacrificiis peractis statuæ quædam consecrabantur & in eo loco defodiebantur, quem barbaros transire nolebant. Has violare summa erat religio, adeo ut cum M. *Antonius* Marcomannos devovisse populo Romano diceretur, non auderet *Heliogabalus* (2) in eos movere, antequam consecrationem abstulisset, quam avidissimo studio quærebat, ut eam dissiparet, spe belli concitandi. Sic *Aurelianus* (3) adversus eosdem *Marcomannos* sacrificia instituit, quæ barbari transire non possent, quibus ut monstris quibusdam speciebusque divinis impliciti sunt. Antequam hic regnarent per *Magos* curabat *Didius Julianus*, quibus putabat vel odium populi deliniri vel militum arma compesci posse. (4)

Temporibus *Constantii* & *Placidiæ* Æsculapius possessionum in *Sicilia* curator Telesmatale fregit. Statua erat ænea ab antiquis inaugurata, cum ut *Ætnæ* montis ignes averteret, tum ut Maris transitu Barbaros prohiberet

(1) De his elegantiss. libr. edidit van Dalen cum ips. libr. de oracul.

(2) Lamprid. in Heliogab. cap. 8.

(3) Vopisc. in Aurelian. cap. 18.

(4) Spartian. in vit. cap. 7.

rat. Altero enim pede perpetuum ignem, altero vero perennem aquam gestabat. Ea igitur confracta ex Ætneo igne, & a barbaris detrimentum accepit *Sicilia*. (1) Eadem tempestate *Valerius* Præfectus in *Thracia* cum ad locum quendam inquirendi thesauri causa accederet, sacrum illum esse religione ex incolis cognovit & antiquo ritu statuas ibidem consecratas. Retulit hæc ad Imperatorem rescriptumque accepit, quo jubebatur indicata illa bona tollere. Igitur effosso loco, tres solidæ ex argento fabricatæ repertæ sunt statuæ, specie barbaricæ sitæ, & utroque brachio ansato, veste præterea variegata, barbarico ritu indutæ & comam capite gestantes, atque in septentrionem, quæ Barbarorum regio est, obversæ. Quæ simul atque statuæ sublatæ sunt, pauco post dies *Gothorum* primum gens universam incurrit *Thraciam*, futuræque paulo post erant *Hunnorum* & *Sarmatarum* incursiones in *Illyricum* & ipsam Thraciam: uti Thraciam inter & Illyricum sita sunt hæc consecrationis loca, & trium statuarum numerus adversus omnes gentes barbaras inauguratus videbatur. *Alexander* Imperator, [inquit Zonaras: (2) *Leonis* Philosophi frater, magos rogans, an diu regnaturus esset, audivit ex illis, se diu victurum, si a pro, qui in theatro ex ære factus erat, dentes & pudenda apponerentur, quia ea figura tua est, quæ e regione

(1) Olympiodor. ap. Phot. pag. 182. & 187.
(2) Zonar. in histor. annal.

sita est *Leonis* fratris tui. *Aper* etiam *Caledonius* ex ære fusus erat (*Herculis* erat statua a *Lysimacho* sculpta) eo *Alexii Angeli* Imperatoris conjux, *Euphrosina* magiæ dedita utebatur, atque aliis statuis, quibus membra decuti jussit. (1) Hac superstitione captus *Manuel* Imperator cum in *Hunnos* bellum pararet *Hungarissam* fatalem Hunnorum statuam, quæ in foro *Constantini* stabat, disjecit, Romanam suo loco restituit; utebatur is interpretis Latini loco, *Aarone Isaacio*, apud quem compertum est Simulacrum testudinis, in quo erat imago hominis, ambos pedes in vinculis habens & pectus clavo transfixum erat. (2) Eadem fiducia *Theophilus* Cæsar ingruente bello, consilio *Joannis* Patriarchæ, tricipitem in circo statuam, in qua hostilium ducum fortuna collocata erat, ferire jussit. Valido impulsu duo statuæ capita discussa, tertium languidiore ictu inclinatum. Ita se hostilium Ducum habuit fortuna. Orta gravi in castris seditione, duo Duces ceciderunt, tertius gravi vulnere confectus, irrito belli gerendi conatu, domum rediit. (3) *Eudoxiam* etiam Imperatoris conjugem literas & characteres utero imposuisse, quibus enecatus partus extraheretur *Cedrenus* autor est. Qui similia in *Romano Lecapeno* Imp. narrat. Talia simulacra *Constantinopoli* expugna-

gna-

(1) Stozz. Cicogn. de mag. omnif. libr. IV. cap. I. pag. 451.
(2) Nicet. libr. IV. cap. 7. pag. 160. & libr. V. annal.
(3) Zonar. tom. III. annal.

gnata invenit & destruxit *Muhammedes*, victor Orientis. Is cum superbus urbem equo obiret, in hippodromo columnam vidit lapideam, cui triplex ex ære impositus erat serpens, ita ab imo convolutis inter se spiris, ut tria eminerent serpentum capita; Sultanus sciscitatus, quid hoc idoli esset? Simul magna contorta in serpentes clava, unius labrum inferius comminuit. Quo facto mox serpentes magno numero conspici in urbe cœperunt, quibus excludendis hoc simulacrum positum erat. Alio in loco equus aheneus stabat cum equite sessore, quo simulacro pesti præclusus in urbem aditus ferebatur, *Mahumedes* hoc demolito, fidem fecit superstitioni. (1)

Inter Christianos Telesmatum artifices.

Sic hæsit diu in animis veterum & Gentilium & *Christianorum* approbatio & studium horum remediorum. Ideo *Joannes Chrysostomus*, (2) *Basilius* & alii pii sanctique viri, multis locis scriptorum suorum gravissime in eos invehuntur, qui more paganorum *peri apta* nectunt. Extantque de horum pœnis canones multi in antiquis Patrum conciliis, (3) & *Constantii* temporibus, si quis remedia quartanæ vel doloris

(1) Leunclav. in pandect. Turcic. pag. 130. Boisard. de divinat. pag. 347. Kircher. Oedip. Ægypt. tom. II. part. 2. pag. 447. Sandys in itineras.

(2) Chrysosth. de mulier. ornat. Basil. Homil. in psalm. 45. Van Dale de divinat. pag. 531.

(3) Concil. Trullan. can. 61. Laodicen. can. 36. nec non in Gelas. decretis.

loris alterius collo gestaret, sive per monumentum transisse vespere malevolorum argueretur indiciis, ut veneficus pronuntiatus reus capitis interibat. (1) Quod aliis de caussis sub *Antonino Caracalla* publica statuit severitas. (2)

Gnostici. Præcipue quidam GNOSTICI dicti, *Marci Ægyptii Basilidis*, *Carpocratis*, *Valentini* & *Cerinthi* discipuli, (3) in his rebus insaniebant & morphomata mirifica gemmis laminisque insculpebant, quæ ad nostram ætatem servavit curiositas. Hi miraculorum fabri (ut credi volebant) *literas Ephesias* in vitam revocabant, initiatis acclamantes *BESAMA*, *CAMOSI*, *BNE*, *ANOORA*, *MISTADIA RHIUDA*, *CUSTABA*, *PHOGOR*, *CALATHI*, quorum interpretatio hæc est: *O qui es supra omnem virtutem patris, te invocamus, qui lumen & spiritus bonus nominaris, quoniam in corpore regnasti.* (4) Vana magisteria & circulatoriæ artes de quibus multa commentari tædet. Jamque de *Abraxas* eorum elegantem dissertationem scripsit *Joannes Macarius* Grevelinganus, (5) quæ inscribitur *Abraxas* seu

Ari-

(1) Ammian. Marcell. libr. XIX. & XXIX.
(2) Spartian. in ipſ. vit. cum not. Casaubon.
(3) Epiphan. de hæret. libr. I. tom. II. Niceph. histor. ecclesiast. libr. IV. cap. 2.
(4) Irenæus libr. VII. de erroribus Gnosticor. & libr. II. cap. 13. Kircher. Oedip. Ægypt. tom. III. part. 2. Class. II. cap. 6. pag 469.
(5) Freher. in theatr. Miræus in elog. belg. pag. 155. Val. Andr. in bibl. belgic.

Aristopistus cui accedit *Abraxas Proteus* seu multiformis gemmæ *Basilidianæ* portentosa varietas, exhibita & Commentario illustrata a *Johanne Chiffetio* Antwerpiæ 1657. in 4. Hujus ejusdem vocis explicationem nec non *Abraxalaldabaoth* ac *Barbelones* promisit *Joh. Christ. Elodius*, cum de *Gnosticorum Caulacau* sub præsidio *Θ. Sam. Schurtzfleischii* disquireret. (1)

Ab his quanquam vulgo credatur artem amuletariam ad reliquos Christianos transiisse, crucem tamen figit, quod hos ab *Ægyptiis* sua hausisse dicant; in illis, Judaica quavis pagina se prodat superstitio. Illi nomen Dei *Tetragrammaton*: hi *JESU* Salvatoris adhibent. Illi nomina Patriarcharum Regum & Prophetarum; hi sanctorum suorum adjiciunt, utrique in morbis curandis, singularibusque perpetrandis, preces arcanas fere unisonas intonant. Veluti *Joannes Goropius Becanus* Psalterium olim antiquum vidit, lineolis rubris notatum, ad omnia morborum genera, verbo divino sananda. (2) Sic Pelagius eremita Majoricanus, qui 1480. obiit *Medicinam spiritus S.* seu *modum curandi per preces* in MS. præter alia rarissimi commatis opuscula reliquit. (3) Quibus jungi possunt *Foelix Malleolus* precationem pro curatione morborum pa-

(1) Witteb. 1706. in 4.
(2) Hartmann von Segensprechen.
(3) Libanii epistola de huj. opp. libro ejus de visionibus nocturn. præmissa Fabric. bibl. Gr. libr. II. cap. 10. pag. 426.

patronus, (1) & *Tritbemii* modus per orationem a Deo T. O. M. quidvis impetrandi ad *Maximilianum* Cæsarem MS. utuntur Judæi Psalmis *Davidis*; utuntur Christiani & præter psalterium a *Becano* ut diximus visum, *Libra del oro delle grand vertu, dell a salmi de David*, erat apud Comitem *Petriburgensem*, (2) & *Theophrasti Paracelsi* nomine circumfertur, *usus Practicus Psalmorum* cum magicis & cabalisticis influentiis operationibus & characteribus in MS. In specie de Psalmo CIX. quem imprecatorium habent, legi poterunt plur. Reverend. *Joh. Arnd. Schmidius* singulari dissertatione, & D. *Fechtius* de precibus contra alios institutis. *Judæos* denique thymiamatibus & exorcismis diximus usos & utuntur Christiani, veluti me ultra *viginti scriptores de exorcismis* commemorasse memini, cum de iis agerem: Hæc vero prolixa oratione repetere nolim, aut ut libros qui huc veniunt: in quorum numero quidam *contra omnia mundi pericula* inscribitur, & refertus est nominibus Dei signis crucis & infinitis characteribus, mysticis figuris & verbis non intelligibilibus. (3) Tales servant bibliotheca *Vindebonnensis*, *Cottoniana*, & aliorum. (4) Nec animus est, affinia sectari

(1) Del Rio, disquis. magic. libr. III. part. 2. qv. 4. sect. 8.

(2) Catal. MSS. Angl. & Hibern. n. 6361.

(3) Boisard. de divinat. pag. 768.

(4) Lambec. comment. de bibl. Vindib. libr. VI. pag. 110. & 121. Thom. Smith de biblioth. Cotton. cap. 8. pag. 10. & 66. n. 8.

tari & *Mandragoræ* radicem, quam superstitiose colunt, cultro anatomico discindere, spiritusque exinde familiares ciere, quod *Iacob Thomasius*, *Israel Fromschmid ab Hugensals*, *Hartmannus*, & ex *collegio curiosorum* quidam, fecerunt: Nec de *armatura magica*, arteque Passaviensi, multis verbis uti, quod argumentum *Ioh. Ernestus Burggravius*, *Henr. Kunrath*, *Ionstys*, *Io. Lud. Hartmannus* tractant. Forsan terror panicus & opinio plurimum valet in hostibus, quos apud *Ovidium*,

Increpat & vitioque animi non viribus inquit,
Gorgoneis torpetis Eryx, incurrite mecum
Et prosternite humi juvenem magica arma ferentem.

Ad *Arabes* transimus & *Saracenos*, quorum opera, in cacumine arcis *Marocci*, tres esse aureas sphæras ponderis librarum 1350. narrat *Leo*, (1) quas nullus nisi infeliciter auferre ausus fuerit. Referunt, conflatas fuisse pretio monilium gemmarumque uxoris Regis *Mansoris*, siderum concordi potestate, secundum quasdam precationibus munitas ceremonias, adversus eos, qui illas auferre destinassent, ut nullo artificio inde distrahi queant. Non defuerunt Reges huic civitati, qui pretio auri allecti sphæras loco movere conati sunt. Sed mirum semper illis obtigit infortunium, quod conatum impedivit. Hujus rei plura exempla referunt anti-

Arabes Talesmatici.

(1) Leo in descript. Afric, libr. II. cap. 45. pag. 104.

ceterique *Almansor, Messa allah, Zahel, Albohazen Haly, Rhodoam Albategnius, Omar, Zachdir, Mohamed & Serapion.* (1) Speciatim omnia persequi non vacat, erit inferius de iis disserendi commoda occasio, ubi & autores dabo, quorum tanta abundat copia, ut AL BASTAMI ducentos prodiderit, qui ante eum *mysteria literarum* exposuerint. (2) In his enim omnem vim amuletariam venantur, inde eliciendes artes KIMIAM & SIMIAM dictas, ex quibus *Kimiam* describunt: cognitionem Spirituum terrestrium, ad petenda ex his subtilissima, ut nobis serviant. *Simiam* cognitionem virtutum superiorum, ad trahendas eas inferius. Illa iterum dividitur in tres partes TARGI, TELSEM, & SALMAHUS, (3) quæ quidem magisteria lubens omitto theurgica, in quibus enarrandis tam operosus est *Athanasius Kircherus* de *cabala Saracenica & Agarena* in Oedipo suo Ægyptiaco. De iisdem agere constituerant M. ANDR. ACOLUTHUS Hebrææ linguæ Profes. Uratislaviensis *In spoliis Mahumedanis Arabo-Turcicis*, & M. CHRISTIAN. ZOEGA, cujus spem fecit in dissert. *de buccina*, sed utriusque, quantum scio, messis in herba est.

Septentrionis & Occidentis incola. BOREALES malo & *Occidentales* scrutari mundi plagas, in quibus idem regnavit, qui apud alios ima

(1) Gaffarel. curiosit. in audit. cap 6. n. 3. pag. 10
(2) Herbelot. in bibl. orient.
(3) Herbelot. pag. 775. & 811.

Imaginum mirificarum cultus; interquê ipsos GERMANOS, qui manu se tacti quam creduli quidlibet arripere assueverant. *Æstyorum* gentes, matrem Deum venerabantur, & insigne superstitionis formas *aprorum* gestabant: id pro armis, omnisque tutelæ inquit *Tacitus* (1) securum Deæ cultorem etiam inter hostes præstat. GOTHI *Runas* habebant victoriales *Sigruner* vocatas, quas capulo gladii aut lituo bellico incidebat, qui sapiens, astutus atque callidus evadere optabat. Has ipsos docuit *Odinus*, de cujus nec non *Hanigrepi* Reginæ fatiloquis capitibus multa fabulantur scriptores (2) ut & de rana ænea Bothniensium Finnorumque. (3) In *Hispania* erant Herculis columnæ terrarum Oceanique vincula, quæ *Hercules* domui Parcarum inseripserat, ne qua elementis contentio sit, neque amicitiam lædant: (4) De alio Tillema ibidem extructo *Hottingerus*. (5) *Parisiorum* urbem serpente glireque æneo pro illis animalculis fuisse munitam nec non ignis figurâ pro igne, *Georgius Suronensis* tradit. (6)

Verum age non hic te post hæc morphomate ficto
Atque per ambages & longa exorsa tenebo.

D Non

(1) Tacit de morib. German. cap. 45.
(2) Ol. Verelig. in Runograph. cap. 16. Saxo libr. 3. cap. 13. Snorro in Chron. Norweg. Arnkiel in Cimbrisch. Heydenthum p. 1. cap. 39. §. 3.
(3) Olaus M. libr. III. & 5. cap. 17.
(4) Philost. vit. Apoll. lib. V. c. 5. cum. not. Olearii.
(5) Hottinger. histor. orient. libr. I. cap. 8.
(6) Georg. Turon. histor. Franc. libr. VIII. cap. 33.

Non statuas omnes quæ rariores sunt, non cereas imagines, non gladios & arma profe-ram Talismanica, non simplici aut mixto metallo cusas explicabo monetas, non virgineam membranam characterismis & sigillis magicis repletam, nec pileum naturalem exhibebo, quo pueri modo nati solent insigniri, quem obstetrices rapere, & advocatis credulis vendere solent, siquidem causidici hoc juvari dicuntur, ut narrat *Ælius Lampridius*, (1) non radices herbalas, plantas ob virtutem amuletariam collo appensas, non ceras non verba constellata, non exorcismos illis detraham.

Multa inepte Telesmata creduntur naturæ aut artis opera.

Recte me judice *Lucianus* (2) ridet Philosophum, qui pro tumore pedum, pedem mustellæ in corio leonino seu cervæ amuletum crediderat, existimans, iis numquam immitti sanitatem, nec si quis vel in *Nemei Leonis* pellem sedecim mustelas integras insueret. Multa enim vi *Talesmanica* ex sola opinione hominum & ignorantia causarum donantur vel artis vel naturæ opera, quo fit, ut ii, qui nimium numerum *telesmatum* augent, minorem inveniant fidem. Huc veniunt *Archytæ* columba lignea, *Boëtii* anguis igneus sibilans, avesque simula-tæ.

(1) Lamprid. in vit. Diadumen. Hofmann in lexic. voc. pileati.

(2) Lucian. in philopseud.

tæ cantantes, (1) *Alberti Magni* & *Rogeri Baconis* capita artefacta (ad imitationem *Orphei* conficta) quæ itidem *Virgilio*, *Silvestri II. Roberto Grossetest*, *Thomæ Bungey*, *Guilielmo Parisiensi*, *Henrico de Arragonia* tribuuntur. (2) Quidni *Architæ* sphæra, parva machina, gravida mundo, cœlum gestabile, compendium rerum, speculum naturæ: *Regiomontani* aquila, *Fluddi* taurus lyraque. (3) Quidni illi fœcundæ naturæ in lapidibus lusus, quos uno vocabulo *Gamahe* (4) dicimus, nec non musca illa ænea quam carnes, *Pragæ* ferunt (5) æstivo tempore a muscarum impetu reddere immunes.

Vanissimam in his ubivis observare licet superstitionem, qua, licet docti filamentis aranearum comparent, implicatur credulorum inscitia, & stulta levitas. Ponderanda hæc: Quæ sunt in his aut possunt esse bona, segreganda a malis: Quæ mala, fugienda & sicco prætereunda pede. Quorum vero dubia, & incerta fides; caute indaganda sunt, ne verba nobis dentur, & aliquid esse in illis magni & secreti boni judicemus.

Sunt bona, sunt quædam mediocria, sunt mala plura:

Quæ legis hæc, aliter non fit, Avite, liber.

(1) Cassiod. l. I. epist. 45. Gell. noct. atticar. l. XII. c. 10.
(2) Naud. apolog. pour les grands hommes cap. 18. pag. 38. Nicol. Anton. in bibl. Hispan.
(3) Fludd. in apolog. Fratr. Rof. Cruc. cap. 1. pag. 24.
(4) Gaffarell. curiositat. in audit. cap. 5. pag. 96.
(5) Wagenseil in pera libror. juvenil. pag. 316.

CAP. I.

De ANTIQUISSIMIS SCRIPTORIBUS TALISMANICIS

Argumentum.

Inter Scriptores Adami, Abelis, Henochi, Chami, Abrahami *pseudepigrapha scripta & Moyses divinus Legislator locum nanciscuntur. Nec uno Salomon, cui XXXVI. magica & cabalistica traduntur opuscula; Apud Ægyptios horum satis ampla seges, Liber ibi occurrit ceremoniarum*, Hermetis *integra, bibliotheca*, Jamnis & Jambris, Serapidis, Necepsi Jacheni *aliorumque conatus. Inter* Chaldæos *prodit* Zoroaster, *magnus horum sacrorum mystes, cum tota Magorum Schola. Apud* Græcos *Messeniorum operta sacra*, Orpheus *& alii* Eumolpus, Pythagoras, Empedocles, Democritus, *& qui fuerunt apud eos mysteriorum & initiorum autores. Similiter quæ* Platoni, Aristoteli, Alexandro M. Alexandro Aphrodisæo, Celso, Thessalo *tribuunt maleferiati, qui summa impietate* Christum *dulcissimum Salvatorem huc trahunt. Horum protervia retunditur, ut & aliorum librorum magicorum, quos non diu post eructavit orcus. Inter* medicos *posterioris ævi* Galeni & Sammonici Sereni, Alexandri Tralliani, & Theodori Prisciani *mentio fit: Inter* Philosophos L. Jun. Columellæ, Apollonii Thyanæi, Juliani *utriusque* Sextii Julii Africani *denique* Jambilichi, *in quem scripsit* Philoponus.

Originem *telesmatum* timide & vere, unde ad antediluviana superius retuli tempora, sed amici eorum hanc moderationem animi & æquitatem meam taxant, multisque scriptoribus, quos undique conquirunt, meam oppugnant fidem. *Antiquissimi de Talismanibus scriptores.*

Non dubitant ADAMUM humani generis parentem, tale scriptum mirificum in ripa fluminis e *Paradiso* exeuntis a *Razicle* angelo suo dono accepisse, impudentissime fabulari. (1) Eadem asseverantia ABELI ipsius filio opus *de virtutibus & viribus planetarum* tribuunt, quod cum injuriam temporum evitare potuerit, illæsum sit ad nos perlatum. Scilicet cum mundo a diluvio imminere exitium sciret, hunc librum in cavo lapide caute abdidisse, unde *Hermes Trismegistus* felicissime eruerit, illumque post longam annorum seriem *Thomam Aquinatem* sibi comparasse, & secundum ejus regulas complures imagines ad varios mirabiles effectus confecisse narrant. Leguntur hæ historiolæ istæ apud ipsum *Aquinatem*, (2) *Thomam Torquemadam*, (3) *Boissardum* (4) *Naudæum* (5) aliosque. *Adamus.* *Abel.*

(1) Lambec. prodr. hist. liter. Kircher. in obelisc. Pamphil. lib. I. c. I. Lomeyer de biblioth. c. 2. pag. 10. Bayle in lexic. voc. *Adam* Wolf. bibl. Hebr. p. 110.
(2) Aquin. de ent. & essent. tract. 4. cap. 2.
(3) Torquem. in Hexamer.
(4) Boissard. de divinat. pag. 44.
(5) Naud. in apolog. cap. 17. Wolf. bibl. Hebr. p. 346.

Eadem de HENOCHO fabula agitur, cui triginta & amplius scripta quidam tribuunt, (1) suoque adhuc tempore tractatum ejus de *rebus divinis* in *Æthiopia* magno fuisse in pretio *Vigenerius* (2) testatur. Ne de omnibus illis dicam; est liber fictitius, qui adscribitur *Enoch* continens fabulosam narrationem de *stellis quindecim earum, herbis & characteribus lapidibusque*, per quam vanissimam scientiam ut cæteri curiosa promittit. Ex cujus principio autoris stultitia cognoscitur. Incipit enim sic: *Ego Enoch, tanquam unus ex Philosophis & Prophetis propono gratiam Messiæ, qui post me venturus est.* (3)

Noachus. Eodem filo NOACHUM ei comitem addunt, communem generis humani restauratorem, cui non solum *pseudo Berosus* librum de *secretis rerum naturalium* tribuit, sed alii itidem librum de *magia naturali* adscribunt, quem *Chamus* ipsi surripuerit, & filio *Mizraimo* tradiderit. (4) *Chamus.* CHAMUM autem artis Telesmaticæ autorem a quibusdam haberi supra monuimus, quam accepisse a filiis *Cain* & in æneis tabulis tradidisse posteris *Rabbini* autumant. (5) Hodienum circumfertur talis liber impostorum

rum

(1) Pfeiffer de Henoch, cap. 4. Herbelot in bibl. orient. pag. 310.
(2) Viguer. de cifris pag. 288.
(3) Tritheim. in antipal. malefic.
(4) Fabric. in cod. pseudepigr. V. T. pag. 263.
(5) Kircher. Oedip. Ægypt. tom. I. pag. 84. & 245.

rum nequitia. (1) Qua ABRAHAMUM virum sanctissimum huc trahunt & librum *massichtan* composuisse ferunt, in quo tradiderit omnes modos *magiæ* & effectus ejus per patientiam immundorum spirituum, quemadmodum librum *Jezira* de nominibus sanctis. (2) Atqui hoc scriptum non esse *Abrahami*, sed *R. Akibæ* doctis notum est. Eundem apud *Sabæos* aperta cista *Adami* invenisse (3) ejus libros, item libros *Sethi* & *Edris* credat, qui velit. Impium sane viro optimo quicquam magici tribuere, nisi per magiam intelligant occultam sed solidam sapientiam. *Abrahamus.*

Libentissime huc etiam referrent MOYSEN, Divinum Legislatorem, quem Magis annumerarunt gentiles, annulos amoris & odii confecisse tradit *Iosephus* & alii; serpentem æneum astrologica virtute mirabilem erexisse contendunt, & habent Judæi librum de certaminibus *Magorum* cum *Moyse* admodum curiosum, quem simul ac ejus copiam nancisceretur edere cogitabat *Gilbertus* *Moyses.*

(1) Cichus ad Sphæram de Sacrobosc. Lambec. in prod. histor. litter. pag. 13. Sixt. senens. biblioth. sacr libr. II. Bochart in Geogr. S. part. 1. libr. IV cap. 1.

(2) Fabric. in cod. pseudep. V. Test. Epiphan. de hæres. Sethian. Wolf. bibl. Hebr. pag. 23.

(3) Stanley in philos. orient. libr. III. cap. 2. & 3. Braun. in select. sacr. pag. 572.

tus Gaulminus, (1) ipsi tamen peculiare scriptum tribuere erubescunt & ii quibus.

Sanguinis in facie vix haeret gutta

Salomon. Eo majore contentione SALOMONIS filii *Davidis* praeclarum nomen ad se trahunt, de quo communis fama percrebuit, magia illicita, ut idololatria, vitam antea integerrimam commaculasse, easque nequitias scripto consignatas posteris reliquisse, plurima sane ipsius nomine veniunt opuscula, quorum tredecim indicavit *Naudaeus*, (2) plures *Cl. Fabritius* (3) utrisque, si res tanti videbitur, addere liceat spicilegium. Non quidem nuper conficta est fabula, sed jam *Iosephus* (4) incantationes composuisse indicat, quibus morbi pellantur, Daemonesque ejecerit *Eleazarus* praesente Vespasiano. Scripti *Salomonis* de adjurationibus Daemonum inter Christianos meminit *Origines* (5) nec non *Mich. Glycas*, (6) & *Nicetas Choniates*, qui *Aaronem* Magum apud *Manuelem Comnenum* Imp. eo produxisse legiones Daemonum narrat. Sic *Nicolaus Eymericus* (8) tempore

(1) Gaulmin. in not. ad vit. Mosis libr. I. cap. 1.
(2) Naudaeus in apolog.
(3) Fabric. in cod. pseudep. V. Test. Scip. Sgambatus in Archiv. V. T. pag. 524.
(4) Joseph. antiqv. judaic. libr. VIII. cap. 2. Cedren. in compend. histor.
(5) Origen. in Matth. sermon. 35.
(6) Glycas annal. part. 2. pag. 183.
(7) Nic. Choniat. libr. IV. cap. 7. pag. 180.
(8) Eymeric. in direct. inquisit. part. 2. quaest. 28

pore *Innocentii VI.* testatur publice damnatum & comburi factum quendam magnum & grossum librum Dæmonum invocationum in septem partes distinctum, qui intitulatur: liber *Salomonis* in quo erant scripta sacrificia, orationes, oblationes & nefaria quamplurima fieri Dæmonibus solita. Famigeratissima omnium est ipsius *clavicula secretorum* in ipsius sepulchro, ut fingunt reperta, liber *Gelasii* decreto jam olim damnatus. Hunc Judæi & Arabes in *Hispania* suis posteris hæreditario jure olim relinquebant & per eum mira quædam & incredibilia operabantur. Sed quotquot inveniri potuerunt exemplaria justissimè flammis inquit *Delrio* (1) inquisitores fidei concremarunt, & utinam ultimum exemplar nacti fuissent, non toties in abditis Bibliothecarum scriniis compareret. (2) *Hebræa* lingua, qua scripta fertur, inventu difficilis, *Latina* passim in MSS. habetur, mutile & Christiani cujusdam superstitiosi manu interpolata aliquando etiam impressa est. *Hispanicam* versionem curavit *Gio Picatrix*, Italicam *Abrahamus Colornus* Mantuanus, ex qua manavit *Gallica*. Germanica etiam lingua Francof. apud Lupium 1686 in quarto prodiit. (3) Sed non est vera *Clavicula*, sed potius

D 5 tius

(1) Del Rio disquisit. magic. libr. II. quæst. 3. pag. 98.

(2) Rabb. Kimchi ad 3 Regus cap. 4. Pinida in vita Salom. catalog. MSS. Angl. & Hibern. n. 6544. & tom. 2. n. 3602. & 6365.

(3) Conlect. libror. rarior. Fasciculo IV.

nus *Paracelsi* Theosophiæ pneumaticæ compendium. Inscribitur quoque *Ioannis Caramuelis a Lobkowiz* commentarius in *Trithemii* Steganographiam Clavicula Salomonis (1) Nihil vero negotii habet cum illis de quibus loquimur quisquiliis, in quibus aliquando mille imperialium pretium impenderunt nimis creduli magnates. Porro sub *Salomonis* nomine feruntur libri *Razael*, qui duplex est minor & major, uterque Cabalisticus & Magicus, (2) continens nomina angelorum & spirituum & docet quomodo tam boni quam mali sint conciliandi, quomodo cum Sole & Luna loquendum, & morbi averruncandi, incipit: Dixit Salomon *gloria & laus cum multo honore sit Domino.* Nuper clam typis exscriptus est *Amstelodami* Hebraice, Germanicam vero versionem apud L. H. aliquando vidi. Est & liber *Schemhamphoras*, seu *Semiphoras* Salomonis Regis, (3) quo gloriantur nugi venduli, diversus ab eo quem hoc titulo Germanice edidit *Lupius*. Est & alius quidam, qui inscribitur *Almadel Salomonis*, qui explicit apud Fabricium. (4) *Sanctum* Almadel Salomonis *de secretis secretorum & XII. altitudinibus cœli datio* [illegible]

(1) Colon. 1635. in 4.

(2) Trithem. in antip. malef. Reuchlin de Cabal. & verbo mirif. libr. I. cap. 18. Buxtorf. in bibl. Rabbin. pag. 408. Wolf. bibl. Hebr. pag. 112.

(3) Gerson in astrolog. Theolog. in fin. Trith. I. c. Gesner. pandect. libr. 10. i. Tit. 6.

(4) Fabric. in cod. pseudep. V. T. Trithem. in antip. malefic.

ab angelo Salomoni Regi Jerusalem *scriptum & completum per nos* Joannem deFlexia A.D. 1435. d. 23. Februar. Hodie circumfertur liber iste cum MS. Commentario celebr. *Rabbi mazan* & inscribitur: *magia cælestis*, docens modum conversandi cum angelis. Cui præmittitur commentatoris vita, qui se Principis *Tartariæ* filium fingit, qui ex ipsius domo profugus primum ad Judæos mox ad Christianos transierit, apud quos 1684. octogenario major obiit. Fertur etiam impius liber *Sapientiæ* inscriptus, quem eructavit orcus. (1) Est & liber *Lamena*, (2) qui incipit: *Salomon Rex prudentissimus*, & alius de *officiis spirituum* (3) & alius *Vinculum Spirituum* (4) cujus initium: *de vinculo spirituum non est silendum*, alii vocant *baltheum* Salomonis, aut *cingulum*, quo titulo vidi ligamentum ex Pergameno aliquot ulnarum, ex una parte periaptis & sigillis magicis impletum, ex altera parte verbis obscuris & mysteriosis. (5) Habere sane Magos incantationis species δεσμὸς θεῶν, seu *vinculum Deorum & Dæmonum*, cujus autorem *Salomonem* Judæi perhibeant, Ægyptii vero *Iamnem & Iambrem* observat *Gaulminus*, (6) qui de illa mul-

(1) Braun. in select. sacr. pag. 574.
(2) Trithm. in antipol. lib. I.
(3)
(4) Catal. MSS. Angl. & Hibern. n. 3590.
(5)
(6) Gaulmin. in not. ad vit. Mos. libr. II. cap. 9. pag. 339.

multa diximus inquit ad libellum *de throno Salomonis*, sive Æthiopicam fabulam, quam his diebus in venatione Latinam fecimus, cujus autor *R. Abraham Seson*. (1) Libri caballistici, qui *thalamus* Salomonis dicitur, autor *Salomon* filius *Abrahami Algasi*. (2) Huc veniunt libri *de tribus figuris* spirituum, *de novem candariis*, *candelabrum magicum*, (3) MS. Hebraicum, auctum a *Makzan*. *Liber sacer* (4) Salomonis, liber *empto*, seu de *officiis spirituum* & Principibus & Regibus Dæmonum, qui cogi possunt divina virtute & humana, quem edidit *Joannes Wierus* & Pseudomonarchiam Dæmonum inscripsit. *magia naturalis*, & *sacrosancti secretorum* liber MS. prohibitus in indice expurgatorio Hispanico de Anno 1640. Ejusdem commatis sunt quædam experimenta, quæ *Salomon* Rex composuit *ad amorem* & impetrationem cujusdam excellentissimæ Reginæ. (5) *Salomonis* Regis Hebræorum *necromantia* superstitiosa (6) *contradictio* (7) & *testamentum*. (8) *Cabala*, quæ nomen ejus præ se fert, est *Salomonis* cujusdam *trismegisti*, de quo

tuos

(1) Bartolocc. tom. I. pag. 42. Buxtorf in bibl. p. 316.
(2) Wolf. bibl. Hebræa pag. 108. &. 1046. 1035.
(3) Trithem. in antipal. malefic. libr. I.
(4) Catalog. MSS. Angl. n. 6370.
(5) Cat. MSS. Angl. tom. II. n. 8942.
(6) Lambec. comment. libr. I. pag. 92. Nessel. bibl. Vindob. part. 4. pag. 104.
(7) Sixt. senens. bibl. sacr. libr. II. pag. 131. voc. Salomon.
(8) Leo Allat de Græcor. opinatión. n. 21. pag. 163. Gaulmin. ad Psell. pag. 13. 21. 25. 106. 131.

tuor Magitis seu spiritibus astralibus. De libris divinatoriis vero *Hydromantia*, *Geomantia*, *somniorum interpretatione* & *speculo universali*, qui ipsius nomen in fronte ferunt, in *Bibliotheca fatidica* aliquando dicendi erit occasio. De *herbario* ipsius atque de *gemmis* scripto dicam inferius. Eidem tribuitur *ars notoria*, quam alii *Paulinam* vocant, & ad *Paulum* Apostolum inepte referunt, alii ad *Salomonem*. In hac arte, qua omnium scientiarum apicem per orationes & lustrationes venantur, est liber *Gemaliot Salomonis*, sive artis Dei, & triumphales orationes liberalium artium continet, qui citatur ab *Apollonio* in hujus argumenti libello apud *Agrippam* & extitit in musæo *Æliæ Asmolæ*, cujus codices Academiæ Oxoniensi legavit. *Apollonii* autem MS. erat apud *Henricum Jones*, (1) Nostrum argumentum proxime spectant *verba medicinalia* ipsius (2) Fuit enim Salomonis liber remediorum cujusvis morbi vestibulo templi incisus. Eum refellit *Ezechias*, quod populus neglecto Deo nec invocato sanationem inde malorum peteret. Hunc astrologorum figuras & telesmata continuisse putat *Maimonides*. (3) *Sigilla* ejus & *imagines cœlestes*, quas *Cæsaris Longini* nomine edidit *Goclenius*: reperiuntur etiam apud *Camillum Leonardum* *Salomonis* librum de *umbris idearum*.

(1) Catal. MSS. Angl. n. 8277. tom. II. 7018. & 8451.
(2) Ceddren. in compend. histor.
(3) Wolf. bibl. Hebr. pag. 1049. Svidas voc. Ezech. le Clerc. histoir. de la Medecin. part. I. libr. II. cap. 3. pag. 77.

rum citat *Chicus Esculanus* (1) in quo appellationes, significationes & definitiones axium, polorum, circulorum atque aliarum Astronomicæ Sphæræ partium, ad Magiam transferuntur. Ejus de *influentia Planetarum* opus(2) & *luna tabula* (3) in MSS. codicibus reperiuntur, nec non liber *pentaculorum* & *annulorum*, (4) qui Telesticæ artis tradunt mysteria, quæ didicisse a mulierculis *Ægyptiacis* opinantur.

Apud Ægyptios. ÆGYPTIOS enim diximus, hisce rebus diligentissimam adhibuisse curam, quibus cum miscuerint religionem, ita ut maxima ejus pars iis constaret, merito hic locum nanciscitur *liber ceremoniarum*, quem ex antiquis *Ægyptiorum* relationibus cœlitus attulit accipiter, puniceo circumligatum filo, ceremonias omnes continentem (5)

Hermes. Hunc iis notum fecit, seu potius tradidit HERMES ille *trismegistus* sacer *Osyridis* notarius, quem ut Deum veneratur antiquitas: Sed ipsius facta mavult posteros credere quam scire. Quis enim fuerit, hæret in explicata quæstio & *Romanorum* illud obtinet: *Non liquet.* Ipse primus, ut ferunt, communem loquelam articulatim distinxit, literas invenit, Deorum cultus & sacrificia

ordi-

(1) Chicus ad Sphær. de Sacrobosc.
(2) Catal. MSS. angl. n. 7611.
(3) Thomasin. in biblioth. Patav. MSS.
(4) Trithem. in antip. malef. Catal. MSS. angl. n. 8260.
(5) Diodor. Sicul.

ordinavit, distributam astrorum seriem vocumque harmonias & naturas princeps observavit, singulaque inventa scripto nepotibus tradidit. Veluti de ipsius XLII. sacris voluminibus egregie disserit *Clemens Alexandrinus*, (1) plura autem & innumera scripta ipsi tribuit *Firmicus*: Mercurius *inquit* Ægyptius conscripserat viginti millia voluminum, de variis substantiis & principiis & potestatum ordinibus cœlestium: quæ aliæ atque aliæ traditæ fuerant, in quibus Astrologia & Theologia *Ægyptiorum* explicabantur. (2) Eorum partem constat *Hieroglyphicis* notis in obeliscis & columnis fuisse conservatam, ex quibus in sacrariis *Sain* inventis Regi *Ammoni* multa cognitu dignissima exposuit olim *Byeis* Propheta, (3) ut ante eum fecerat *Hermes* secundus, *Agathodæmonis* filius. (4) Successu tamen temporis ejus opiniones mire funtia discipulis depravatæ, qui eas quomodocunque pro ingenii modulo Græcorum Philosophiæ aptare consueverant, quod fecerunt *Hermæus*, *Didymus*, *Arius* Megapolitanus, *Euanthus* & *Seleucus* Alexandrinus. (5) Id cum probaretur indoctis placeretque celeberrimum nomen, & antiquitatis honos, tandem corripuerunt eum

ne-

(1) Clem. libr. V. Stromat.
(2) Diodor. Sic. libr. I. cap. 16. biblioth. Lomeyer de biblioth. Lambec. in prodr. histor. libr. pag. 135. Fabric. in bibl. Græc. tom. I.
(3) Jambilich. de myster. Ægypt. sect. 8. cap. 5. p. 164.
(4) Syncell. chron. pag. 40.
(5) Fabric. bibl. Græc. libr. I. cap. 11. pag. 77.

nebulones, qui tam frivola & vana ipsi suppo-suerunt, ut quæ hodierno die ejus nomine inveniuntur scripta, sint nullius pretii, & vix ut legantur digna. Hujus commatis liber est, qui ei adscribitur *Kyrannidum*, sive *Kiranni Kirannides* opus: & re & titulo tenebricosum; de quo celebres sunt doctorum opiniones: Editoris *Rivini*, qui *Kiranni* nomen a *Cyri* Persarum Regis deducit & *Kirannides* esse dictos autumat, quod chartarum aliarum quasi Reginæ sint. Alia *Barthii* (1) alia quæ obtinet *Thomæ Reinesii* (2) sententia est *Kirannides* nihil aliud notare docentis, quam collectionem & Silvam, qualem in *re medica* dedit *Dioscorides & Oribasius* (3) Medicus tempore *Juliani*. Libris IV. absolvitur I. de XXIV. gemmis & herbis agit, deque amuletorum & periaptorum compositione exinde petita. Secundus de XL. animalibus Tertius de avibus XLIV. Quartus de LXXIV. piscibus eorumque viribus medicamentosis. Sed tres tantum autoris cujuscunque sunt. Primus, qui *archaicus* vocatur aut *Harpocrationis* aut ex ejus & Kyranni scriptis mixtus est. Liber sane ob *Harpocrationem* commendabilior, quem magni faciunt docti ob Lexicon. X. Rhetorum. Notat quidem *Iacobus Pamelius* hujus scriptoris commentarium extare περὶ φυσικῶν δυνάμεων Romæ in Vaticana, qui titulus nostro libro non male con-

(1) Barth. adversar. libr. XI. cap. 16.
(2) Reines. var. lection. libr. I. cap. 2. & libr. III. c. 15.
(3) Phot. biblioth. cod. 217.

convenit. Sed negat Philippus Jacobus Maussacus in dissertatione critica ad X. Rhetorum Lexicon ubi de Harpocrationibus accurate inquirit. Hujus libri MS. Græcum erat in bibliotheca Scaligerianâ Leidensi. (1) Aliud MS. in Anglia habebat Franciscus Bernardus, & tractatum inde extractum Hans Sloane. (2) Habuerunt itidem Gaulminus & Carolus du Fresne. Inter Germanos Henricus Ellenbergerus, M.D. Andrea Rivino ejus copiam fecit, (3) qui Latine edidit. Versio Græca sub Constantino Manuele 1168. facta creditur: Licet eam antiquiorem Reinesius velit, quod Olympiodorus Theodosiani ævi scriptor, ejus jam meminerit. Latinam versionem curavit quidam Ra Pa ut vocatur, quam docti vulgo Gerardo Cremonensi tribuunt. Extant etiam in hunc Rhyakini in barbarum autorem barbaræ coronides. Hunc librum sæpius optaverat Reinesius inspicere, avidissimoque sectabatur studio, sed eum videret immanem ejus spei fucum esse factum, publice testabatur, nihil continere, nisi aniles fabulas impiasque nugas. Movebat bilem hæc ingenuitas editori, qui sententiam Reinesi & totum variarum lectionum opus exulcerato corripiebat animo, cui amplissimam apologiam opposuit adversarius, in qua Kirannidas nostros salse perstringit. Feruntur & alia sub Hermetis nomine: Imaginum conficiendarum ratio per sin-

E gulas

(1) Vide catalog. bibl. MS. ex commun. Cl. Keitzeri.
(2) Catal MSS. Angliæ tom. II. n. 3650, & 8887.
(3) Barth, l. c.

gulas horas noctis & *quadripartitum* de XV. stellis fixis XV. lapidibus pretiosis totidemque herbis & confectis inde imaginibus, ex quibus imagines magicas, quas edidit, descripsit *Goclenius*. (1) Utrumque ex Latina in Gallicam linguam transtulit *Hueius* Belga bonarum, ut se scribit, artium magister. Aliud MS. de VII. stellis, VII. herbis, VII. characteribus *Norimbergæ* servat Ill. *Georg. Thomasii* bibliotheca. (2) Multi hujusmodi ei tribuuntur.

Imaginum & præstigiarum libri.
De annulis Liber I.
De charactere lib. I.
De Sigillis lib. I.
De Sole lib. I.
De Imaginibus Martis lib. I.
De Imaginibus Saturni lib. I.
De Septem annulis Planetarum.
De confectionibus ad capicrada animalia Sylvestria. (3)

Sed recte his subjicit in continuatione *Gesneri Simlerus* esse alterius cujuscunque Ægyptii, Platonis ut se dicebat discipuli, qui *Hermetis* nomine superbiat ut Graculus Æsopi pavonum plumis. Eidem tribuitur liber *Alchorat*, (4) liber *Secretorum & liber occultus Ange-* li-

(1) Goclen. de unquent. armar.
(2) Mehlführ. ad Almeloven. bibl. latent.
(3) Gesnerus in bibliothec.
(4) Albert. M. de herb. & lapidib. pag. 185. edit. Rivini.

Arum, (1) quem fingunt ante diluvium a tribus angelis compositum, & incipit. *Hic est liber magnus atque secretus.* Continet autem sub 28. mansionibus Lunæ & 12. signis Zodiaci multa conficta & vana nomina angelorum, duodecim altitudinum & quicquid curiositas humana concupiscere possit, audacter more aliorum ribaldorum pollicetur. De *Chymicis* & *fatidicis* ejus scriptis, nec non *Asclepio* & *Pæmandro* disserui alibi.

Possem hic in partes vocare, quæ sub JAMNIS & JAMBRIS nominibus feruntur, pseudepigrapha, (2) a *Gelasio* Pontifice damnata, (3) ut *Phylacteria* omnia quæ non Angelorum sed Dæmonum magis arte conscripta. Possem *Ægyptiorum* Medicos, quos *Alyptes* vocabat *Hadrianus*, (4) citare, qui carminibus & periaptis, medelam populo se afferre propalabant, nisi longa oratione vestram provocarem patientiam.

Jannes & Jambres.

Fuere quidem Ægyptii hujusmodi libri ad expellandos & averruncandos Dæmones multi, ut testantur *Lucianus* (5) & *Apulejus*. (6) De opertis adyti *inquit* profert quosdam li-

 bros

(1) Trithem. in antip. malefic.
(2) Fabric. in cod. pseudepigr. V. T.
(3) Van Dale de Anslea cap. 1. pag. 7.
(4) Vopisc. in saturnin. cap. 7. & 8. cum not. Salmas. & Casaub.
(5) Lucian. in philopseud.
(6) Apulej. libr. II. metamorph.

bros ignotis literis prænotatos partim figuris hujuscemodi animalium concepti sermonis compendiosa verba suggerentes, partim nodosis & in modum rotæ tortuosis capreolatimque condensis apicibus, a curiositate profanorum lectione munita. Et

Serapis & Necepsus. SERAPIS edidit Symbola, (1) quibus Dæmones expellerentur, & docuit, quomodo iidem assumptis brutorum figuris insidientur homines. *Quique Magos docuit mysteria vana NECEPSUS.* (2) Hæc enim mysteria non tam de divinatione Astrologica, quam ei arti annexis, qualia sunt telestica, interpretatur *Marshamus*. (3) Et

Jachen. JACHEN Ægyptius vir Deo charus, & ad multa utilis sub *Senge* Ægyptiorum Rege fuit & *Amuletorum*, & incantationum remedia accurate scripsit. In doloribus curandis summus artifex qui pestem exstinxit & impetum illum igneum mitigavit, qui sub primum ortum caniculæ sentitur. Quamobrem etiam sumptuose sepultus est. Etsi quando publicus morbus grassabatur, ad fanum hujus sacerdotes euntes, sacris rite peractis, ex ejus ara ignem accendentes & pyras per urbem & aeris fœtidi corruptricem illam lucem superantes, hunc morbum igne restinguebant. (4)

Apud

(1) Agripp. occult. philosoph. libri III. cap. 64. p. 403.
(2) Juvenal. Sat. 6.
(3) Marsham in canon. Chronic.
(4) Suidas.

Apud CHALDÆOS & PERSAS inclyti floruerunt *Magi*, quorum Princeps & autor fuit ZOROASTER, ut inter autores convenit. (1) Sed unus hic fuerit, an postea plures, non satis constat. Alii *Babylonium* habent, alii *Bactrianum*, *Pamphilium*, *Proconesium*, *Persa-Medum*, alii *Palæstinum*, imo *Chinensem*, alii, quod mirum videbitur, *Europæum*. Quisquis ille, historia sane ipsius mille fasciolis est involuta & insignibus ornata conjecturis. Vicies centum millia versuum condidisse fertur, quos indicibus voluminum ejus positis explanavit *Hermippus*, is qui de tota arte magica diligentissime scripsit; (2) Quæ omnino hujus fuerunt loci, sive *Theogoniam* Magorum specto, quam esse incantationum efficacissimam observat *Herodotus*, (3) sive *sapientiam Zoroastris*, quam in verbis quibusdam divinis constitisse, quibus morbi & animi & corporis curari possint, putat *Ficinus*. (4) Scripsit *de religione & sacris ritibus*, quorsum spectant *Apuleji* verba: (5) Cur mihi non nosce liceat vel *Zamolxis* bona verba vel *Zoroastris* sacerdotia. Ejus mentionem facit *Eusebius*, (6) & Zoroastreos susurros in Sacris commemorat

Apud Chaldaeos Zoroaster.

(1) Plin. lib. XXX. cap. 1. histor. natur. Justin. lib. I. c. 1. Augustin. de C. D. lib. XXI. c. 14. Oros. lib. I. c. 4.
(2) Laert. in proœmio, Plin. l. cit.
(3) Herodot. libr. I. c. 90.
(4) Ficin. in argument. Cratybi & apolog. Platonis.
(5) Apulej. in apolog.
(6) Voss. de Hist. Græc. libr. III. in fin.

Prudentius. (1) Posterioribus quoque temporibus illius librum *Memlochet Halaad* inscriptum sive regnum Dei religiosissimos Persarum continuo manibus terere solitos *Hamabalzel* (2) testatur. Tribuuntur præterea ipsi *oracula magica*, *Apocalypseos* libri, quibus gloriabantur *Gnostici* & qui *Prodici* hæresin sequebantur.

De natura Libri IV.
De pretiosis lapidibus lib. I.
Prædictionum ex inspectione stellarum libri V. (3)
De Somniis eorumque interpretatione
De Caniculæ ortu, & præcognitione eorum, quæ ex iis contingere possunt.

De quibus in *bibliotheca fatidica* disseremus aliquando. Ejus nomen itidem ferunt libri de *re rustica*, quos præter *Plinium* (4) *Constantinus* Imp. in *Geoponicis* citat, & quædam fragmenta illis inserit; sed quomodo antiquissimus ille vates ad *Hesiodi* & *Aristotelis* autoritatem provocare poterit? Nostrum scopum propius tangunt opera *magica*, quæ ei adscribit autor recognitionum *Petri* Apostoli, sub nomine *Clementis* Romani ex translatione *Rufini* latine editi. Volumen *Magicum* & monstrosum, in quo explicantur ritus ma-

(1) Prudent. advers. Judæos.
(2) Gaffarel. curiosit. inaudit. Part. 2. c. 2. p. 58.
(3) Svidas.
(4) Plin. histor. natur. libr. 18. c. 24. p. 475.

magorum & scientiæ citat *Elmacinus* (1) veluti & aliud MS. *de characteribus magicis Zoroastræ* in bibliotheca Florentina S. Mariæ olim extitisse observat *Spachius* (2) Fuit etiam fragmentum Magiæ *Zoroastris* Græce scriptum, (si titulo fidem habere oporteret) olim apud *Cœlium Calcagninum*, (3) quo naturæ vis & majestas plantis & animalibus insita cognosci poterat, cujus rationem afferre non facile est. De *Zoroastre* scripsit olim *Antisthenes*, (quod tamen opus alii *Aristoteli*, alii *Rhodoni* adscripserunt, (4) & legi possunt *Franciscus Patritius*, *Joannes Jessenius*, *Jo. Henric. Ursinus*, *Sneiderus* alliique. *Eduardus Procokius*, qui vitam ejus ex *Abulfeda* aliisque diligenter collegit, & *Thomas Hyde*, de religione Persarum.

Dum vero *Zoroastris* enarro fata, non animus est discipulorum, quanquam possem, simili modo subjungere, & *Apuscorum* & *Zaratum* Medos, Babyloniumque *Marmaridium*, & Arabem *Hippocum*, Assyrium vero *Zarmocenidam*, quorum nulla extant monumenta, commemorare, aut *Osthanem*, qui primus de ea, ut equidem invenit *Plinius* (5) commentatus est. Et ut *Histaspes*, *Magi celebres.*

(1) Elmac. in histor. Arabic. ap. Hottinger.
(2) Spachius in Nomenclat. philos.
(3) Calcagnin. libr. III. epist. 3.
(4) Suid. Plin. lib. XXX. cap. 1. Laert. in procemio.
(5) Plin. histor. natur. lib. XXX. cap. 1. Fabric. Bibl. Græc. lib. I. cap. 14. p. 25.

Astrampsychos Gobrias & *Pazatas*; aut *Apollonicem Captidenem*, & *Dardanum* e Phœnicia, cujus volumina ex sepulchro ejus petita, illustravit *Democritus* (1) ex ejusque disciplina suos edidit commentarios; aut *Xantum Candaulæ* Lydi filium, qui scripsit Magica, (2) aut *Battiadem* & *Campestrem*, (3) qui plerique pessimis dediti fuerunt artibus; ut post modum *Manes* Persa, cujus libri *Erzenck* figuris Magicis & astrologicis & propheticis impleti pictique in *China* & *Persia* celeberrimi, meminit *Herbelatius* (4) Jungi possunt *Theodori Mopsuestæ* de Persarum Magia Libri III. ex *Photii* Bibliotheca. (5)

Apud Græcos Messeniorum opera sacra. Inter GRÆCOS præcipuum locum meretur fatalis *Messeniorum* urna, sive *operta* quædam *sacra* quæ si abolerentur funditus imposterum omne tempus *Messenem* occasurum: Sin conservata illa fuissent, redivivum olim imperium ex ipsis ruinis erupturum, *Lyci* Pandionis filii vaticiniis prædictum fuerat; Id cum non ignoraret *Aristomenes* noctu clam egressus, in maxime devia ac deserta *Ithomes* parte, sacra ea defodit *Jovi Ithomatæ* & Diis cæteris, quorum ope

ad

(1) Ammian. Marc. lib. XXIII. Laert. in procem. Stanley philos. orient. lib. II. cap. 2.
(2) Clemens Strom. lib. III. p. 431. Meurs. ad Hesych. pag. 174.
(3) Tertull. de anim. Turneb. adversar. lib. XXVI. cap. 21.
(4) Herbel. biblioth. orient. p. 312.
(5) Phot. biblioth. cod. 81.

ad eum diem *Messeniorum* res steterat, ratus curæ fore, ut incolume depositum servaretur, neque omnino id in Lacedæmoniorum potestatem veniret; quod jam solum ad posteri temporis spem *Messenici* nominis reliquiæ haberent. Cum vero postmodum Messeniorum res restitueret *Epaminondas*, Epiteli *Æschinis* filio, quem *Argivi* delegerant, qui & suis præesset copiis, & *Messenem* restitueret, nocturnum visum denunciavit, ut quo loco in *Ithome* hederam Ciliciam (σμίλακα Græci vocant) & myrtam vidisset, humum inter eas stirpes mediam fodiens, anum æreo clausam thalamo, jam graviter affectam, & prope intermortuam eximeret. *Epiteles* ubi primum illuxit, ad eum qui circumscriptus fuerat locum veniens, æneam urnulam, effosa terra, offendit, hanc ille ad *Epaminondam* detulit: cui cum somnii imaginem exposuisset sui, jussit ille amoto operculo, quid in ea reconditi esset intueri. Ille sacris operatus, votisque ei Deo nuncupatis, a quo somnium extitisset, vasculum aperuit, in eo volumen repertum ex albo plumbo intenuissimas laminas sparso, libri forma, in quo perscripta erant *magnarum Dearum initia*. Hæc illa fuit hydria, quam eo loco defoderat *Aristomenes*. (1)

Hic initiorum liber & telestica docuit & telesma fuit, quorum autores superius primis ut ajunt, digitis attigi, & jam amplissimus se

(1) Pausan. descript. Græc, lib. IV. cap. 130. pag. 235, & cap. 136. p. 247.

aperit dicendi campus. Erat enim in operti adyti & arcanis sacris horum librorum Græcis festiva copia, de quibus vulgo nec fari licebat, quod per *expiationes* illas & *Lustrationes* suum stare imperium, malaque & morbos averruncari, plerisque persuasum esset. Has

Orpheus. ipsis tradidit ORPHEUS, qui carminum modulatione sacrorumque rituum institutis, & divinarum rerum interpretatione magnam apud Græcos gloriam adeptus est. (1) Et quid illum valuisse credis? quem non animalia, sed res inanimatæ, (si vera est fabula) cum vellet, sequebantur. Sane fuit ipse summæ semper autoritatis, & divini aliquid in ipsius *hymnis* quæsitum est, quos *Lycomidæ* sive *Lycodrymidæ* (2) Sacris suis concinebant. Ac licet non deessent, qui quæ sub celebri ejus nomine ferebantur, ipsi adscribere nollent & Orphicum carmen ad *Cercopem*, aut *Theognetum* Thessalum referrent, triasmos ad *Jonem*, oracula & initia ad *Onomacritum*, Soteria ad *Timoclem* Syracusanum, aut *Persinum*, Milesium, crateras ad *Zopyrum*, Sessiones magnæ matris & bacchica ad *Niciam* Eleatem, Descensum ad inferos ad *Herodecum* Perinthium, Peplum & Rete ad *Zopyrum* Heracleotam aut *Brontinum*, (3) & sic de reliquis *De Sacrificiis divinatione que* libris. Etsi conten-

(1) Diodor. Sic. lib. I. c. 23. bibl.

(2) Pausan. Græc. lib. IX. cap. 305. pag. 537. cum notis Silburg. p. 202.

(3) Suidas Heurn. barbar. philos. pag. 237.

deret *Jon* ipsum *Pythagoram* carmini cuidam nomen *Orphei* inscripsisse, (1) & *Epigenes* integrum de scriptis *Orpheo* tributis ederet Commentarium: (2) Illud tamen sibi imponi non patiebantur *Platonici* præsertim se quioris ævi, qui commentariis in ipsius operibus concinnandis, studio & diligentia inter se certabant *Syrianus* scilicet *Proclus*, *Jamblichus*, *Marinus* (3) qui magna contentione antiquo Orpheo Sacra carmina vindicant, quibus suffragatur *Jo. Picus* nimia forsan in his sapientia delirans, ut deliravit *Græcia* in *mysteriis* suis: quæ cum *Orpheus* noster apud *Eleusinios* ad *Isidi* cultus imitationem instituta, *Cereris* dixisset, a *Cerere* se accepisse credi volebant. (4) De hoc ipsiusque sacris singulari Libro disseruit olim *Apollonius Aphrodisiensis*, de scriptis nuper (5) *Fabricius*. (6)

Filium habuit MUSÆUM eodem nomine ob sacra instituta clarum, & nepotem EUMOLPUM, qui *initia Cereris*, & initia filiabus tradita, tribus millibus versuum apud *Athenienses* scripsit, (7) quod MELAMPODEM etiam fecisse, DARDANUM, ÆTIONEM & MIDAM

Musæus Eumolpus aliique.

(1) Laert. in vit. Pythagor.
(2) Fabric. bibl. Græc. lib. I. cap. 9. p. 119.
(3) Marin. in vit. Procli.
(4) Picus in Quæst. Orphic.
(5) Theodor. in libr. Græcan. affection.
(6) Fabric. l. c. p. 122.
(7) Suidas.

DAM *Phrygem* observat *Clemens Alexandrinus*. (1)

Ab his acceperunt reliquarum gentium Duces & ex *Eleusinia* Messenius attulit CAUCON *Clini* filius & restaurarunt aliquando LYCUS, & METHAPUS *Atheniensis* initiorum orgionumque & cujusvismodi sacrorum designator, (2) qualis tempore *Solonis* EPIMENIDES *Phæstius* fuit, homo Diis charus, & rerum divinarum peritus, eaque sapientia, quæ afflatum Numinis requirit, & in initiationibus consistit; (3) quem ejus temporis homines filium Nymphæ *Baltes*, & novum *Curetem* vocabant, ob mirificas artes, quibus bellum Persicum per idoneum tempus retardasse credebant. Hic cum multas civitates & *Atheniensium* urbem peste laborantem expiasset & *Theogoniam* & de *sacrificiis* opus, *oracula*, *mysteria*, *carmina lustralia* & *piacularia*, aliaque multa edidisset & verendarum Dearum fanum ædificasset, ut ait *Lobon* Argirus apud *Cretenses* (4) naturæ debitum persolvit.

Pythagoras Empedocles. Hujus æmuli & sectatores fuerunt Philosophi PYTHAGORAS, & EMPEDOCLES, præsertim prior, illorum in cujus doctrina plurima sunt Telesticæ artis indicia, quam per tot Sæcula discipuli tanta diligentia conservarunt. Notum vobis

(1) Clemens in protreptic.
(2) Pausan. Græc. lib. IV. c. 3. p. 202.
(3) Plutarch. in vit. Solon. c. 16.
(4) Laert. in vit. Fabric. bibl. Græc. lib. I. c. 6. p. 37.

vobis æque ac mihi, quid de his in ipsius vita dictum sit, quam innumeri autores summa & assidua cura posteris tradiderint. Sane tanta fuit ipsius sapientiæ fama, ut cum ex oraculi responso, & sapientissimo & fortissimo Græcorum (1) a *Romanis* Statua deberetur, *Pythagora & Alcibiadi*, huic fortitudinis, illi sapientiæ nomine id contigerit, etiamsi *Socrates* ab oraculo sapientissimus esset renunciatus. Scripsit de *natura*, de *Diis sacros Sermones*, quorum initium:

O Juvenes tacita colite hæc pia sacra quiete.
De anima præterea, de pietate de herbis magicis, Præcognitiones, Arithmeticam & alia.

Quæ longius nos a scopo ducerent, qui brevitati litamus.

Non ergo commemorabo VOLSAMPLO sermonis discursu aut MELANTHIUM de *mysteriis*, aut (2) STESIMBROTUM *Thasium*, & NEANTEM *Cizycenum*, (3) aut qui alio nomine ex ultima antiquitate hic citari possent. *Es allisur. crorum interpretes.* MEDEÆ tantum carmina adjiciam telestica, quibus ad ventorum aram nocte una quotannis arcanis quibusdam ad quatuor foveas appositis sacerdos placabat ventos. (4)

Ne-

(1) Plin. histor. natur. lib. XXXIV. c. 6.
(2) Hofmann. voc. Eleusin. Fabric. bibl. Græc. lib. I. cap. 16. p. 104.
(3) Voss. de Histor. Græc.
(4) Pausan. Græc. lib. II. cap. 55. p. 100.

Nænia hæc videntur fuisse & agyrtarum nugæ, ut sunt reliqui *Græcorum* hujus argumenti libelli, PLATONIS de *vacca* (1) & *institutionum activarum*, in quibus *Hinnaccius* alias *Isaac* fecit librum aggregationum, qui vocatur *Augnempere*. Hujus farinæ sunt ARISTOTELES liber *spiritualium operum* & liber *Haistamchus* (2) *de Talismanibus*, qui ei qualicunque fide tribuuntur. Opus enim Magicon, quod *Laertius* (3) sub ejus nomine citat de *Zoroastre* tractans & *Magis*, diversi fuit argumenti; cumque & illud Pseudepigraphis annumeret vitæ autor *Anonymus*, alii *Rhodoni* aut *Antisstheni* tribuant, ut diximus, nullam hic parit verisimilitudinem. Quam omnino perdunt, dum ad ALEXANDRUM M. bellicosissimum Regem provocant, quod *speculum* & librum *de septem herbis septem Planetarum* reliquerit: (4) quasi ipsi tempus & locus fuisset, talium ineptiarum. Sic ALEXANDRI *Aphrodisei* libro *de arte magica* crepant. Quidni CELSI illius *Luciani* commentarios (5) de *Magorum* ar- hu-

Magi veteres Plato-nis, Aristo-telis, Alexandri aliorumque nominibus.

(1) Picus lib. I. contra Astrol. Trithem. in antip. mal. cap. 3.

(2) Trithem. in antipal. Stanley philos. orient. p. 12 edit. Cleric.

(3) Laert. in procem. cum not. Menag. Suid. voc. Antisthenes.

(4) Trithem. in antipal. Fabric. bibl. Græc. lib. III. c. 8. pag. 206. Naud. in apolog. c. 6. p. 66. Rivin. in procem. Kyrannid.

(5) Lucian. in pseudomant. p. 546.

lur; aut THESSALI *mysterium* ad *Hermem*, qui dicitur *de duodecim herbis, duodecim signis* attributis, nec non *septem* aliis *herbis* per septem alias stellas scripsisse.

Quanta vero impudentia clarissimis hisce nominibus abutuntur, tanta impietate scoriæ & dehonestamenta generis humani, dulcissimum SALVATOREM in partes vocant, cujus libros aliquot ad *Petrum & Paulum* olim ferebant, in quibus scripta erant summa totius *artis Magicæ*, ex cujus peritia *Christus*, dum viveret, tot tantaque miracula edidisset, quorum insaniam *Augustinus* (1) quatuor argumentis breviter, sed argute refellit. *De impietate in Salvatorem nostrum.*

I. Quod hi, qui tales se legisse libros affirmant, nunquam talia miracula, quamvis ardie conati, facere potuerint, qualia *Christum* de libris talibus fecisse dicunt.

II. Quod isti divino judicio sic errent, ut eosdem libros afferant ad *Petrum & Paulum* tanquam epistolari titulo prænotatos; forte in talem errorem prolapsi, quod pluribus in locis simul eos cum Christo depictos viderint; cum tamen etiam pueris notum sit, *Paulum*, quam diu *Christus* in carne mortali vixit, neque Christi fuisse discipulum, neque familialem, non igitur potuit libros, quos ante mortem

(1) Augustin. de consens. Evangelist. lib. I. c. 8. Hieron. ad Ezech. XIII. Fabric. in Cod. pseudep. N. T. Sixtus Senens. in bibl. Sanct. lib. II. p. 84. Naud. in apolog. c. 2. p. 21.

tem eum scripsisse dicunt ad *Paulum* tanquam familiarissimum scribere, qui post ascensionem Domini cœpit tunc primum ejus esse discipulus.

III. Quod qui putant *Christum* magicis artibus tanta potuisse, & universum terrarum orbem in se unum convertisse, non animadvertunt, per magicas artes nequaquam fieri potuisse, ut *Christus*, antequam nasceretur, tot Prophetas divino spiritu impleret, qui talia eum facturum prænunciarent, qualia in orbe terrarum præsentia nunc videmus. Nam etsi magicis artibus fecisset, ut coleretur etiam mortuus: magus tamen esse non poterat antequam natus.

IV. Quia stulte credunt *Christum* composuisse libros, qui nihil unquam scripserit; sed tantum aliis de se scribenda reliquerit, ita exigente ipsius doctrinæ præstantissima sublimitate, quam non decebat atramento delebili in caducis chartarum foliis vel in tabulis sensu carentibus scribi; Sed in vivis & sempiternis discipulorum suorum mentibus, stylo divini spiritus perpetuo duraturis insculpi. Unde etiam apud Ethnicos nobilissimi Philosophi *Pythagoras* & *Socrates* nihil literarum monumentis mandarunt, existimantes, invenisse se perfectissimum docendi modum, si præcepta bene beateque vivendi non in paginis scripta, sed in animis auditorum suorum impressa relinquerent.

Mittamus impias nugas & illos improbatæ lectionis libros, quos protinus corrumpendos esse statuit *Ulpianus* (1) Neque de ZABULO, BARNABA *Cyprio* aut SIMONE *Mago* sermo sit, cujus libros commemorat *Dionysius*. (2) Neque de EPHESIORUM libris, quos cum sacris *Christi* initiarentur, flammis ultricibus aboleverunt, (3) odio scilicet vanæ curiositatis, quam sectati fuerant, quæ uberius *Joannes Quistorpius*, (4) & M. *Andreas Siberus* (5) Academico more exposuerunt. Neque de HERMOGENE, qui *Jacobo* Apostolo magnum librorum *magicorum* acervum ad comburendum tradidit, (6) ut & illi Christiani faciunt, apud *Athanasium*. (7) Æternis sepulti jacebant in tenebris, cum illis lucifugarum quisquiliis, quæ S. CYPRIANO Carthaginensium Episcopo (8) JOANNI VII. HONORIO & LEONI Ecclesiæ Romanæ Præsulibus, (9) aut ALPHONSO Regi *Hispaniæ*,

De magicis, figmentis post N. C.

 dum

(1) Ulpian. lib. IV. §. 1. ff. Famil. erciscund.
(2) Dionys. de nomin. divin. c. 6. Trithem. in antipal. Possevin. in appar. sacr. Gesner. in pandect. p. 103. Van Dale singul. dissertatione.
(3) Act. XVIII. v. 19.
(4) Quist. Rostoch. 1664. in 4.
(5) Siber. de [illegible] Witteb. 1685. in 4.
(6) Abdias lib. IV. Actor. Apostolor.
(7) Athanas. de verb. human.
(8) Trithem. in antip. malef. c. 3. MS. ap. Bygb. (?) de catal. MSS. Angl.
(9) Balæus cent. 13. p. 122. Script. Angl. Gesner. in pandect. lib. X. tit. 6. p. 105.

dum favet Astrologiæ, a malesferiatis tribuuntur.

Medici & Philosophi. Potius ad *Philosophos & Medicos* divertamur, quorum historia, si non ob fidem, ob doctrinam sane & usum nostræ magis convenit diligentiæ, ex quibus prodit L. JUN. MODERATUS COLUMELLA *Gaditanus*, qui præter libros *de Re Rustica* alium quendam *adversus astrologos* composuerat, una cum opere, in quo de *Lustrationum*, cæterorumque *Sacrificiorum* ritibus, qui pro frugibus apud antiquos fiebant, & ad nos non pervenerunt, agere constituerat. (1)

Columella.

Galenus. Huic proxime subsequitur GALENUS *Pergamensis* Medicorum columen & insigne decus, qui doctissimis operibus per tot Sæculorum decursum autoritatem & fidem olim partam defendit atque tuetur. In quibus quidem nihil apparet, quod nobis dicendi materiam præbeat. *Alexander Trallianus* (2) tamen testatur, curæ morborum characteristicæ fidem adhibuisse, cum Librum *de Medico Homeri*, id est versibus Homericis, pro remedio adhibendis componeret. Sed aut nugivendulornm inventum est, aut mera invidia, qua incensi medici Romani, cum imitari non possent, magum dixerunt. (3) Nec alicujus

(1) Columell. de R. Rust. lib. II. c. I. & lib. II. c. ultim.
(2) Trall. lib. IX. cap. 4. Marchack. ad Gaffar. n. 36. pag. 288.
(3) Galen. de rect. curand. per Sangv. mission. c. 17.

cujus pretii libellus *de incantatione, adjuratione & suspensione* a quibusdam ei adscriptus, qui in operibus *Constantini* Monachi Cassinensis & *Arnoldi Villanovani* rectius ad *Costam Ben Lucam* refertur. Imo nesciunt, quid agant, dum librum de medendis morbis, usu cabalæ & magiæ naturalis *Saracenicum*, ac si *de febribus* scripsisset, ipsi tribuunt, quod tamen fieri videmus. (1)

Transeo ad APOLLONIUM Thyanæum, quem in Telesmatibus construendis plurimum valuisse, supra ostendimus. Virum & *Eusebio* in eo scripto, quo *Hieroclem* confutat, qui impie dulcissimo Salvatori conferre ausus fuerat, nec illaudatum, dum nominis infamiam, non tam suis factis, quam ex nimio suorum studio ortam observat, qui divinis eum coluerunt honoribus. Ipsum *Alexander Severus* in larario habuit, (2) ipsi monumentum heroicum struxit *Antoninus Caracalla* (3) & in multis templis ipsius fulgebant imagines ob edita miracula spectabiles. Nec quisquam facile plures nactus est præcones, qui vitæ fabulam studiose & copiose tradiderunt: *Apollonius Thyanaeus.*

F 2 Phi-

(1) Hottinger. in bibl. oriental.
(2) Lamprid. in vit. Alex. c. 29. p. 930.
(3) Dio lib. LXXVII. cap. 18. 19. Lactant. lib. V. de Justitia pag. 241.

Scribunt hæc patria & Chronicorum quædam multitudo
Philostratus & Maximus, *simul &* Mœragenes
Et turba alia plurima, quos non valeo dicere. (1)

In his sunt *Damis* itinerum comes & *Sotericus* Asites Poeta, qui vitam sub Diocletiano scripsit (2) *Plutarchus*, si vera narrat Savaro: (3) *Nicomachus & Fascius Victorianus*, si ultra emendationes suas aliquid addiderunt, (4) & *Sidonius Apollinaris*. (5) Eandem tentabat *Flavius Vopiscus* (6) & nostra ætate critica lima politam dederunt *Prideaux*, (7) *Tillemont*, (8) *Petrus Bayle* (9) & *Elias du pin* (10) [suppresso nomine] Galliæ eruditæ Proceres. Varia ipsi tribuuntur scripta *Testamentum*, *Epistolæ de Diis & moribus de legibus* Pythagoræa dogmata, & apologiam ad *Domitianum* Cæsarem & alia. Nostri argumenti fuerunt *Initia* sive *de sacrificiis* liber, ex quo de arcanis Oraculorum disserit *Eusebius*, (11) & *Oracula*, quæ contine-

(1) Tzetz. Chiliad. 3. histor. 60.
(2) Jons. in histor. philosoph. Suidas.
(3) Savato ad Sidon. Apollin.
(4) Fabric. bibl. Græc. lib. 4. part. 2. c. 24.
(5) Sidon. lib. IIX. epist. 3.
(6) Vopisc. 12. Aurel. c. 24.
(7) Anglice.
(8) Tillem. in histoir. de Empereurs.
(9) Bayle diction. historiqv.
(10) Singul. Dissert. Paris 1707. in 12.
(11) Euseb. præpar. Evangel. lib. IV. c. 12.

nebant invocationes Dæmonum benefico-rum, ad bonum aliquid efficiendum (1) Quæ tamen opera jam dudum interciderunt, & *Rosea crucis fratres*, (2) se quædam hujusmodi edituros, frustraneo conatu, mirabilium buccinatores, in se ceceperunt.

APOLLONII vitam doctrinam & instituta, non diu post, tam in laude quam vitio, æmulatus est uterque. *Julianus uterque.*

JULIANUS Pater & filius Philosophiæ laude non in celebres. Ergo & nostram ingrediuntur scenem, quippe quorum alter cognomento *Chaldans*, scripsit de *Dæmonibus* libros 4. qui sunt ad custodiam cujusque hominis membri, qualia feruntur telesurgica esse initia, & Chaldaica sacra. *Julianus* Theurgus, superioris filius, fuit sub Marco *Antonina* Imp. & scripsit versibus *Oracula*, *Theurgica*, *initiatoria*, & alia hujus disciplinæ arcana, ut inter alios ex *Sozomeno* (3) patet. Hunc tradunt quidam *Romanis* aliquando siti laborantibus effecisse, ut subito cogerentur nubes & imbrem ingentem effunderent, cum tonitruis fulguribusque crebris, quod alii *Arnuphi* Ægyptio tribuunt, (4) Christiani suorum precibus, Poëta ipsi Imperatori:

(3) Suidas voc. Goeteia.
(4) Zrene9 Agnostus in Olyp. ventat.
(1) Sozomen. histor. ecclesf. lib. l. c 7.
(2) Suidas voc. Julianut & Porphyrius, Dio Cassius aliisque Euseb. lib. l. Chron. p. 241. Voss. de bibl. Græc. p. 236.

Chaldaa Mago seu carmina ritu
Armavere Deos: seu quod reor omne tonantis
Obsequium Marci *mores potuere mereri.*

Juliani Chaldæi historiam libris 4. (1) consignavit olim *Porphyrius.* (2)

S. Jul. Africanus. His proximus SEXTUS JULIUS AFRICANUS, qui præter opera Chronologica passim a Scriptoribus commendata *Cestorum* libros IX. de rebus *Medicis*, *Physicis*, *Rusticis*, *Chymicis* Alexandro Imperatori obtulit, ast libros XXIV. fuisse observat *Suidas*; qui continere Physica quædam scribit e sermonibus & incantamentis, & scriptis quibusdam characteribus constantia remedia & ad alios effectus quæ pollicentur. (3) Hodienum extat *Cestorum Enneabiblon* de variis arcanis Physicis medicis & magicis in bibliotheca *Cæsarea* aliisque, sed mutile, & habet, nisi me memoria fallit, cum notis *Zachariæ Lundii* MS. inter rariores libros *Wolfius* Consiliarius & Archiater Regis Daniæ, vir elegantissime doctus. Prodiit etiam, sed admodum corrupte Parisiis, quamvis debitam adhiberet curam Cl. Jo. *Boivinus*, ob MSS. defectus. Ex hoc Cestorum libris opus *admirabilium lectionum medico-physicarum* transcripsit MICH. PSELLUS, non ignotus Philosophus, ex quo quædam hujus commatis refert *Lambecius.*

Ipsi

(1) Claudian. Consul. 6. Honor. v. 347.
(2) Holsten. in vit. Porphyri c. 10.
(3) Fabric. bibl. Græc. lib. 3. c. 24. p. 593.

Ipsi a latere hæret Qu. SAMMONICUS SERENUS, vir & in vita & post obitum Principibus Reipubl. Romanæ non ignotus, ut & filius ejusdem nominis, qui *Gordiano* Juniori, præcepta vitæ morumque tradidit (1) ipsum in libris olim suis multa, quæ hujus loci erant, tradidisse, *Macrobius* (2) autor est; dum ex libro V. *rerum reconditarum* utrumque carmen affert, quo Dii evocabantur, & devotæ civitatis fieri solebant. Hodiernum extat carmen ipsius Heroicum, *de medicina parvo pretio parabili*, qua hominum debilitati opem ferre annititur cui quædam superstitiosa pro Sæculi genio sunt intermixta, ut ABRACADABRA illud famigeratissimum hemitritæo depellendo inserviens, quod singulari diatribe *Georgius Francus a Franckenau* vir doctissimus excussit. Carminum *Sammonici* præstantissimam editionem curavit *Robert. Keuchenius* Amstelod. 1669. in 8. & indicem reliquarum addidit.

Sammonicus Serenus.

Hujusmodi multa leguntur apud ALEXANDRUM Trallianum, qui non multo posterior fuit *Juliano* Cæsari, (3) & THEODORUM PRISCIANUM, qui sub *Gratiano* & *Valentiniano* floruit, & *Euporisticen* sive Medicinæ præsentaneæ facileque parabilis libros ad *Timotheum* fratrem scripsit, (4) quo-

Aliique.

(1) Spartian. in vit. Caracall. & Getæ c. 5.
(2) Macrob. Saturnal. libr. III. c. 9.
(3) Voss. de Histor. Græc. p. 801.
(4) Fabric. in bibl. Latin. p. 304. ejusque Suppl. p. 243.

quorum IVtus ad *Eusebium* filium Experimentorum est de physica scientia sive ut alii reddunt de *occultis Physicis remediis*, (1) quem nescio quare cum reliquos Basil. 1523. in 4. ederet, omisit *Sigism. Gelenius*. Eundem sub falso *Qu. Octavii Horatiani* nomine vulgavit *Hermannus* Comes *de Nevenare* Argent. 1532, ita castigatus a *Reinesio* (2) & *Fabricio*, qui de morbis magica carminum vi oppugnatis *Ianum Brockhusium* dissererere monet. (3)

Jambilichus. Agmen hujus scenæ claudat JAMBILICHUS, Philosophorum suæ ætatis antesignanus, qui non solum opere de *mysteriis Ægyptiorum* sacra theleturgica apertius quam, ante eum quisquam tradidit, sed & *de simulacris*, scilicet illis, quibus divinitatem tribuebant, scripsit, quo Pium Jo. PHILIPPONI Grammatici & Philosophi *Alexandrini* zelum tanto ardore incendit, ut in eum integro commentario inveheretur, cujus argumentum servavit clariss. ille librorum compilator *Photius*, (4) legi (inquiens) *Ioannis* cognomento *Philoponi* librum adversus *Iamblichi* opus, quod de *simulacris* inscripsit. Scopus autem *Iamblicho* propositus est ostendere, cum divina esse idola, (nam ista etiam simulacri nomine complectitur,) tum præsen-

(1) Heurn. de Stud. med. & method. medic. lib. III. c. 28. p. 491.
(2) Reines. var. lection. lib. III. c. 2. p. 643.
(3) Brochuysen ad Tibull. p. 99.
(4) Phot. bibl. cod. 215.

sentia numinis referta: non solum quæ hominum manibus, occulta quadam arte fabricata, ob incognitum nimirum artificem cœlo delapsa nominentur, (hæc enim & cœlestis esse naturæ, & inde in terram decidisse, unde etiam sint merita nomen accipere,) verum etiam quæcunque fundendi arte & sculpendi atque fabili certa simul mercede & opera (ab artificibus) confirmata essent. Horum igitur omnium opera naturam excedere & hominum opinione majora esse, Jambilichus scribit multa partim incredibilia e fabulis narrando, partim in obscuras causas referendo, partim etiam contra atque oculis cernuntur, scribere nihil metuendo. Opus integrum duas in partes secat, majoremque alteram, alteram minorem nominat, utramque *Philoponus* oppugnat, consueto orationis genere usus, quin & compositionem ad solitam sibi formam adaptans. A puro enim & dilucido non recedit neque tamen elegantia & Attica Phrasi exornatus nitet. Rationum præterea *Iamblichi* reprehensiones sane generosas, & per ipsus quoque penetrantes causas frequenter tibi exhibet; quas interdum superficie tenus tantum refellentes, & ad sola nomina relatas longiusque a re controversa recedentes adfert, etiam cum hæc redarguenti valde est obnoxia, & per se imbecillitatem suam prodit.

git; quales sunt imagines THOR *Græci* & GERMOTH *Babylonensis*, qui habent statio-nem ad cultum veneris. Quales sunt imagi-nes Babylonensis & HERMETIS quæ exor-cissantur per 54. uomina Angelorum, qui subservire dicuntur imaginibus Lunæ & circu-lo ejus & forte potius sunt nomina Dæmo-nuin, & sculpantur in eis septem nomina re-cto ordine pro re bona & ordine transverso pro re cujus expulsio exspectatur. Suffumiga-tur etiam pro re bona cum ligno *Alöes*. *Croco* & *Balsamo*, & pro re mala *Galbano*, *Sandalo* rubeo & resina, per quæ profecto Spiritus non co-guntur, sed cum Dominus permittit peccatis nostris exigentibus, ut decipiant homines, ex-hibent se coacti. Hæc est idololatria pessima, quæ ut reddat se aliquibus fide dignan, obser-vat 28. mansiones Lunæ & horas diei & noctis, cum quibusdam nominibus horarum & die-rum & mansionum ipsarum. A nobis longe sit iste modus, absit ut Creaturæ exhibeamus honorem Creatori.

Est & alius modus aliquantulum minus in-commodus, detestabilis tamen, qui fit per *in-scriptionem characterum & nominum ignotorum*, ut sunt quatuor anguli Salomonis & novem candaria & tres figuræ spirituum, qui dicun-tur principes in quatuor plagis mundi, & AL-MENDEL SALOMONIS, & sigillum ad dæ-moniæcos. Amplius septem nomina ex libro MACHMET & alia XIV. ex eodem, & rur-sus nomina ex libro *institutionum*, quæ dicitur

RA-

RASICTIS videlicet terræ, maris, aeris & ignis ventorum & mundi cardinum signorum quoque ut Planetarum & angulorum eorum, secundum quæ singula in diei & noctis triplicitatibus diversa nomina sortiuntur. Hic etiam modus a nobis longe sit: suspectus est enim ne saltem sub ignotæ linguæ nominibus aliquid lateat, quod sit contra fidei Catholicæ honestatem. Isti duo sunt modi imaginum Necromanticarum, qui nobilissimæ Astronomiæ, sicut dixi, nomen sibi usurpare præsumunt. Et ex eis jam diu est, quod libros multos inspexi, scilicet dum eos abhorrui, non exstat mihi perfecta memoria super eorum numero titulis, initiis aut continentiis sive autoribus eorundem. Spiritus enim meus numquam requiescebat in eis; veruntamen valebunt, transeundo vidisse, ut saltem non ignorem, qualiter esset miseris eorum secutoribus arridendum, & haberem de suo quo repellerem excusationes eorum, & quod potissimum est, ut super consimilibus de cætero non tentarer, ac persuasiones suas invalidas non admittens, censerem.

Et libros quidem tales, quos possum ad memoriam revocare, sunt. Ex libris Hermetis libri *præstigiorum*, qui sic incipit. *Qui Geometriæ & Philosophiæ peritus, expers Astronomiæ fuerit*, & liber, qui incipit. *Probari tres libros*, cui adjungitur liber Abolomiten de opere horarum, qui sic incipit: *Dixit Abolomiten, qui & Apollo dicitur, imago prima.* Et liber ejusdem

de

de *quatuor imaginibus* ab his separatis, qui sic incipit: *Differentia in qua fuerit*. Ex libris quoque Hermetis est liber *imaginum Mercurii*, in quo sunt multi tractatus, unus *de imaginibus* Mercurii, alius *de Sigillis*, quorum inceptionem non recolo, nisi de sigillis, qui sic incipit. *Dixit expositor hujus libri oportet quaerentem substantiam hanc*: Post illos est liber *Veneris* habens similiter plures tractatus de imaginibus & characteribus, de annulis, qui est talis mentio X. capitulorum & annulorum Veneris. Et hos sequitur liber *Solis*, qui sic incipit: *Dixit ... imaginum scientias*. De isto non vidi, nisi simplicem tractatum de characteribus, fortassis sunt in superioribus. Sunt alii, sed non translati. Trium etiam superiorum non vidi, nisi simplices tractatus librorum scilicet imaginum *Martis*, qui sic incipit: *Hic est liber Martis, quem tractat*. Et librum *Jovis*, qui sic incipit. *Hic est liber* sacerdotis, *quem tractat* ... *Saturni* qui sic incipit: *Hic est liber Saturni quem tractat Hermes*. Hos septem libros, sequitur quidem liber, qui incipit: *Tractatus octavus* ... *magisterio imaginum*. Et ipsi sunt de his qui referunt ad *Hermetem*. Est etiam unus liber de *septem annulis* septem planetarum qui sic incipit: *Divisio Lunae cum semiplena fuerit &c.* ... libris. THOR. Graeci est liber de *stationibus* ... *cultum veneris*, qui sic incipit, observa Venerem cum intrabit Taurum. Et ex libris SALOMONIS est liber de *quatuor annulis*, quem intitulavit nominibus quatuor discipulorum

qu

qui incipit: *de arte Eutonica ydoyca*, & liber de *novem candariis* qui sic incipit: *Locus qui movem ut dicimus*. Et liber de *tribus figuris Spirituum*, qui incipit: *Sunt de cœlestibus*. Et liber de figura abvendria qui incipit: *Capitulum in figura Almendrial*. Et aliis parvus *de sigillis ad Dæmoniacum* qui incipit: *Capitulum Sigilli Gandal & turchill*. Et ex libris MAHUMED est liber *septem nominum*, qui incipit: *Dixit Mahumed filius Alborum*. Et liber *XV. nominum*, qui sic incipit: *Hæc sunt quindecam nomina*. Et unus liber magnus Rasielis, qui dicitur liber *institutionis*, qui incipit: *In prima hujus proœmii parte de annulis tractemus*. Est & aliis de capite *Saturni*, qui incipit: *Quicunque hoc secretissimam*; cujus autorem ignoro. Cum his libris inveniuntur scripti duo ex libris HERMETIS, quos non puto esse Necromanticos, sed potius naturales, quorum unus est de quibusdam Medicinis in conjunctionibus Planetarum, qui sic incipit. *Cum Saturnus conjungitur Jovi*. Alius demum *conditionibus ad capiendum animalia sylvestria*, ut lepores, aves &c. Et ipse est liber *Hermetis* ad *Aristotelem* qui sic incipit. *Aristoteles Alexandro Regi si vis recipere*. Hic est, quem quidam nominant mortem animæ. Est quoque liber KIRANNIDORUM de rota KYRAMIDÆ, & canones secundum GALLIONEM, ex dictis Humani filii *Hone*, quem & tacere volui, propter quædam fœda capitula, non solum adversus Legem sed adversus naturam. Liber TRCCEPII cum commento suo liber AL-

MA-

MATHAIM, & liber sacratus, quem potius execrabilem debuerat nominare. Isti sunt libri quos modo ad memoriam revoco, licet plures viderim, ex libris de scilicet de imaginibus, quos dixi fieri cum suffumigationibus & exorcissationibus, qui sunt modi imaginum duo necromanticorum ut dixi.

Tertius modus imaginum astronomicarum, quæ deminat istas spurcitias, suffumigationes & invocationes, nec exorcissationes & characterum inscriptiones admittit, sed virtutem solum nanciscitur a figura cœli, ut si fuerit imago destructionis alicujus speciei ab aliquo si fuerimus requisiti, accepta primo interrogatione, cum numero certissimo, nihil cadit exigium & plurimum figuras significaverit obscissionum fundatur imago sub ascendenti, similiter illius speciei aut sub ascendente interrogationis ejusdem infortunato ascendente, & Domino ejus a Domino domus mortis, scilicet a Planeta infortunato, quoque Domino domus, donum domus ascendentis & luna & Domino domus Lunæ & parte fortunæ & Domino ejus & Domino horæ remotisque fortunis ab ipsis & ejus angulis a triplicitatibus ascendentis, & sit luna in ascendente facie & signo. Postquam ergo perfecta fuerit imago, cum quibusdam aliis conditionibus, quæ observandæ sunt, sepelienda est in medio loco, a quo fuganda est ipsa Species, posita in ventre imaginis de terra, ex quatuor quantitatibus ejusdem loci. Si vero fuerit imago cujus opera

ra quæritur dilectio & profectus fiet, & e contrario horum, quæ dixi solum additio, quod forma ejus sculpenda est sub hora electa & habebit effectum a jussu Dei a virtute cœlesti eo, quod imagines, quæ inveniuntur in hoc mundo sensibili ex quatuor elementis obediunt imaginibus cœlestibus, quarum quædam sunt proprietates inventæ nomine & facto, quædam mirabiles, quæ longe sunt a nobis surguntque in restrictione liberi arbitrii cum profunditate intellectus. Super istis imaginibus invenitur unus liber THEBIT filii *Choræ*, qui sic incipit: *Dixit Thebit Ben Choræ, dixit Aristoteles, qui Philosophorum X.* In quo sunt imagines super fortunam & impedimenta super substantiam & negotiationem super principatum & prælationem, super conjunctiones atque separationes. Et istæ sunt *imagines Astronomiæ*, quarum nomine se insigniunt necromanticæ ante dictæ. Est & alius liber, qui sic incipit: *Opus imaginum PTOLOMÆI*, qui sicut inutilis est, cum nihil sit ibi, nisi sub quo ascendente imagines sint singulæ faciendæ. Quodsi tacitæ conditiones sunt, (adsunt) negromanticæ intolerabiles sunt, sicut & cæteri maledicti, quas nullus sanæ mentis excusare potest.

Hactenus illust. autor, cui reliquos scriptores secundum ordinem literarum subjicere liceat, inter quos *Abenhali*, sive potius ALBOHAZEN HALI, *Aben Ragel* *Abenhali.* celebri astrologo tribuitur *mirabi-*

lium imaginum liber, qui tamen in operibus ejus non extat. *Aben MORGUM Arabem*, & ABEN PHARAJUM *Marocciamum* de sigillis VII. Planetarum citat *Kircherus* (1) ABOU RIHAN, sive *AbuRihan Ahmed al Birunii* magni nominis esse apud Arabes in arte talismanica, Astrologia, & Magia observavit *Herbelotius*, (2) quod ejus MS. de astrologicis rationibus uberius probabat in bibliotheca Cl. *Jo. Seldeni*. (3) In cœnobio Laurentii Escurialensi circa Annum 1583. servabatur ABUBEKAR ELFERICI de medendis morbis a vertice capitis, usque ad plantam pedis tribus curationis modis. *Naturali* curatione, quæ fit qualitatibus manifestis, & *proprietate*, quæ fit per specificas & proprietarias qualitates, & *Magica*, quæ fit sigillis & characteribus, quam Arabes *Sirvet Ilhocuf*, id est secretum characterum Arabicorum appellant. ALPHIDII de sigillis meminit *Borellius*; (4) ALRAGI *Picatrix* in secundo de magicis institutionibus, qui sic incipit: *Dixit Alrazus, scientia imaginum*. Eidem tribuitur aliud quoddam opusculum *de formis Planetarum* atque *sigillis* cujus initium forma Saturni.

Aben Morgum.
Aben Pharajus.
Aben Rihan.
Abubekar.
Alphidius.
Alrazi.

(1) Kircher in Oedip. Ægypt. tom. II. pag 71. & de Cabala, saracen. tom. II. part. 1. cap. 9.
(2) Herbel. in bibl. orient.
(3) Catal. MSS. Angl. n. 2144.
(4) Borell. bibl. Chimic. pag. 12.

hinc (1). Præterea *de Arte Magica* librum Magnum composuit, scilicet ut purgaret cerebrum nugis ventosis prægnans, quale fuit ALI TAMINI cujusdam, qui utili- *Al. Tamini.*
tates furatarum *Alborum* pro amuletis expositum (2). Scripserunt & sub APOLLINIS nomine chartulas quasdam *Apollo.*
Agyrtæ, sed quandoquidem Deus ille Ethnicorum esse non poterat, *Belenum* vocarunt, qui idem est, & subjecerunt nomen *Balenni*, quo grandius sonaret, & stupefaceret sciolos, ut mox videbimus. Majoris utique nominis ARTEFIUS, (3) Sed *Artefius.*
quis ille? Astrologi amplectuntur, Chymici venerantur, philosophiæ occultæ Studiosi colunt incertæ ætatis Doctorem, quem alii *Apollonium Thyaneum* volunt, alii *Arabem*, alii *Judæum* Nestore & Methusala vivaciorem. Seculo XIII. ejus meminit *Rogerius Baco*, postea complures alii, nec detrectavit clariss. *Naudæus* in Apologia virorum Magiæ insimulatorum ipsi locum concedere. Alii fictum nomen existimant, & nunquam fuisse. Ipsius tamen Magiæ & *Mihinii* cujusdam summæ capita studiose recenset *Hieronymus Cardanus*, (4) ex quibus apparet in illis de virtutibus verborum atque characterum, & quæ sunt alia hujus artis mysteria copiose

(1) Trithem. in antipal. malefic. libr. I. cap. 3.
(2) Catal. MSS. Angl. & Hibern. n. 3299.
(3) Agripp. de occult. philos. libr. III. cap. 11.
(4) Card. de rerum variet. c. 91.

Astafon. differuisse uti & ASTAFON fecit *de mineralibus constellatis*, (1) de quo non habeo, quod multis verbis commemorem.

Anonymi. Neque hoc librorum satis est: Pene excidissent ANONYMI; quam amplus quaeso eorum est numerus? Quorum agmen ducit liber ille magicus, quem Imperator Sinensium *Chin* coelitus allatum credidit, cum ex nobiliore porta noctu quidam suspendissent. (2) Hujusmodi libros servabant complures *Sabai*, inter quos librum de *agricultura* Nabathæorum, translatum ab *Aben Vachaschyah* commemorant scriptores, plenum Idololatricis nugis, agebatque de conficiendis *Ischmenajah de descensu Spirituum*, *conjuratione Dæmonum*, de iis, qui degunt in deserto, quales erant Satyri aliisque ejusmodi ineptiis, quibus a se manifesta Mosis miracula confutari posse existimabant. Alius fuit *Abodath Hannabalim* de cultura *Nabathæorum*, ex quo *Maimonides* (3) hausit historiam de *Abrahamo*, quam supra attigimus. Liber *Hainstamchus* Aristoteli falso adscriptus. Liber *Hattelesmaoth* de Talismanibus, *Buxtorfius* titulum vertit de loquentibus imaginibus, cujus rei rationem jam indicavimus. Liber *Tamtam*, Liber *Haschurah*, Liber *de gradibus cœlestium* orbium

(1) Chic. ad Sphæram de Sacrobosc.
(2) Phil. Coupl. de Confuc. pag. 26. Paris 1687. in fol.
(3) Maimon. more Neboch. libr. III. cap. 29. Van Dale de idolatr. cap. 3. pag. 29. Hyde de relig. Persar. cap. 5. pag. 129. Stanley de philosoph. orient. lib. III. cap. 3. cum not. Clerici.

orbium & figuris in uno quoque gradu ascendentibus. Alius liber de Talismanibus *Aristoteli* etiam attributus. Et hujusmodi nugis tanquam pretiosis cimeliis passim gloriantur splendidissimæ bibliothecæ Cæsarea *Vindobonensis*, (1) Regis *Galliarum* (2) & in Anglia *Jo. Seldeni*, *Eliæ Aschmole*, *Thomæ Gale*, *Cottoniana*, (3) & quæ præterea illis in terris laudem merentur. His possem adjicere libros duos Arabicos *de Talismanibus*, quos olim *Whelero* (4) monstrabat *Watsonus*, contendens, *Gaffarellum* ex his desumpsisse, quicquid habeat in curiositatibus inauditis, & volumina, quæ reperit *Jo. Fortius Ringelbergius*, quæ modum tradebant alloquendi Planetas, & ab iis petendi quasvis res. Librum anonymi *imaginum*, & orationum *Necromantiæ*, quem Venetiis in bibliotheca *D. Marci* extare, docet *Spachius*, (5) librum incerti autoris, qui prænotatur *figurarum* 12. *signorum*, contra omnes infirmitates humani corporis, (6) Et quos olim mihi comparavi, cum curiosa alliceret

(1) Lambec. libr. VII. pag. 261. libr. I. pag. 175. Nessel. part. IV. cod. 108. pag. 63. & n. 211. 217. 232. 243. 247. 249. 257. 273.

(2) Herbelot in bibl. orient. pag. 708. & 686.

(3) Catal. MSS. Angliæ n. 3278. 3464. 8253. & p. 53. n. 6236. & indice voc. Amuletum. nec non Th. Smith in bibl. Cotton. catalog. Oxonii 1697. in fol. edit.

(4) Wheler in itiner. pag. 163.

(5) Spach. in nomencl. philosoph.

(6) Trithem. in antipal. malefic.

juventus. De experimentis & miraculis annulorum XXIV. *De sigillis* XII. signorum Zodiaci & X. *Sephiroth*, cum harmonica appropriatione rerum creatarum, characterum & vocum, nec non de mensulis ex *sigillis Planetarum*, sed pareo sciens, qui otium, quod superest autoribus, quorum nomina feruntur, impendam.

Balemis. Quales BALEMIS Arabs, quem & *Balemyne*, *Balenitz* cognomine *Apollo*, imo *Abolomiten* dicitur, scilicet obscuri nominis nulla cura est, & libenter ignorarem, albusne an ater esset, nisi tantopere commendasset, celebris ille *Scudalupis*, (1) qui summum Philosophum materiam amuletariam tractasse, Sympathiamque coeli metallorum lapidumque commonstrasse affirmat. Ejus nomine fertur *liber lunaris*: qui incipit: *Dixit Balenitz*, & alius de *inclusione Spirituum* in annulos VII. planetarum, qui incipit: *De hora planetæ*. Et alius *de imaginibus* VII. *planetarum* ad multos effectus mirabiles: cujus initium: *dixit Balenitz, qui vocatus est Apollo cognomine*. (2) Hujus MSS. de *sigillis* planetarum in musæo *Ahsmoliano* observo; (3) De quibus librum edidit, & alius quidam inglorius

Beheneasin. BEHENEASIN nomine, qui incipit: *Saturnus habet in metallis plum-*

(1) Scudalup. de Sympath. VII. lapill. pag. 256. & 260.

(2) Trithem. in Antipal.

(3) Catal. MSS. Angl. n. 6774. & 6864.

plumbum. (1) Huic a latere hæret BELENUS. Sed quis ille? magis notum crediderim inter Deos, quam inter homines. Antiqui enim Norici aliique populi *Solem & Apollinem* sub eo nomine venerabantur, ut singulari dissertatione ostendit *Philipp a Turre* in monumentis veteris Aritii, nec non *Pithæus*, (2) *Salmasius* (3) & nuper *Cl. Everardus Otto.* (4) Dum igitur *Apollinem* & *Balenum* citant, artis suæ propagatores, eodem, si Diis placet, jure citant *Belenum*, quem *de sigillis lapidum* scripsisse, *Gesnerus* testis est, & MStum erat inter Codices Bibliothecæ Jacobeæ. (5) Libellus BEXELI, seu *Beyeli* sapientis, (6) *De annulis septem planetarum* incipit: *Septem sunt stellæ erratiles, quas Planetas vocamus*, cujus meminit *Picatrix*. Tale scriptum BOCKENHAMI cujusdam *de annulis, annuli charactetibus & imaginibus* servabat in MS. selecta *Jo. Mori* Episcopi Norwicensis bibliotheca. (7) *Belenus.* *Bexel.* *Bockenham.*

Secundum ordinem literarum jam prodit CAISSOUNI *Arabs*, in cujus libro *Magma algialilat* complura extant superstitiosa remedia, (8) quæ & apud CAU- *Caissouni.*

(1) Trith. loc. citat.
(2) Pithæus.
(3) Salmasius ad Vopisc. Aurelian. cap. 39. & Capitol. Maxim. cap. 22.
(4) Otto de Diis Vialib.
(5) Catalog. MSS. Angl. tom. II. n. 8460
(6) Trithem. loc. cit. libr. I. cap. 3.
(7) Catal. MSS. Angl. n. 9381. tom. II.
(8) Herbel. bibl. orient. pag. 686.

Caudas. CAUDAM, Astrologum occurrunt, qui scripsit libros IX. annulorum, librum *de tribus figuris Spirituum* & figura *Almadal*, ut observavit *Guilielm. Pastriegicus.* (1) *Cethel.* Hujus farinæ liber GETHEL *de naturali sculptura gemmaeum* & earum significatione; qui exstitit inter MS. illustr. Comitis *Kenelmi Dygbai*, (2) & *Chael.* CHAEL, unus ex filiis filiorum *Israel* antiquissimus Doctor dicitur, qui cum in deserto esset, observavit & sculpere fecit, multas secundum cursum signorum & Planetarum figuras, & maximum effectum in eis agnovit, atque ut hæ imaginum virtutes posteris paterent, librum composuit, ex quo sunt excerpta quædam sub *Trithemii* nomine Ao. 1612. vulgata, quæ itidem apud *Camillum Leonardum*, *Goclenium*, & *Cæsarem Longinum* in trino Magico seu opere secreto Magorum inveniuntur. Venit & *Cleopatra.* huc CLEOPATRÆ Reginæ famigeratissimæ liber, & quo huic materiæ affinia citat *Alb. Magnus*, (3) scilicet cum vidissent nugivenduli, epistolas quasdam ad *Quintum Soranum* in quorundam manus esse, ut mederetur Priapismo, quo laborabat, placuit nomen & pari impudentia suis autoribus annumerarunt. Inter quos potius nomen *Costa ben Lucas.* profitetur COSTA BEN LUCAS, qui verus author libelli *de incanta-*

tio-

(1) Gesner in biblioth.
(2) Catal. MSS. Angl. n. 1794.
(3) Albert. de Herb. & lapidib. pag. 185.

tione, *adjuratione & suspensione* & ligaturis Physicis habetur, qui *Galeno* supponitur & in *Constantini* Monachi *Cassinensis* & *Arnoldi Villa Novani* operibus est editus.

GEBERUM quoque invenio reliquisse librum *de figuris septem planetarum*, qui numeris includit septem nomina Dei, (1) quemadmodum author in principio Sermonis sui promittit, & incipit: *Antiqui Sapientes & Philosophi.* Celebre hujus in Magicis & Chymicis nomen est, nemo tamen neque patriam ejus, neque vitæ tempus, neque statum indicavit, quin adversarios in diversas sententias euntes experiretur. *Indum* habent, *Arabem* alii, *Græcum*, *Hispanum*, Regem alii, alii pauperculum Philosophum. *Geber.*

Irus & est subito, qui modo Crœsus erat.

Ejus multa sunt in magicis volumina, sicut *Picatrix* in secundo testatur, inter quæ circumferuntur. Liber *secretorum magicorum*; aliud quoque *magnum opus* in VIII. libros divisum, Liber, qui nominatur *clavis figurarum*. Item de *astrolabio* librum composuit mille capitulorum, in quo mirabiles narrat effectus. Complementum etiam *magicæ* volumen magnum. Huic a latere hæret HAMAHALZEL Persa, astronomus, a R. *Chomero* hebraice redditus, qui late de *Talismanibus* egit, veluti pluribus narrat *Gaffarellus*. (2) *Hamahalzel.*

(1) Trithem. in antip. malef.
(2) Gaffar. curiosit. inaudit. cap. 3.

Feres his, scio, quæ retuli, suam jam exhausi patientiam; sed sustine quæso, adhunc libellum ad umbilicum perducendum & autorum, quæ supersunt, utut barbara recensenda sunt nomina, qualis MACRIZIUS, cujus librum de *Talesmatibus* & de *hieroglyphicis Ægypti* inter Codices Huntingtonianos MStos redemit Academia Oxoniensis (1) MAHMOUD *ben Hamzah al Kermani* de *Talismanibus* commemorat *Herbelotius*. MESSAALÆ *Arabis* non in celebris, sed admodum superstitiosi, MStum de *Talesmatibus* & *veneficiis*, eorumque remediis habebat *Dudleyus Loftusius*, (2) & incipit: *cum operationibus ... eris*. Tale opus scripsit MOHAMMED, *ben Cadhi Minas* (3) & qui sunt alii,

Qui veterem in limo ranæ cecinere querelam.

Liber NAMIONIS *mirabilium effectuum* continet multa ad delectationes pertinentia, & alia artis magisteria; (4) Quæ itidem in libro præstigiorum *de imaginibus* prodidit NESBAR, nescio cujus ætatis aut loci Doctorculus. (4)

Proximus ab eo PICATRIX, celebris *Hispanus*, (5) qui apud imaginum

Macrizius. *Mahmoud.* *Messaala.* *Mohammed.* *Namion.* *Neshar.* *Picatrix.*

(1) Catal. MSS. Angl. n. 6347.
(2) Ibid. tom. II. n. 866. Trithem. in antipal.
(3) Herbelot. in bibl. orient.
(4) Trithem. loc. cit.
(5) Naudæan. & Patin.

...cultores utramque facit paginam. Is circa annum 1256. ex ducentis viginti quatuor veterum libris magnum *volumen magicum* composuit, quod ex Arabico in Latinam linguam postmodum est traductum; in quo orationes non solum ad Spiritus planetarum facit, sed etiam imagines & annulos, cum multis & variis characteribus, quomodo quis conficiat, docet, (1) ut ex Codicibus MStis perducet, quos Comes *Petriburgensis*, (2) & *Renat. Moreau* Med. Paris. (3) olim servabant. Huic jungendus PTOLOMÆUS, *Ptolemaus*, non quidem ille Mathematicorum & Geographorum coriphæus, sed quisquis ille superstitiosæ in Arabia scholæ alumnus. Quamvis enim antiquus ille Astrologus in Centiloquio *Stoichiomaticorum* mentionem faciat, dum generabiles & corruptioni obnoxias formas a cœlestibus formis affici docet, idque de imaginum arcanis *Hali Aben Rodoan*, & *Aben Giafar* (4) ipsius interpretes intelligant, non tamen singulatim de iis composuit librum. Alterius vero *Ptolomæi* varia feruntur de *imaginibus* opuscula, ex quorum numero quidam multas præstigias & vaticinia pollicetur; incipit: *pars imaginum est multiplex.* Libelli *de angulis & sigillis duodecim signorum* initium est: *Incipiamus tractare de compositione*

(1) Trithem.
(2) Catal. MSS. Angl. n. 6354. & 6363. tom. II.
(3) Labb. in bibl. MSta.
(4) Stanley philosf. orient. pag. 69.

ne (1) Alterius *de signis cœlestibus* & imagini-
bus Astronomicis stellarum fixarum incipit
Ptolomæus dixit, quem ex Latina Lingua in Gal-
licam traduxit *Jo. Huletus*, ut probat MS. a viro
amicissimo nuper ad me missum, quod serva-
bat olim itidem *Kenelmus Dygbæus*, (2) Scri-
psit idem *de XII. annulis Veneris*, qui incipit
Accipe Jaspidem in die & horâ; sed omnia, si...
censerem, superstitiosus foret, & inutilis
labor.

Rhagael. Neque prolixius vero in RHAGA-
LIS opere *de imaginibus* commem-
rando, quem a *Jo. Henr. Mentzalio* Patritio Au-
gustano, cum accepisset, edidit *Goclenius*, di...
sumpta sunt hæc sigilla ex ipsius *libro alarum*, ...
quo perfectam artem tradiderat (3) Hujus
Sekaki & Serani. commatis sunt SEKAKI tractatus
Talismanibus, & SIRANI Chald...
astrologica, quorum *Scudalupis*, (4)
meminit.

Porro prodit:

Thebit. *Ecce magus THEBIT, qui tempestates venenis;*
Grandinibus quondam destruxit imagi... regnum. (5)

Vu...

(1) Trithem. in antipal.
(2) Catal. MSS. angliæ n. 6357.
(3) Camill. leonard. in spec. lapid.
(4) Scudalup. de sympath. pag. 340.
(5) Merlin Coccapli. maccoron. & Naudæ. in apolo...
Nicol. Anton. in bibl. Hispanica.

vulgo *Thebit ben Carat* dicitur, qui in Hispania Judæorum religionem amplectebatur, *Alphonso* regnante; quanquam *Lelandus* (quasi res tanti esset) Anglis suis vindicare allaborat. Multa scripsit hujus argumenti, & in his librum, qui *sapientia major* dicitur, *de imaginibus astronomicis*, quas Astrologi secundum cursum stellarum formare solent, quem in Gallicam linguam transtulit, quem sæpius nominavi, *Jo. Huletus*. Idem scripsit *de proprietatibus* *V. stellarum*, lapidum & herbarum, qui incipit: *prima stella vocatur Algol* & librum *præstigiarum*, in quo per compositionem diversarum imaginum mirabiles pollicetur effectus, & incipit: *Dixit Thebit ben Corat editor*. (1) *Hujus libri* passim in Codicibus MS. mentio est, & extabat olim apud *Ant. Bandouin*, nec non in iniis bibliothecarum *Bodleji*, & *Jacobæi*. Talis THETEL vetustissimus doctor, præstans *de sculpturis lapidum*, qui cum *Zhagaële*, *Chaele*, *Hermete*, & *Salomone*, a *Camillo Leonardo*, & *Goclenio* est editus. Talis THOCZ Græcus de *compositione* & *virtute imaginum*, de statione ad cultum *Veneris*, *de quatuor annulis* & imagine Veneris, (2) & THOMAS *præstigiarum* autor, quo miranda promittit ex annulis compositis, secundum 28. mansiones Lunæ cum characteribus & fumigatio-

Thetel.

Thocz.

Thomas.

(1) Gesner. in biblioth. Trithem. in antipal. malefic. libr. I. cap. 3.

(2) Trithem. loc. citat.

gationibus variis, qui sic incipit: *Ego Thi... omnium sapientiarum amator.* Denique ZAIN ABUDAD Arabs, quem citat *Kircherus*, (1) & liber ZEHERIT *Chaldæi* de compositionibus & affectibus *imaginum* planetarum superstitiosus: in quo spiritibus orationem facit & offert sacrificium planetis: incipit *Spiritus planetarum.*

Zain Abudad & Zeherit.

Hæc cum ita se habeant, nemo meri... de raritate scriptorum, sed numero eorum ... queri potest. Si enim tantum incertæ æt... tis scriptores existerent, integra propemo... dum foret bibliotheca. Nænias quidem... & quisquilias, si quis urget, concess... imo, neque alio animo retuli, quam ut cre... duli & superstitiosi mirari desinant, nec... fallacibus impostorum artibus thesau... abditos quærant, pro quibus, ut ajunt, ... bones inveniunt.

(1) Kircher. de cabal. Saracen.

CAP. IV.

DE MEDII & RECENTIORIS ÆVI SCRIPTORIBUS TALISMANICIS.

Argumentum.

SÆCULO XIII. *idem respirare incipiunt literæ, cum et astrologia summo in honore esse cœpit, & artes Talismanicæ. De qua* Leopoldus *Dux Austriæ, Albertus Magnus*, Thomas Aquinus, Rogerus Baco, Michael *Mathematicus*, Petrus Aponensis, Arnoldus *Villanovanus*, Joannes Gerson, Marsilius Ficinus, Hieronymus Torellas, Camillus Leonardus, & Petrus Arlensis de Scudulapis *editis commentariis copiose egerunt. Nec non* Joan. Trithemius, Henricus Cornelius Agrippa, Theophrastus Paracelsus *& qui eum refutare aggressus est.* Thomas Erastus. *Tit. & mentio* Jo. Fausti *mere infausti. Idem argumentum exponunt* Elias Chræstmaierus, Galenus, Ellenbergerus, Caspar Bartholinus, Antonius *vero* Follinus *perperam hac trahi ostenditur. Postquam* Roberto Fluddio *debitus*

tus contigit locus; Jacobus Gaffarellus *cum suis & amicis & inimicis*. Claudio Sorello, Jacobo Gaufrido Anonymo, *quod an*, Francisco Placette novam scenam instruit. *Apud Germanos* Israel Hiebner *mysteria sigillorum prodit*, *sed majore successu* Athanasius Kircherus, *de quibus itidem* Sam. Hentschelius, Dan. Guielmus Möllerus, Jul. Reicheltus Jo. David Rein, Augustus Buchnerrus *studiose disseruit*, *quod irrito conatu*, *dum mors prævenit*, Francus de Franckenau, Hieronymus Welschius, Matth. Fried. Beckius *aliquandiu tentabant*. Jacobus Wolfius, Valentinus Ernestus Loescherus, Adrianus Beyerus, & Martinus Friedericus Blumler *agmen claudunt*. *Quibus subjicitur catalogus quorundam autorum*, *qui data occasione Talismanes aut propugnarunt*, *aut impugnarunt*, *aut de iis quæsiverunt*.

Hactenus in obscuro versati sumus antro, barbara obstrepuere nomina, si non evocati lemures, admixtæ sane terruerunt superstitiones, neque inter *Hebræos*, *Arabes*, & obscuri nominis literatores fieri aliter poterat. Jam culti orbis eas adimus partes, in quibus elegantioribus literis debitus constat honos. Equidem in percurrendis summorum Theologorum, Medicorum & Philosophorum scriptis vitæque fabulis fructuosior erit & jucundior occupatio, quam hactenus fuit.

Saculo XIII. *Leopoldus.*

Sæculo XIII. cum scientiæ prope deperditæ lacertos movere inciperent, astrorum quoque scientia studio *Alphonsi* Regis *Hispaniæ*, summo in honore esse cœpit. Quam cum traderent Arabes homines superstitiosissimi, pullulare una cœpit ars *Talismanica* & doctissimi viri de ea amplissimos Commentarios ediderunt, in quibus LEOPOLDUS Episcopus *Frisingensis*, Ducis *Austriæ* filius, circa annum 1200. clarus *compilationem de astrorum scientia* edidit, in qua multorum Amuletorum fabricam docet. Prodiit Augustæ Vindelicor 1489. in 4. & reperitur in MSS. codicibus Bibliothecæ Regis *Galliæ*, Ducis *Guelferbytani*, & *Guil. Dygbæi.* (1)

(1) Ricciol. in chronol. astron. cum Almagest. nov. Reichelt de amulet. pag. 17. Labb. in bibl. MSS. pag. 317. Catalog. MSS. Angl. & Hybern.

Hic cum decessisset

Albertus Magnus. *Inclytus ALBERTUS doctissimus atque disertus*
Quadrivium docuit & totum scibile scivit.

Acutissimus Scholasticorum Doctor, ex ordine equestri *Bollstadiorum* Lavingæ natus est,& Theolog. Doctor & Professor aliquandiu in in Academia *Parisina* &. *Coloniensi* fuit, donec *Ratisbonæ* ad Episcopalem dignitatem eveheretur, quam post paucos annos suæ sponte deposuit vitam sine literis vivi hominis sepulturam putans. Hoc indefesso literarum studio cum omnes sui temporis Philosophos facile superaret, pro Sæculi genio, quibusdam nugivendulis tanti viri famam ad se traducere, & varia nostri argumenti opuscula ei supponere volupe fuit, quæ hodiernum ipsius nomine feruntur. Hujus commatis est tractatus, de virtutibus *quarundam herbarum, lapidum & animalium*, & alter *de mirabilibus mundi*, qui mutile in trino Magico *Cæsaris*, *Longini*, auctiores vero in editione Argentinensi 1637. in 12. editi inveniuntur. Hos *Johanni* Regi *Arragonum* tribuit index prohibitorius de Ao. 1640. *Henrico de Saxonia* Simlerus; at ille commentario tantum Augustæ 1498. illustravit. Omnino legi meretur Apologia *Naudæi*, qua eum a crimine Magiæ defendit, cujus suspicionem ei quomodocunque conciliare voluerunt malevoli, insulsis & aliis editis libellis, qualis *de Magia* extat Tom. V. operum.

rum. Pejores adhuc nugæ *de invisibilitate*, quæ incipiunt: *Adjuro vos tres Principes*, & alius, cujus initium: *antequam incipias*. Sic *secretum Alberti* fertur, in quo Spiritus cujusdam maligni familiaritatem promittit, (1) quod merito detestamur, & tam alienum ab eo putamus, quam ab aliis sanctissimis Viris, quorum autoritate abutuntur. Ejusdem nomine Germanica lingua *Sigilla XII. Signorum Zodiaci* in MS. feruntur nec non libellus *de VII. stellis erraticis, earumque annulis magicis*, cum virtutibus & proprietatibus illorum. Imo vero adeo ipsis placuit nomen, ut cum satis opusculorum *Alberto Magno* supposuissent, & *Albertum parvum* mox fingerent. Quale MS. de *adjurationibus Dæmonum* Hispanica lingua olim videre mihi contigit, & *Alberti Parvi Lucii* libellus *de mirabilibus naturæ arcanis* Gallice prodiit Lugd. 1706. in 12.

Hujus discipulus erat THOMAS AQUINAS *Doctor Angelicus*, & Angelorum Doctor, vir acutus & subtilis, imprimis Sophista, quem hodie dicimus Philosophum, Neapolin ille patriam habuit, parentes nobiles, ipse doctrina nobilior. Scripsit permulta XII. voluminibus in fol. edita. In quibus extat opusculum *de occultis operibus naturæ* ad militem quendam Scriptum. Ejusdem Libellum *de imaginibus Necromanticis* citat *Picus* Mirandulæ *Thomas Aquinas.*

(1) Trithem. in antipal. malefic. libr. I. cap. 3.

Dominus, (1) sed merito tanto Viro suppositum esse statuit.

Rogerus Baco. Obiit noster 1274. veluti decennio post ROGERUS BACO, *Anglus*, ordinis *S. Francisci* Monachus, S. Theol. Doctor Oxoniensis, a suis *Mirabilis* dictus. Qui cum Mathematicas scientias & Philosophiam maxime naturalem curiose profundeque contemplaretur, multa in hac parte scientiæ scripsit *de potestate mirabili artis & naturæ*, *de occultis operibus naturæ*, *de sculpturis lapidum*, *de necromanticis imaginibus*, *de excantationibus*, *practicas Magiæ*, & alia, quibus Magum fuisse arguunt. (2) Sed causam ejus *Seldenus*, *Naudæus*, *Bayle*, strenue agunt, quod circa annum 1551. magno animo moliebatur *Jo. Dee*, *Londinensis* speculum unitatis promittens, sive *apologiam pro Fr. Rogero Bacono* Anglo, in quo docetur, nihil eum per Dæmoniorum fecisse auxilia, sed Philosophum fuisse maximum, naturaliterque & modis homini Christiano licitis maximas fecisse res, quas indoctum solet vulgus in Dæmoniorum referre facinora. Sed hanc inter libros ineditos permansisse autor est *Thomas Smibt* in ipsius vita. *Rogeri Baconis* opuscula passim inveniuntur.

Michael Scotus. Non dissimili fato, ut simillima erant studia, MICHAEL *Mathematicus* functus est, cognomento *Scotus*

(1) Picus. libr. I. contr. Astrolog.
(2) Baleus & Pitsæus de scriptor. Angl.

rus, (1) natione Anglus patria *Dundmensis*, qui cum non minus ingenii naturali propensione ad studia Mathematica incumberet, in iisque indagandis cæteris postpositis, potissimum desudaret apud vulgum pro Necromantico habitus est. Prudentum tamen & cordatorum hominum longe aliud fuit judicium, qui potius perspicax ejus in scrutandis rebus abditis admirabantur ingenium, laudabant industriam, quam reprehendendam judicabant curiositatem suscipiebantque hominis scientiam non suspicabantur culpam. Eum Imperator Fridericus II habuit in delitiis, cujus jussu tum alia multa, tum *de astrologorum dogmatibus*, *imaginibus astronomicis & signis planetarum* aliquot libros edidit. Claruit circa annum 1290. cum in Anglia regnaret Edwardus I.

Iisdem scilicet temporibus cum in Italia floreret PETRUS APONENSIS de *Abano* & Ebano dictus [vicus urbi Patavinæ vicinus] *Abbano & Ebano* dictus vir plane singularis, sui sæculi rarum eruditionis prodigium, (2) habebaturque virium naturæ siderumque efficaciæ adeo peritus, ut herbarum & lapidum virtute, certo cœli aspectu, & statis horis utens,

(1) Gesner. in biblioth. Balæus & Pitsæus de script. Angl.

(2) Naud. de antiquitat. Schol. Parisiens. med. Galeott. Mattius de doctrin. promisc. p. 36. Gadd. de hist. non eccles. p. 4.

fascinare homines crederetur. (1) Cumque rumor publicus esset, extare *Patavii* opera quædam mirabilia, quæ ille Dæmonum ope sit aliquando molitus, Magiæ eum reum facere circa Annum 1306. *Petr. Reginensis.* Med. Doctor, invidus æmulus, instituit. Sed in hoc judicio innocentia *Aponensis* facile triumphavit, & vindictam hostium, si non effugit, tamen per novem annos distulit, qui circa ea rursus tempora novis instructi machinis moribundum senem corripuerunt, & in vinculis conjectum adeo terruerunt, ut in iis octogenario major decederet, [quanquam Scardonius annum 66 transiisse negat] Valde ambigua hujus Viri fama est, & historia, ut solet admodum incertas, Quidam magum volunt, quidam negant credidisse Dæmones (2) Quidam ipsius ossa inquisitores in fore combussisse tradunt, quidam corpore ejus ablato imagini ignem subjicisse; quidam sine pompa funebri & sepulti titulo vix rogum evitasse, alii e contra in ingressu templi Divi *Augustini* sub marmorea tabula esse conditum narrant. Ac sane statua ipsius diu *Patavii* & apud *Urbinatem* Ducem fuit servata, cui adscriptum erat:

PE-

(1) Scardeon. in histor. Patav. lib. II. class. 9. Freherus in theatro.

(2) Jo. Fr. Picus libr. VII. de prænot. Champer. in cribat. ad Champer.

PETRO APONO
MEDICORUM ARBITRO ÆQUISSIMO OB REMOTIORUM LITERARUM STUDIUM INSIGNE FED. P. CURAVIT.

Multa ipsi, quæ huc veniunt, tribuuntur, *Heptameron*, *Elucidarium* Necromanticum, & *elementa magica*, quæ *Agrippa* operibus subjiciuntur, ita antiqua quædam fragmenta ipsius de *occulta Philosophia* vidit olim *Bl. Vignerius*, & *Joh. Belot*, edidit *Fleurs de la Philosophie Chretienne & morale, ou la refutation d' Agrippa, & d' Abano*. Paris. 1663. Sic Abani nomen in fronte fert *libellus experimentorum mirabilium de annulis* secundum XXVIII. mansiones lunæ, qui latine aliquando typis exscriptus est. (1) Sæpissime etiam in MS. his Codicibus occurrit, inque linguam Gallicam translatus est ab *Huleto*. Verum num illius ipsius sit, non sane certo constat.

Huic jungi meretur ARNOLDUS de VILLA NOVA, portentosi vir ingenii, sed magni, veterum novator maximus, quem *Galli* certatim & *Hispani* sibi civem vindicant. Is licet humili patria, obscurisque profectus esset laribus, arcano tamen impetu, & excellentis mentis indagine *Arnoldus Villanovanus.*

(1) Hofmann in lexico, Trithem. in antipal. malefic.

penitiorum naturæ operum ſcrutator acerrimus, Europam fere omnem ſui nominis gloria implevit, cum in fatis eſſet Medicinam aſtrologiæ & intimiori cuidam Philoſophiæ editis operibus perpetuo nexu jungere, (1) In his XII. *Sigilla Signorum Zodiaci* (quod itidem in theatro Sympathetico Norimbergæ factum eſt, ita expoſuit, ut vix ſuperſtitionis notam effugiat, dum in eorum ſtructura, varias requirit ceremonias, & per Apoſtolorum & Sanctorum nomina, neſcio qua virtute prædita, mirificos & portentoſos effectus pollicetur.

Jo. Gerſon. Ob quas tales imagines omnino ſuſpectas habuit JO. GERSON de loco natali in diœceſi *Rhemenſi* ita dictus, vir inclytus & imprimis diſertus, qui contra duos Medicos Montiſpeſſulanos diligenter ſcripſit, quorum alter habebat figuram Magicam formæ leonis ad profligandos morbos, alter certis tantum diebus adhibebat Medicinam. Quibus junguntur alii ipſius tractatus *adverſus magiam* in operibus Coloniæ 1483. Argentinæ. 1488. & 1494. Baſiliæ 1489. & 1518. 1502. 1514. Lutetiæ 1521. & 1606. & ante decennium ſtudio Cl. *du Pin* Antwerp. 1706. V. tomis in fol. editis. Doctor is *Chriſtianiſſimus* ſuis dicitur, & aliquandiu Cancellarius Academiæ *Pariſienſis* fuit. (2) Fortuna tamen adverſa non

(1) Imperial. in muſæo.

(2) Popeblount in cenſur. celebr. autor. Du Pin dans ſa biblioth. eccleſiaſt. tom. XII. p. 66.

non pro virtute & meritis ipsi vitæ finem concessit. Cum enim in concilio *Constantiensi* suo zelo irritasset crabrones monachos nec cædem Ducis *Aurelianensis* a Duce *Burgundiæ* commissam probare aut vellet aut posset, in exilio *Lugd.* Ao. 1429. diem obiit supremum.

Quod hic Theologis, Philosophis est MARSILIUS FICINUS, *Florentinus*, Platonis fere demortui *Æsculapius*. Is natus 1433. parvæ staturæ homuncia, sed magni ingenii vir, summa floruit sui nominis fama, ut cum Ao. 1499. [quod Ao. 1483. factum fuisse perperam Boisardus statuit,] abiisset, unde negant redire quenquam, ipsius tumulum hoc Epitaphio amici decorarent.

En Hospes
Hic est
MARSILIUS Sophiæ Pater
Platonicum qui dogma culpa temporum
situ obrutum illustrans
Et Atticum decus servans
Latio dedit
Fores primus sacras aperiens
divino mentis actus numine
vivit beatus ante
Cosmi munere Laurique Medicis
nunc revixit publico.
S. P. Q. F.
Ao. 1521. (1)

In-

(1) Rovill. in promptuar. icon. libr. II. Jov. in elog. Boisard. in icon. viror. illustr.

Inter præclara ingenii ejus monumenta, quibus immortalitatem adeptus est, ejus libri de *vita* extant, cujus tertius de *vita cœlitus comparanda* amuletorum structuram late explicat. Prodierunt Basileæ 1529. 1595. in 12. 1616. in 12. Opera autem ejus Basileæ 1577. voluminibus duobus in fol. Sed in his plura optare quam credere opinatur *Io. Picus* & refutare, librum instituerat *Io. Franciscus Picus* (1) nisi ob singularem cum illo amicitiam intermisisset.

Hieronym. Torellas In Hispania HIERONYMUS TORELLAS, *Valentinus*, Reginæ Neapolitanæ, Ferdinandi Catholici Hispaniarum Regis, sororis Medicus ad *Ferdinandum* scripsit de *imaginibus astrologicis* (2) completum opus, ut ipse loquitur, Ao 1496. editum vero absque anni mentione in 4. Valentiæ apud *Alphonsum de Orta*. De hac quæstione, an imagines cœlestes auro impressæ habere vim morborum expultricem sine ulla superstitione valeant, quod tamen in fine operis ex sententia S. Thomæ improbare videtur.

Camillus Leonardus & Scudalapis. Aliter visum est CAMILLO LEONARDO Physico *Pisaurensi*, qui Ao. 1502. speculum lapidum *Cæsari Borgiæ* obtulit Pisauri in 4. quæ editio August. Vindel. 1533. in 4. & Lutetia 1610. in 8. cum D. *Petri Arlensis de Scudalupis* Presbyteri Hierosolimitani, sympathia VII. metallorum,

(1) Picus de prænot. libr. VII. cap. 10.
(2) Nicol. Anton. in bibl. Hispan. libr. X. cap. 15.

rum, & VII. selectorum lapidum ad planetas repetita est. Quibus sequenti anno Parisiis accessit Petri *Constantii Albini*, Villanovani *Magia astrologica*, sive clavis Sympathiae septem metallorum & septem selectorum lapidum ad Planetas, qui meretur qualemcunque curam, agit quippe *de imaginibus nostri veluti & Camilli*. Liber III. *de sculpturis lapidum* antiquitatem sculpturae, sculptores celebres, virtutes imaginum tam magicarum, quam astronomicarum, signa itidem & constellationes cum Planetis explicat, nec non *Rhagaelis*, *Chaelis*, *thetelis*, *Salomonis*, *Hermetis* imagines, de quibus jam diximus.

Id quamvis *Lazarus Mozenigus & Scudalupis* in utraque praefatione factum fuisse nollent prodierunt tamen eaedem sub JO. TRITHEMII celebri nomine hoc titulo: *Veterum sophorum sigilla, & imagines magicae* sive sculpturae lapidum & gemmarum secundum nomen Dei Tetragrammaton, cum signaturis Planetarum & juxta certos coeli tractus & constellationes ad stupendos & mirandos effectus producendos ex MS. *Io. trithemii* eruta 1612. Ipsum haec composuisse non credo, habuisse concesserim. Habuit sane satis grandem horum libellorum copiam, quae magna ex parte ad HENR. CORNELIUM AGRIPPAM, familiarem ejus & discipulum ex testamento pervenerunt. (1) Is jam tum *Jo. Trithemius.* *Henr. Corn. Agrippa.*

(1) Agripp. libr. III. ep. 33. 47. 57.

tum in insigni opere (si quædam superstitiosa absunt) de *occulta Philosophia* omnia, quæ huc spectant, tám accurate proposuerat, ut criminis Magiæ reum magno numero accusatores postulent. Ex invidia potius & ignorantia, quam ex vero, vitam meamque sententiam de hoc libro decantatissimo pluribus alibi prosecutus sum. Sane, crimen *Magiæ* facilius infamari quam probari arbitror, cumque permultos summos viros illo Seculo hujus criminis nomina accusaverit credulitas, dum & *Agrippa* reus maleficii agitur.

Rem patitur modicam, & mediocri bile ferendam. (1)

Nonne temerarium boni viri famam lacessere, non intelligendo, quid dicat? qui se ipsum celasse veritatem, & clavem sibi suisque amicis servasse profitetur. (2)

Theophrastus Paracelsus. His inter Germanos accedit trium vir AUREOLUS THEOPHRASTUS PARACELSUS, BOMBASTUS à HOHENHEIM, natione *Helvetus*, & ipse Magus, quem verbis & characteribus addictum fuisse satis & ad nauseam fateor, apparet eundem evolventibus. (3) Ejus *Archidoxis Magica* plena est hujusmodi imaginibus, & libris VII. varia amuletorum genera exponit. Qui libri speciatim prodierunt, & in operibus

(1) Juven. sat. XIIII. v. 143.
(2) Agripp. libr. III. cap. 56.
(3) Fromman de fascin. p. 163.

bus Basil. 1589. in 4. Argent. 1616. in Fol. Latine studio *Gerardi Dorn*, discipuli 1584. Basilea 8. Sed alii dubitant, an genuinus partus sit, in quibus *Heserus* operum editor, & *Faulhaberus* (t) qui cuidam monacho *Wormatiensi* adscribere mavult. Sed nec inde concluditur de *Talismanibus* nihil scripsisse, cum praeterea in ipsius operibus extet disquisitio *de imaginibus magicis* admodum curiosa, aut sivis, superstitiosa. Cui ex variis MSS. codicibus possunt jungi ipsius *secretum secretorum*, *de septem stellis liber*, *de magia veterum* libri IX. qui in se continet uberiorem explicationem Germanicam. Libelli sub nomine *Arbatel* in operibus Agrippae editi, quo abdita quaevis arcana rimantur, quae nec ulli unquam, nec ipsi autori profuerunt, Cum enim summos honores, regiasque divitias aliis decerneret, vagus vixit, pauper obiit, & cum aliis promitteret se à morte vindicaturum, juvenis adhuc victima fuit nil miserantis orci, dum Salisburgi Ao. 1541. aetatis 47. vitam cum morte commutaret. Ipsius Philosophiam omnem sic hanc de imaginibus censurae subjecerunt multi sui temporis docti, & imprimis THOMAS ERASTUS, Medicinae D. & Prof. *Heidelbergens*. cujus disputatio XXII. in re medica *de amuletis* est. *Thomas Erastus.*

Et sic delabitur nostra oratio ad JOANNEM FAUSTUM, nebulonem mere infaustum, si vera de eo narrant, nec *Jo. Faustus.*

(t) Faulhab. in onomast. p. 172.

nec mera de hujus præstigiis est fabula, quam non sine singultibus & suspiriis legunt aniculæ, uti a *Georgio Rudolfo Widemanno* & *D. Pfitzero* cum ingenti monitorum moralium cumulo est tradita. Pleraque sane, quæ de eo feruntur, non satis firmo talo stare evicit Cl. *Joannes Georgius Neumann* in dissertatione historica *de Fausto præstigiatore* Witteb. 1711. 4. Qui consuli poterit. Nobis satis est ejus mentionem fecisse & librorum, quorum tanta ipsi tribuitur copia, characteribus meris & telesmatibus detestandis conspurcata, siquidem MSSti feruntur *Praxis Cabalæ & alba & nigræ &c.*

Miracul- und Wunder-Buch / genannt der Höllen-Zwang ꝛc.

ad evocandos XX. Spiritus Olympicos.

Practicirter Geister-Zwang / qui impressus etiam, ut in titulo Passau 1605. 12. quo pessime abutuntur, quibus ex luto præcordia & cerebrum belucinum est.

Der sogenanndte schwartze Mohren-Stern ꝛc.

Die Gauckel-Tasche ꝛc.

Haupt-und Kunst-Buch / id est aller Cabalisten und Weisen fundamental praxis zur Lehr in Geheim seinen Diener Christoph Wagnern hinterlassen ꝛc. Qui itidem fuit insignis magus & scripsisse fertur *Cabalam nigram* oder wahrhafften Höllen-Zwang / & quæ sunt alia humani ingenii monstrosa somnia nunquam sine indignatione & dolore commemoranda.

Hu-

Hujus potius loci sunt ELIAS CHRÆSTMAJERUS, quem *de amuletis* vegetabilium citat *Baudelot de Dairval*, (1) GALENUS junior Medicinæ D. *Pretzlaviensis*, qui *de amuletis* ao. 1605. disseruit, (2) veluti biennio post *Marpurgi* ELLENBERGERUS, sic CASP. BARTHOLINUS, præclarum Daniæ decus, Medicinæ & Philosophiæ D. Prof. *Hafniensis* & Canonicus *Roheschildensis*: (3) in opere de *lapide nephritico* Hafn. 1627. biennio ante mortem edito, *amuleta* plurima commemorat, eorumque vires expendit. *Elias Chræstmajerus, Caleanus, Ellenberger, Casp. Bartholinus.*

Refert quidam huc etiam HERMANNUM TOLLINUM Batavum, Medicinæ D. & Prof. *Coloniensem*, ob *Amuletum* Antonianum *Lipenius*, (4) sed quandoque bonus dormitat *Hermannus Tollinus.*

Atque opere in longo fas est obrepere somnum.

De nulla enim re minus quam de amuletis agit, qui *Antonio* cuidam luis pestiferæ fugam inscripsit.

Majore omnino jure locum tuetur ROBERTUS FLUD *de fluctibus* Armigen & Medicinæ Doctor Oxoniensis, mirabilis ingenii homo, qui in famigeratissimis operibus multa, quæ huc spectant, sollicite [illegible] trac- *Robertus Fluddius.*

(1) Baudel. de l' utilit. des voyages p. 407.
(2) Herlic. de pest. c. 6. p. 207.
(3) Vinding. de acad. Hafnienf.
(4) Lip. in bibl. med. ait: Amuletum [illegible]

tradidit, sed ideo & multis male audire cœpit. In genere ipsius Philosophia caballisticis novisque argumentis superstructa jam ab initio suspecta fuit eruditis, & in eam *Marinus Mersennus*, *Francisc. Lanovius*, *Petr. Gassendus*, nec non *Forsterus* & *Libavius* animadversiones suas ediderunt, quorum incursum stricto ipse calamo excepit. Atrociores alii *magnum* dixerunt, qui geniorum investigationem omnesque divinandi artes tradidisset, imo *Atheum*, quod mentem ipsius non recte caperent, scilicet crimen læsæ Majestatis divinæ, quilibet e populo aut scholæ Magistellus vindicare aggreditur, qui tam facile Atheum invenit, quam malvam & asphodelum in hortis. Prodierunt opera variis temporibus, & cum raro occurrant a magnatibus magno pretio redimuntur. (1)

Jac. Gaffarellus.

Nemo tamen hactenus telesmata secundum artis regulas disposuerat, & data opera causam eorum defendere susceperat. Surrexit tandem JACOBUS GAFFARELLUS, Doctor Theologiæ & Juris Canonici, Protonotarius Apostolicus, Regi Galliæ a Consiliis & eleemosynis, Prior commendatarius S. Ægidii, Decanus Facultatis Juris Canonici Parisiensis, Prior Conventus Broussensis, Commendator S. Aumelii, (2) & quæ fuerant alia splendida

(1) Lambec. 83. Thaler. pret redemit. ipsi. test. in comment. de bibl. Vind.

(2) Bayle Diction. histor. & antiqv.

de ejus officia. Quem *Thuillerius* Regis Galliæ ad Venetos Legatus secum habere & de gravissimis rebus, cum eo sermones conferre optavit, (1) & *Richelius*, purpuratus Pater, sagacissimus ille ingeniorum censor, Bibliothecæ præfecit & ejus consiliis dissidia religionis auferre, irrito licet successu, tentavit. Philosophus hic eruditissimut, (2) cum & linguarum Orientalium cognatione, & multiplici abstrusarum rerum scientia unus omnium maxime floreret, jussu superioris cujusdam librum edidit hoc titulo: *Curiosités inouies sur la sculpture Talismanique des Persans Horoscope des Patriarches & lecture des étoiles*, Paris. 1629. 8. Rouan 1631, sine loci nomine 1637. 8. & 1650. quem Anglice *Edmundus Chilmeadus* (3) Glocestriensis Londini 1650. excudi fecit Latine diceres Curiositates inauditas de figuris Persarum Talismanicis, Horoscopo Patriarcharum & characteribus cœlestibus, ut verbis *Georgii Michaelis* Rostochiensis, Præpositi *Schwabstediensis* & postea *Flensburgensis*, denique Comitatus Oldenburgici Superintendentis, utar, qui Latinam versionem procuravit, amplissimasque notas Hamburgi 1676. in 8. adjecit, quod in ultima tamen editione cum præfatione Cl. *Fabritii* Hamb. 1706. in 8. factum non est. Hoc opere curioso, proh, nescio, quantas turbas *Gaffa-*

(1) Naud. in præfat. bibl. posit.
(2) Thomasin. in præfat. bibl. MSS. Patav.
(3) Witte, tom. I. Diar. biograph. ad Ao. 1653.

rellus dedit. Primo illud maximo populi plausu in scenam prodiit, & intra sex menses ter fuit editum, bis *Parisiis* & semel alia Galliarum in urbe innominata, suspicio est, nec fallit conjectura, apud *Rhotomagenses* bibliopolas. (1) Mox Sorbonici Doctores perspicaces aliorum censores coreptum palinodiam canere jusserunt. (2) Alii librum ex MSS. quodam Arabico collegisse & compilasse asseruerunt. (3) Alii in eo monstra horrenda visa seu ex metu credita putarunt. Concedo quidem libro huic multa frivola esse intermixta, sed veluti *Micionem* malo, quam *Demeam* imitari, Philosophum ingenii magnitudine se efferentem, nec ad atheos, ut Voetius, (4) nec ad rogum defero. Quod si ingenii fœcunditas nobis flavam bilem aut stomachum facessit, si nova nobis adeo odiosa sunt, chorda oberremus eadem, & veritatis transparens lumen majores subinde cingent tenebræ. *Pliniique* illud falsum esset: nullum esse tam malum librum, in quo non aliquid boni sit. *Michaelis* notæ majore cum labore, quam judicio congestæ sunt, quod si ejus notam 59. *de Talismanibus* inserere possem, sufficienter probaret. Promisit idem in catalogo Francofurtensi

(1) Leo Allat. in apib. urban. Labb. in bibl. biblioth. Morin. libr. XX. Astrol. Gallic.
(2) Sorell. libr. infer. citato.
(3) Wheler in itiner. pag. 163. Spon. itiner. libr. II. pag. 256.
(4) Voet. tom. I. dissert. selectar.

tensi Ao. 1670. se singulam opere *de amuletis* acturum, ut & altero de *vexillis* (1) an vero liberarit fidem, haud mihi constat, quantum quidem scio, factum non est. *Gaffarellus* autem octogenarius senex vitæ satur Ao. 1681. obiit, (2) de quo in confesso est, ipsum magna diligentia de hoc argumento quæsivisse. Promisit etiam *Talismanes* complures æri incidi curaturum, posto quam aliæ quas ex Gallia & Germania exspectabat, in manus devenerint, cum explanatione quadam, si tanti viderentur. (3) Idem ostendemus, inquit, (4) post hæc peculiari libro, si hic noster labor doctis placuisse visus sit, *XLVIII. constellationes* in fabricandis *Talismanicis figuris* non inutiliter adhiberi. Multa & alia in scriniis servabat, notata de *notis Hieroglyphicis in nubibus*, (5) *Pneumaticam*, (6) ut videtur satis curiosam & alia, quæ commemorat *Leo Allatius* in apibus urbanis, & ex eo Celeb. FABRITIUS. (7)

Inter eos vero, quibus iste labor *Gaffarelli* displicuit, CLAUDIUS SORELLUS, Historiographus Regius, *Claudius Sorellus.*

I 2 mul-

(1) Mich. ad Gaffarell. in not. pag. 3.
(2) Colomes. in Gall. orient. pag. 153. & 269. Fabric in præfat. libr. præmissa.
(3) Gaffar. curiosit. cap. 6. pag. 115.
(4) Gaffar. cap. 6. pag. 135.
(5) Id cap. 12. pag. 231.
(6) Id. cap. 5. pag. 99.
(7) Fabric. in præfat. noviss. edit.

multis ſcriptis in Gallia notus, præcipue nomen ſuum profitetur edito libro: *Des Talismans figures faites ſous certannes conſtellations, avec les obſervatiens contre le livre de curioſites inougeos de Gaſſarel, & un Traitté de l'onguent des armes, poudre Sympathetique & conſtelle* &c. par le Sieur de l'Isle Pariſiis 1636. in 8. apud *Antonium Somaville*. Hic tum in genere omnia Telesmata, tum *Gaſſarelli* ſententiam de iis, tum *unguentum armarium* acriter impugnat (1) Cui merito ea, quæ in *ſcientia ſua univerſali* Lutetiæ 1647. in 4. edita P. 3. p. 215. & P. IV. p. 273. leguntur, ſunt jungenda, ubi iterum latiſſime de *Taliſmanibus* & Gaffarello disquirit. JACOBUS GAUFRIDUS contra *Tauroentius* Gallus edidit librum, cujus Titulus: *vindicata antiquitas, ſeu Parecbaſis encomiaſtica pro curioſitatibus inauditis* Jacobi Gaffarelli Parmæ 1634 in 4. (2) ac alius quidam ſine nomine Gallus tractatum Gallica lingua *talismans juſtifies* inſcriptum, ut *Wolffius* (3) obſervat. In hunc calamum ſtrinxit FRANCISCUS PLACETTE edito libro hoc titulo: *La ſuperſtition du temps reconnue aus talismans, figures aſtrales & ſtatues fatales, avec la poudre de Symſiathie, ſoupçon, née de magie* par le R. P. Placet P

Jacobus Gaufridus.

(1) Sorell. in bibl. Gallic. Teiſſier in catal. Kön in bibl. qui tamen errat.

(2) Labb. in biblioth. bibliothec. pag. 597.

(3) Wolf. in ſcrutin. amulet. pag. 499.

ris. Ao. 1668. in 12. & ches Fr. Clousier Paris. 1672 in 12. (1)

Hi ex Gallis, ex Germanis ISRAEL HIEBNER, *Schneebergensis*, Professor Mathematum in Academia *Erfurtensi mysterium sigillorum, herbarum & lapidum*, sive, plenissimam Medicinam morborum animi & corporis per varia remedia externa quatuor partibus edidit, quarum prior Medicinam ex influentiis cœlestibus in herbas plantasque adhibet, altera influentias in metalla & lapides considerat, tertia & quarta eorum conjunctione in sigillis Medicinam absolvit Erfurti 1651. in 4. Lips. 1653. in 4. Erfurti 1696. in 4. Sed bonus vir non haurit fundum. *Israel Hiebner.*

Plura & doctiora ATHANASIO KIRCHERO debemus, qui tot inusitatæ molis opera, quot ab uno vix exspectari possent, nobis reliquit. Erat autem *Buchonio Fuldensis* S. J. Presbyter in Herbipolensi & Avenionensi Gymnasiis, nec non Romano linguarum Orientalium & Matheseos Professor, cujus Oedipus *Ægyptiacus* Romæ 1652. quatuor voluminibus prodiit, in quo magno conatu ænigmata, & res absconditas antiquorum, ut alter Oedipus venatur, quanquam eum in multis se præbuisse hominem negari non possit. Varia circa nostram *Athanasius Kircherus.*

 ma-

(1) Journal des sçav. 1672.

materiam prodit in dicto opere, dum de *Serapidibus*, *Laribus & telesmatibus* tam majoribus, quam minoribus, *de Magia*, *de Diis averruncis*, *statuis polycharacteristicis*, *& de amuletis* copiose disseruit. Quibus merito jungitur ejus *Archmologia* sive de abditis numerorum mysteriis opus, quod Romæ 1665. in 4. prodiit, in quo multa de *Gnosticorum* aliorumque amuletis, multa de sigillis, eorum structura sensuque enucleantur.

Samuel Hentschel. Præterea extant SAMUELIS HENTSCHEL dissertatio *de characteristica Philosophia*, qua Wittebergæ 1659. characterum patronos impugnavit, quod Altdorffi Ao. 1693. DANIEL GUIEL. *Mollerus.* MOLLERUS in diss. de *chacteromantia* fecit. Quibus tamen palmam *Jul. Reicheltus.* præripit JULII REICHELTI, Professoris Matheseos *Argentoratensis* ele-elegans diatriba *de amuletis*, quæ Argentinæ 1672. in 4. & cum *Wolfii* scrutinio amuletorum Lipf. 1692. in 4. typis excusa est. *Jo. Dav. Rein.* Argentinæ quoque JOH. DAVID REIN, Præside *Jo. Ioachimo Zentgravio*, Professore Moralium argentinensi, *de superstitione & remediis superstitiosis* insignioribus aliquot disputationibus egit, quarum secunda *de amuletis & unguento armario* Argentinæ 1677. in 4. prodiit. Cui proxi-*Aug. Buchnerus.* ma AUGUSTI BUCHNERI Professoris *Wittebergensis* celeberrimi

ora-

oratio *de statuis magico ritu consecratis*, quæ cum aliis Dresdæ Anno 1682. in 4. typis exscripta est, (1) in qua tum multa alia, tum varia de syngibus & rhombis magicis scriptorum loca explanantur.

Quod si nec ineditorum numerum inire displicet, GEORGII FRANCI de FRANCKENAU dulcis recurrit memoria, qui Medicinæ Doctor, & diversis temporibus ejus Professor *Argentinæ Heidelbergæ & Witteberg*æ, nec non multorum Regum Principumque Archiater fuit. Is aliquando *Caroli Ludovici* Principis Palatini jussu, qui talia summo studio inquirebat, integrum opus *de amuletis* tentabat, sed ob miserrima illius regionis tempora & negotiorum, quibus urgebatur, molem; nondum ad umbilicum perduxerat, cum *Hafniæ* 1704. rebus humanis diceret valere & plaudere, suis vero familiaribus dolere & plaugere. *Georg. Francus de Franckenau.*

Sic HIERONYM. WELSCHIUS, vir præclare doctus & magni nominis Medicus, de his quædam meditabatur, (2) quæ interceperunt fata, veluti etiam conatus MATHIÆ FRIDERICI BECKII, Pastoris *Augustani* ad Ecclesiam Spiritus S. sacram, *Hieronym. Welschius.* *Matth. Frid. Beckius.*

(1) Acta Erudit. Lips. 83. April.
(2) Wolf in scrutin. amulet. cap. 3. sect. 1. p. 537.

qui in *responsis Philologicis* ad variorum quaesita curiosa secundo loco de *amuletis Turcarum, Judaeorum, Basilidianorum*, disserere constituerat. (1)

Jacobus Wolfius. Inter eos, qui extant, JACOBUS WOLFFIUS Philosophiae & Medicinae D. & P. P. Jenensis, *Curiosum amuletorum scrutatorem* edidit, in quo de natura, & attributis illorum, ut & plurimis illis, quae passim in usum tam Theoria quam in praxi vocari sueverunt, ac in specie de *Zenechtis*, vel quae pesti opponuntur, agitur: superstitiosa & illicita notantur & rejiciuntur, utilia illustrantur Lips. & Jenae 1690. 4. (2) uti Francofurti & Lips. biennio cum *Julii Reicheltî* exercitatione, de qua sermo fuit.

Valent. Ernest. Loescherus. Denique VALENT. ERNEST. LOESCHERUS, *Caspari*, Theologi *Wittebergensis* filius, & ipse S. Theologiae Licentiatus & Doctor, Superintendens Jurterbocensis in Ducatu Querfurtensi, postea Deliciensis, & P. P. Wittebergens. nec non Sacrorum summus antistes *Dresdensis*, vir nostro aevo polygraphus & polyhistor celeberrimus, disquisitionem antiquariam de *Talismanibus* suo praesidio Wittebergae 1697. 4. decoravit, cum eam JO. SIGISM. KOBLICH proponeret. Cui adjicien-

Jo. Sigism. Koblich.

(1) Mehlführer. ad Almeloven. bibl. promiss. & latens.
(2) Act. ericdit. Lipsiens. ej. anni.

etiam ADRIANI BEIERI Diss. Juridica de *amuletis*, nec non MARTINI FRIDERICI BLUMLER *historia amuletorum & censura*, quæ Halæ 1710. 4. haberi cœpit. *Adrian. Beier. Mart. Frid. Blumler.*

Ita quidem nobis de numero auctorum, invictis constat argumentis, quibus sexcentos adjicere possem, qui data occasione copiosissime de iis disseruerunt; Sed nimius videretur labor, & garrulitatis esset suspectus, ideoque primipilares primo tantum indicabo digito, inter quos CAJETANUM invenio, Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, imaginum vim non plane negasse in Commentario ad D. Thomæ Quæst. 96. n. 2. ANTONIUS MIZALDUS in arcanis memorabilibus cent. 1. aphor. 52. 45. 49. cent. 2. aphor. 8. 14. & 93. cent. 3. aphor. 98. cent. IV. aphor. 100. Cent. IX. aphor. 48. telesmata conficit, quæ superstitionis postulat ipse *Gaffarellus*. Hujus loci sunt HIERONYMUS CARDANUS *de rerum varietate* L. 16. c. 89. & 90. GALEOTUS MARTIUS, *de doctrina promiscua* c. 14. & FRANCISCANUS RUÆUS L. 1. *de gemmis* c. 2. & 3, qui omnes harum figurarum efficaciam asserunt. Quod *Camillo* cuidam ob assertam hanc efficaciam Atheismi nota olim inusta sit, testatur *Gaffarellus*. Quem CAMILLUM LEONARDUM esse existimo, qui *de gemmis* scripsit, uti jam diximus. *Scriptores, qui incidenter Talismanes Probant.*

Huic accedunt ROBERTUS FLUDDIUS, Medicus Oxoniensis, *in apologia pro fratribus Roseæ crucis* cap. 2. MAURITIUS Comes de FLISCO de *fato*, qui præter temporis electionem & cœli positum & thematis natalitii harmoniam requirit, TILEMANNUS *de materia Medica* in defendendis pentaculis & amuletis operose diligens. CAROLUS CÆSAR BAUDELOT de Dairval, *de utilitate peregrinandi* & commodis, quæ antiquitatum investigatio doctis conciliat, Lutetiæ 1686. 12. Denique JO. SPENCERUS, Anglus, *de Urim & thummim.* Autor discursus Gallici *de influentia astrorum* Paris. 1671. 12. EMANUEL KOENIG *in regno vegetabili* Basileæ 1688. 4. edito.

Improbant. Impugnant e contra acriter GUIL. EPISCOPUS Parisiensis in opere *de Universo*, SYMPHORIANUS CHAMPENUS Lugdunens. *in cribrationibus suis in conciliatorem*, CONRADUS WIMPINA a *fagis* seu de Buchen, Theol. Francof. *de Fato*, THOMAS GARZONI *in Seraglio de gli stupori del Mundo*, PETR. GREGOR. THOLOSONUS de *Repubi.* JO. BAPTISTA MORINUS in *astrologia Gallica*, ADAM a REBENWALD *in astrologia judiciaria*, qui se peculiari tractatu fusius de futilibus iis acturum, promisit. Potest & evolvi FROMMANNUS, Medicinæ Doctor, in opere de *Fascino*,

nec

nec non GABRIEL NAUDÆUS, viva illa bibliotheca, de *studio militari*.

Disquirunt de iis EDO NEUHEUSIUS *in fatidicis sacris* lib. 2. cap. 24. STROZZIUS CICOGNA *de magia* lib. 4. cap. 1. cap. 26. & 27. MICHAELIS ad *Gaffarellum* num. 59. EDMUNDUS FRIGELLIUS *de statuis*. Holmiæ 1656. J. P. M. S. T. P. de *religione Sabaitarum* Anno 1679. SEBASTIANUS WIRDIGIUS, Prof. Rostochiensis, in *Medicina Spirituum*, CHRISTIANUS FLEMING *de loquela imaginum*, ANTONIUS VAN DALE, Doctiss. Medicus Harlemensis, in opere *de divinationibus* cap. 5. & 6. & 11. BRUNUS, Oratorii S. Jesu presbyter, in ibro dicto, *Histoire critique des pratiques superstitieuses, qui ont seduit les peuples & embarasse les scavans.* *De iis qui scripserunt.*

CAP.

CAP. V.

DE HIS, QUI DE MATERIA TALISMANICA SCRIPSERUNT.

Argumentum.

Quod materiam attinet, licèt ea ex omnibus naturæ regnis petatur, seliguntur tamen metallorum lapidum & herbarum *scriptores præcipui. De* metallis *tractant Scriptores Chymici, in quibus recensendis operose laborant* P. Borellus. H. Conringius, & Olaus Borinttius. Jo. Baptista Nazarus, D. G. Morhofius, Emanuel König. Jo. Jac. Marigetti, *& autor libri Germanici,* Kerenhapuch. De lapidibus, *præmissis aliis plurimis* ob opuscula de iis edita Salomon, Proteus, Hermes, Zoroaster, Zachalias, Orpheus, Democritus, Bolus Mendesius, Aristoteles, Theophrastus, *nec non* Plinius, Evax, Macer Floridus, Epihanius & Beda *in scenam prodeunt. Quibus* Michael Psellus, Henr. Huntingtonensis, Nizardus, Jean de Monteville, Camillus, Leonardus & Scudalupis, Erasmus Stella, Franciscus Ruæus, Guilielmus Turnerus, Jean, de la Taille, Remigius Bellaqueus, Hieronymus Cardanus, Fortunius Licetus, Ulysses Aldobrandus, Anselmus Boëtius à Boot, Joannes de Laet, Andreas Baccius *aliique*, Thomas Nicolai

lai, Robertus Boyle, Nicolaus Vinette *junguntur.* *De* Plantis *post* Gesnerum, Jo. Ant. Bumaldum, & Joseph. Pitton Tournefortium, *qui bibliothecam Herboriſtarum compilarunt*, Salomonis, Hermetis, Protei, Orphei, Muſæi, Homeri, Heſiodi, Democriti, Pythagoræ, Hippocratis, Ariſtotelis, Theophraſti, aliorumque, nec non Apollodori, Andreæ, Pamphili & Xenocratis *mentio fit*, *Quibus ſuccedunt, qui ſingulatim unius aut alterius plantæ naturam viresque exposuerunt* nec non Mago *Poenus*, Mithridates, *Rex Ponti*, *&* Evax, *Arabum Princeps*, *quorum opera Romanis fuerunt in deliciis*; *Ex quibus* M. Cato, C. Valgius, Macer Floridus, Vettius Valens & Apulejus *de hoc argumento ſcripſerunt.* *Inter ſcriptores medii ævi* Alchindus *&* Albertus *Magnus*, *ex recentioribus* Leonardus Thurneiſerus, Bartholomæus Canichter, Adamus a Bodenſtein, Jo. Baptiſta Porta, Oswaldus Crollius, Guilielmus Maxveldus *in eum*, *aliique multi de ſignatura plantarum & vegetabilibus magicis*, Auguſtus Etzlerus, Jo. Frid. Helvetius, Emanuel König, Jo. Henr. Heucherus, Fridericus Mentz. *commemorantur.*

Re-

De Materia Talismanica.

Restat *materia Telesmatum*, si tractationem totam artis mecum absolvere placuerit. Sed hæc tam varia est, ut ipsa natura. Perlustratis enim in superioribus amuletorum fabris illi in horum structura sufficienter indicarunt, quam parum certi de hac constet, dum hominum curiositas quodlibet in his sibi fingens quælibet aptat quadrata rotundis.

Præcipua tamen, quibus constat materia, ex *metallis lapidibus & vegetalibus* desumitur, quorum omnes si persequerer autores, patientiam sane vestram provocarem, cum solos scriptores *Chymicos*, qui metallorum naturam exponunt, non per centurias, sed per myriades computati inveniantur.

de scriptoribus Chymicis.

PETRUS BORELLUS, qui *Bibliothecam Chymicam* Heidelbergæ 1656. 12. publicavit, & *cribrum Philosophorum Chymicorum*, *topographiam Chymicorum*, *vitas Chymicorum* quorundam *Bibliothecam Chymicam* ordine chronologice concinnatam cum secunda parte & vitis autorum compendiosis se editurum, fidem fecit, quatuor millia autorum commemorat, cumque eum *Elias Ashmoble* insuper auxisse deprehendatur, (1) quis, quæso, & qualis eorum est numerus? Subsidio esse poterunt curiosis HERMANNI CONNRINGII & OLAI BORRICHII famigeratæ *de hermetica Philosophia* com-

(1) Catal. MSS. Angl. & Hibern. n. 7549.

commentationes, nec non JO. BAPTISTA NAZARUS *de transmutatione metallorum*, DANIEL GEORG. MORHOFIUS *de auro*, EMANUEL KONIG in *regno minerali*, JO. JAC. MANGETTI (1) in *Bibliotheca Chymica curiosa*. Denique præter MSS. passim latitantia tractatus Germanicus, qui *Keren hapuch* inscribitur.

Nos ad autores de *lapidibus pretiosis* divertimus, quod idem in eorum voluminibus plurima, quæ ad nostrum argumentum spectant, tradiderint. Humana enim pene divina Gemmis attribuunt Fata, & nullum miraculorum genus est, quod non his superstitiose tribuant. *Achathes* in magna sunt autoritate, quæ potentiam habere contra scorpiones dicuntur & earum suffitu tempestates averti & flumina sisti. *Alectorias* narrant *Milonem* Crotoniensem usum in certaminibus invictum fuisse. *Amethysti* quandam speciem resistere ebrietati, & si lunæ nomen ac solis scribatur in iis, atque ita suspendatur e collo, cum capillis cynocephali & plumis hirundinis resistere veneficiis, magorum vanitas promittit. Prodesse etiam Regis adituris & grandinem avertere, & locustas precatione addita, si aquilæ in iis sculpantur & scarabæi. Quæ quidem scripsisse eos non sine contemptu & irrisu generis humani arbitror. Sic *Androdamas*, ex eorum

Scriptoris de lapidibus.

(1) Genev. 1702. 2. vol. fol.

torum sententia impetus hominum & ira cundias domat. *Antipathis* nigra contra fasci nationes auxiliatur. *Aspipalates* cameli pil splenetícis alligatur. *Brontia* capitibus te studinum similis fulmine icta restinguit, credimus. *Cinadia* habitum maris præsagit *Chalcophonos* nigra illisa æris tinnirum reddit tragœdis, ut suadent, gestanda. Sic ex *Cheloni tide* ad tempestates sedandas multa vatici nantur, & *Eumetrem* Beli gemmam supersti tionibus gratam sæpius commemorant, *Gor gonia* nihil aliud, quam corallium, Fulmini bus & typhoni resistere affirmant. *Genium* inimicorum pœnas efficere, *Heliotropium* ge rentem conspici posse, negant, & quæ sunt in numera alia magicæ potius vanitatis, qua virtutis gemmarum indicia. (1) Undenam enim sint harum virtutes, nemo ex his pro dit, qui de *rerum proprietatibus* ingentia vo lumina ediderunt, non HERMES, non BO CHUS, non AARON, non ORPHEUS, no THEOPHRASTUS, non THEBIT, no ZENOTHEMIS, non ZOROASTER, n EVAX, non DIOSCORIDES, non ISA Judæus, non ZACHARIAS BABILONIC non ALBERTUS, non ARNOLDUS. Neque nostrum interest, hæc anxie persq qui potius autores, qui de his commentati su breviter subjicere constituimus.

In

(1) Plin. histor. natur. lib. XXVII.
(2) Agripp. de occult. philos. lib. I. c. 13.

Inter quos ob dignitatem regiam & sapientiæ consummatæ famam eminet, SALOMON *Rex Judæorum*, qui *de gemmis* disseruit, neque tantum, quo illæ pacto colores hos vel illos accipiant, vel gignantur & coalescant, verum etiam quis cujuscunque sit usus. Aliam enim pudicitiæ custodem esse pronunciavit, aliam sulphureis inflammationibus resistere, aliam malos genios abigere. (1) Sed veluti superius observavimus, multa huic Regi perperam tribui, nec hunc esse genuinum partum eadem asseverantia affirmare ausim. Alios Scriptores Caballisticos de *gemmis* refert *Sabtai ben Salomon* in libro *labia dormientium* inscripto Sect. II. Part. I. c. 7. *Salomon*

Inter *Ægyptios* primo loco prodit PROTEUS ille multiformis, quem de *lapidibus* scripsisse, *Antigonus Carystius* observat. (2) Extat etiam sub HERMETIS nomine tale scriptum, quod bibliotheca *Thomæ* olim *Erpenii* servabat, An. Hegiræ 749. absolutum. Sed & hæc subscriptio confirmat, pleraque hujus opuscula Arabes confinxisse, ut superius diximus; & præclare errat, qui hic antiquum *Mercurium* somniat. Illo tamen usus est *Albertus M.* in opere de mineralibus. (3) *Proteus.* *Hermes.*

Inter Chaldæos ZOROASTREM, qui scholam *Magorum* instituit, de *Zoroaster.*

K *pre-*

(1) M. Glyc. annal. part. 2. ex Psello. p. 183.
(2) Natal. Com. in mytholog. libr. 8. c. 8.
(3) Fabric. bibl. Græc. p. 71.

pretiosis lapidibus scripsisse commemorant; verum eadem in eo, quæ in *Hermete*, fabula agitur; nec certo hoc ejus opus fuisse constat, licet *Plinius* & *Suidas* nostri asserti autores sint, cum nihil de eo dicatur, quod in dubium vocari non possit (1) Huic quidem ut aliis antiquorum persvasum fuisse plurimum valere pretiosas terræ particulas, concesserim: Veluti ZACHALIAS *Babylonius* in his libris, quos scripsit ad Regem *Mithridatem*, humana gemmis attribuit fata: has non contentus oculorum & jocinerum medicina decorasse, a Rege etiam aliquid perituris dedit & litibus judiciisque interposuit: in præliis etiam eas salutares pronunciavit. (2) Sed libri eorum ad nos non pervenerunt.

Zachalias

Orpheus. Neque ORPHEI antiqui vatis opus est de *lapidibus*, quod *Jac. Lectius* in corpore Poetarum Græcorum, *Henr. Stephanus*, *Eschenbachius*, (3) aliique plures typis exscribi curarunt. Tribuitur quidem ei liber de gemmarum sculptura, qui ab 80. gemmis *Ogdœconthalitos* inscribitur. (4) Sed & hic fuit potius alterius cujuscunque quam illius sapientis, cujus fata nos jam antea exposuimus. Antiquitus enim, ut nunc affectabant præclarum nomen, suaque figmenta inscribebant iis, quem præ reliquis, sapientem & clarum existimabant

(1) Plin. hist. natur. lib. 37. c. 10.
(2) Plin. lib. 37. c. 10.
(3) Ultraj. 1689. 8.
(4) Svidas.

mabant; Quod tamen de omnibus affirmari nequit cum Græcorum præstantissimi, de nostro argumento, suas sententias literarum monumentis consignatas, posteris reliquerint; DEMOCRITUS *Hegesistrati* filius, celeberrimæ famæ Philosophus, qui ne lapidum virgultorumque vis lateret, ætatem inter experimenta consumsit (1) & BOLUS *Mendesius* Philosophus Pythagoricus *de sympathia & antipathia lapillorum* pretiosorum, (2) & ARISTOTELES *Stagyrites* communis quondam Præceptor, & THEOPHRASTUS *Eresius* ob divinum ingenium, & eloquii svavitatem merito commendandus, (3) cujus tractatus *de lapidibus* Ganiele Furlano interprete cum ejus scholiis & notis, ex Bibliotheca *Jo. Vincentii Pinelli* Hanoviæ 1605. f. & cum notis *Jo. van der Laet* Lugd. 1647. 8. prodiit.

Democritus. *Bolus.* *Aristoteles ac Theophrastus.*

Sed quid omnes commemorare necesse est, cum hoc complures susceperint, AGATHARCIDES *Samius* ALEXANDER *Aphrodiseus*, quem eo nomine laudat *Mich. Psellus* ARCHELAUS, ARISTOBULUS, DERCILLUS, DIONYSIUS *Rhodius* Masonii filius, DOROTHEUS, DRACO, HERACLITUS *Sicyonius*, NICIAS *Mallotes*, PHILOSTRATUS *Lemnius* Veri filius, SOCRATES, SOTACUS, quem per-

Aliique complures Græci.

(1) Petron. in Satyr. p. 321.
(2) Svidas.
(3) Vitruv. lib. 7. c. 12. Laert. libr. 5. in vit.

peram *Tacum* vocat *Apollonius*, THEOPHILUS & THRASILLUS *Mendesius*, de quibus consuli poterunt historiæ philosophicæ autores; (1) Quandoquidem nobis constitutum est, hoc capite brevitatis esse memores.

Ex latinis Plinius. Inter Latinos palmam reliquis præripit, PLINIUS *Secundus*, nulli scientiarum cognitione secundus, naturæ solertissimus pictor. Is non librum, sed bibliothecam & thesaurum rerum naturalium cum strueret eum, sine gemmis & lapidibus pretiosis noluit, quorum historiam libro XXXVII. docte posteris tradidit.

Evax, Macer Floridus. Scripserat quidem jam tum ad *Neronem* librum *de gemmis* EVAX Rex *Arabum*, (2) & MACER FLORIDUS libros quinque *de re medica* ediderat, quorum postremus *de lapidibus & gemmis* erat. Sed quæ alterius nomine ex bibliotheca H. *Ranzovii* Lipsiæ 1585. 4. sunt vulgata, alterius vero a *Guillerono Gueroaldo* 1520. 8. & *Jano Cornario*, Frf. 1540. 8. a doctioribus ad *Marbodæum* referuntur, (qui & MARBOLDUS & Marbodus dicitur) fuitque secundum quosdam CAMBRO *Britannus*, Episcopus *Redonensis*, secundum alios Gallus *Cœnomanensis*, ex cujus cognomine *Evans* lepide formarunt *Evax*. (3) Hic de *lapidibus* & *gemmis* libros metricos composuit, quos ob materiæ affinitatem & præter Sæculi genium elegantiam tribuerunt creduli anti-

(1) Svidas Voss. de hist. Græc. Jons. in histor. philosoph.

(2) Plin. histor. natur. libr. 25. c. 2.

Reinesi. in defens. variar. lection. p. 76.

antiquis. Ejus MSS. Codices servantur *Cantabrigæ* in collegio S. Benedicti, & *Oxonii* in collegio Balliolensi, aliumque habebat *Reinesius* qui nobiscum sentire non dubitat. Prodiit cura *Pictorii Villingensis* 1531. Friburgi *Alardi Amsteledami*, Cöln 1539. *Bollandi* etiam *Gorlei*, & *Jac. Gronovii* Lugduni 1695. Ad *Hildebertum* civitatis Cœnomanensis Episcopum mavult referre *Barthius*, (1) cujus opera nitidissime Paris 1708. f. ab *Ant. Beaugendre* sunt edita, qui plura, quæ huc spectant, commemorat, & nostrum 1123. obiisse dicit, quod anno 1050. factum fuisse affirmat *Pitseus*, (2) & sepultum apud *Andegavenses*.

Ad antiquiora redeo tempora: in quibus EPIPHANIUS, *Cypri* Episcopus, *de duodecim gemmis* in vestitu Aaronis fuit sollicitus, cujus opus cum corollario *Conradi Gesneri*, in opere ejus de fossilibus Tiguri 1566. 8. est excusum. Quod quidem argumentum BEDA itidem venerabilis presbyter Anglus libro singulari prosecutus est, & ulterius explanasset SAMUEL BOCHARTUS vir celeberrimus, (quem Johannem memoria lapsum *Reinesius* dicit (3) si opus *de gemmis* scripturæ absolvisset, de quarum Hebraicis nominibus epistolam exaravit PASCHASIUS *Epiphanius.*

(1) Barth. ad Claud. p. 704. & 1035. conf. Daumium ep. XI. p. 12. ad Reines.

(2) Pitseus de scriptor. Angl. Bartholin. de poet. medic. p. 128.

(3) Reines. epist. 13. ad Vossium.

US BALDUINUS, *Talempinienſis*, Franciſco Ruæo ſubjectam. (1)

M. Pſellus. Præterea MICHAEL PSELLUS, notiſſimus Græciæ Philoſophus, non quidem ille, qui *Michaelis* Ducæ Imp. juventutem rexit, ſed ſenior quidam ex *Andro* inſula oriundus, ſi *leonem Allatium* (2) ſequimur: ſcripſit de *virtutibus lapidum* librum, cujus MS. in Saregica bibliotheca obſervat *Juſtus Ricquius*, (3) prodiit Toloſæ 1615. cum notis *Philippi Mauſſaci*. Ante eum Latine & Italice verterat *Adrianus Spigelius*, Philoſophus & Medicus Patavinus & reliquerat monens genere *liberali Crema*. (4) Ejusdem Nomenclatorem gemmarum, quæ magis in uſu ſunt cum earum medicinis *Claudius Aucantherius* cum notis 1594. 8. edidit.

Sæculo XII. HENRICUS HUNTINGTONENSIS Eccleſiæ Lincolnienſis Canonicus, ſcripſit *de herbis* aromatibus & *gemmis* libros VIII. (5) Quod Sæculo XIV. ADAMUS NIZARDE (6) bonarum artium Magiſter Oxonienſis, & JOANNES de MONTEVILLE, ſeu *Mandeville* ſtudioſe diligenterque fecerunt; qui quidem poſterior licet Anglus, Lugduni ſine anno edidit *le Lapidaire* exhibens virtutes & proprietates lapidum pretioſorum, ante-quam

(1) Svert. in Ath. Batav. Kœnig in biblioth.
(2) Allat. de Pſellis p. 14.
(3) Ricquius epiſt. 29. centur. novæ.
(4) Voſſ. de philoſ. c. 5. p. 31.
(5) Balæus de ſcriptor. Britann.
(6) Id. nec non Pitſeus de ſcript. Angl.

quam anno 1372. naturæ debitum persolveret. (1)

De CAMILLI LEONARDI speculo Lapidum, & SCUDALUPIS famigeratissimo libro, *de sympathia septem metallorum, ac septem selectorum lapidum ad Planetas*, & nos superius jam disseruimus, & non sine cura celeberrimus noster *Morhoffius*. (2) Exponuntur in eo *Turchesiæ, Carneoli, Smaragdi, Adamantis & Saphiri Amethisti Magnetis, Chrystalli* eximiæ dotes, iisque intermixtis quibusdam chymicis arcanis metalla & Planetas appropriat. Ab omni superstitione adeo alienus, ut solus character, quo utitur, sit crux Salvatoris nostri dulcissimi. *Camillus Leonardus.*

Plura *de gemmis* alii tradiderunt ERASMUS STELLA Consul Cygneus in libello Argentorati 1530. 8. edito. FRANCISCUS RUÆUS *Insulanus*, Medicinæ Doctor; Qui syntagmati *de gemmis*, quæ in capite penultimo Apocol. Johannis recensentur, & aliarum proprietates adjecit, docens, quibus Diis seu planetis sacros crediderint antiqui lapillos. Prodiit Lutetiæ 1547. 8. Tiguri 1565. 8. Francof. 1596. 12 (3) adjecta epistola *Paschasii Balduini* Falempiniensis in agro Insulano Canonici de gemmarum nominibus apud Ebræos, uti jam indicavimus, de quibus circa Annum 1656. GUILIELMUS *Erasm. Stella. Fr. Ruæus.*

(1) Ant. Verdier. in bibl. Gallic.
(2) Morhof. in Polyhistor.
(3) Miræus in elog. belgic.

Gv. *Turnerus*, *Jean de la Taille*, *Remigius Bellaquem.* TURNERUS Medicus Anglus JEAN de la TAILLE de BONDAROY nobilis Belsiensis, (de Beauce) Lutetiæ 1574. 4. & REMIGIUS BELLAQVEUS, quem naturæ pictorem *Ronsardus* vocabat, (1) sollicite egerunt.

Nec jure illaudatam possumus prætermittere clarissimorum virorum memoriam, qui nostrum argumentum scriptis exposuerunt.

Hier. Cardanus. HIERONYMI CARDANI *Mediolanensis* Medicinæ Doct. & Profess. celeberrimi, in cujus operibus studio *Caroli Sponii* Lugd. 1663. f. tomis X. nitide editis, *de gemmis* & coloribus tractatus extat. *Fortun. Licecius & Ulyss. Aldobrandus* FORTUNI LICETI *Genuensis* Philosophi & Medici Patavini & ULYSSIS ALDOBRANDI (sive ut alii legunt *Aldrovandi*) naturæ speculatoris sagacissimi, quorum utrique opus *de gemmis* tribuit *Laurentius Crassus.* (2)

Præterea de iisdem extant ANSELMI BOETII de BOOT *Bruggensis* Flandri Imperatoris Rudolphi II. Archiatri & Medicinæ Doctoris celeberrimi, Libri III. Francof. 1609. typis *Marnii* excusi, quos Lugd. Batavorum 1639. 8. recensuit *Adrianus Tollius*, & ib. 1647. 8. non ineleganti libello auxit JOANNIS LAET, Batavi, & Theophrasti. ANDREAS BACCIUS *Elpidianus* ex Italico in Latinum sermonem versus, cum annotationibus & observationibus

Wolf-

(1) Thuan. histor. libr. 64.
(2) Crass. in elog. part. I.

Wolfgangi Gabelchoveri Francof. 1603. 8. & 1643. 8. haberi cœpit. Notæ sunt etiam doctioribus THOMÆ NICOLAI, ROBERTI BOYLE ingeniosissimi viri, & NICOLAI VINETTE Medicinæ Doctoris, & Decani Rupellensis *de gemmis* meditationes, sed ad metam tendo, & primo indicasse digito, hac occasione sufficere videtur.

Th. Nicolai, Rob. Boyle, Nic Vinette

Superest scrutinium PLANTARUM, quibus non minores vires, quam lapidibus, creduli largiuntur: cum ex omni antiquitate sit notissimum, quid iis efficere Magi olim ausi sint. Quis nescit pollentes & malas herbas *Ovidii?* funestas *Tibulli*, prometheas *Claudiani*, magicas *Propertii*, pubentes *Lucani*, aut quas Thessalia & Colchis protulit? His se omnia posse inepte sibi persvaserant & *Æthiopide* herba amnes & stagna siccari conjectu, tactu clausa omnia aperiri statuebant. *Achæmenide* conjecta in aciem hostium trepidare agmina, & terga vertere. Ubinam ista fuerit, cum Cimbri Teutonique terribili Marte ulularent, aut cum *Lucullus* tot Reges Magorum paucis legionibus sterneret. *Laracen* legimus dari solitam a *Persarum* Rege legatis, ut quocunque venissent omnium rerum copia abundarent, (1) ac multa similia, quæ merito referre supersedemus & ad scriptores nos convertimus, si & hic labor nostram curam postulat.

De Plantis.

(1) Plin. hist. natur. lib. 26. c. 4.

Scriptores. Eos enim jam ante Sæculum integrum enarravit CONRADUS GESNERUS, vir ſine dubio doctus & diligens, in præfatione librorum *Hieronymi Tragi* de natura ſtirpium, quam Bibliothecæ Medicæ Baſiliæ 1590. 8. adjecit *Paſchalis* Gallus Picto Villaſanenſis. Extat etiam OVIDII MONTALBANI, (1) ſive ut ſe vocat *Jo. Antonii Bumaldi*, Equitis & Profeſſoris Bononienſis *Bibliotheca Botanica*, ſeu Herboriſtarum promota Synodica Bononiæ 1651. 12. edita, & JOSEPHUS PITTON TOURNEFORTIUS (2) Aquiſextienſis, Medic. Doctor Pariſienſis, *inſtitutionibus rei herbariæ*, Iſagogen *de Botanices ſcriptoribus* Pariſiis 1700. 4. adjecit. Sed omnes eo vitio laborant, quod numero ſcriptorum certent, & omnes, ſi poſſent, recenſere velint, dum nos rariſſimos tantum & ſelecti argumenti ſectamur.

Salomon. Inter quos ex *Hebræis* prodit SALOMON Judæorum ſapientiſſimus, qui de Cedro Libani usque ad Hiſſopum diſſeruit; an vero hæc dicta ſcripto conſignaverit, non æque conſtat. Fertur quidem hujus Regis nomine *Herbarium*, Arabica Lingua, (3) quod in pauciſſimorum quorundam manibus eſſe nonnulli volunt, quo multa in arte medica miracula patrent. Verum quod multi ipſius nomine abutantur, copioſe ſuperius oſtendimus.

Ex

(1) Placc. in theatr. Pſeudon. n. 492.
(2) Hannöv. Auſus 1701. menſ. Febr.
(3) Morhof. Polyhiſt. libr. I. c. 6. Procop. Gazaeus ad 3. Reg. 4. v. 33.

Ex *Ægyptiis* HERMETI *Trismegisto*, tale scriptum tribuitur *de herbis sacris* 36. horoscoporum, Galeno teste, (1) & quidem 36. horoscopi dæmones erant, quibus subjiciebantur terrestria, & homo in tot partes divisus, quorum nomina lingua patria noverant, & invocatione eorum, se a quolibet membro, valetudinem fugare posse, sibi persvaserant (2). Sed splendida cum extarent tum fuerunt nugæ, & jam interciderunt, ut & Commentarii PROTEI *Ægyptiorum* antiquissimi, quem *Antigonus Carystius* virum sapientem fuisse tradit, & *de plantis* scripsit (3). *Hermes.*

Apud *Græcos* ORPHEUS primus omnium quos memoria novit, *de herbis* curiosius aliqua prodidit. Post eum MUSÆUS & HESIODUS *Polion* herbam mirati sunt. HOMERUS & quasdam nominatim herbas celebrat, ab eo PYTHAGORAS clarus sapientia primus volumen de earum effectu composuit *Apollini Æsculapioque*, & in totum Diis immortalibus inventione & origine assignata. Composuit & DEMOCRITUS, ambo peragratis Persicis, Arabiæ, Æthiopiæ Ægyptique Magis. Fuit sane *Pythagoras* non sordidus autor, naturæ verique, summus Philosophus & rerum occultarum indagator sedulus, cui librum *de herbis magicis* tri- *Orphæus, Musæus, Hesiodus, Homerus, Pythagoras, Democritus.*

(1) Galen. libr. 6. in princ. de simplic. medicam. facultat.

(2) Origenes libr. 8. adv. Celsum.

(3) Natalis mytholog. libr. 8. c. 8.

tribuit Plinius, (1) alium de *Scylla*, alium de *Brassica*, si *Aldobrandino* standum, quæ nostro quidem judicio unico commode fasciculo comprehendi potuerunt. Nec me fugit hoc volumen ejus a quibusdam CLEEMPORO Medico adscribi, *Pythagoræ* pertinax fama antiquitasve vindicant, & id ipsum autoritatem voluminibus affert, si quis alius curæ suæ opus illo viro dignum judicavit: quod fecisse *Cleemporum* cum alia suo & nomine ediderit, quis credat? DEMOCRITI liber *Chirocineta* vocabatur, in quo mirabiles effectus ex Magorum sententia tradebat, quorum erat studiosissimus. Hoc Chirocinetæ verbum male habet plurimos doctorum, aliis ita dictum existimantibus, quod assidue manibus tractari deberet, in quibus Dalecampius, (2) aliis mire fluctuantibus & *hirometa* legentibus quasi sacros labores dixeris & abditissimis sensibus refertos. Salmasius (3) pro voce Chirocinetæ *Chiroımeta* substituit ab obsignata cera, quod experientiam earum rerum in eo traditarum habuerit, quam habere non potuit, si magiæ artium vanissimæ tantum indulsit quantum tradit *Plinius*, non sine bile *Gellii*, (4) qui integrum caput de portentis fabularum, quæ *Plinius* secundus indignissimo in *Democritum* Philosophum confert, noctibus suis inseruit.

(1) Plin. hist. nat. libr. 24. c. 17. lib. 19. c. 5. libr. 20. c. 9.
(2) Dalech. in. not. ad Plin.
(3) Salmas. in not. ad Solim. p. 1100.
(4) Gell. libr. 12. c. 10.

Veritas in medio eſt, & dum veritatis ſumus adeo ſtudioſi, eam in medio relinquimus, nec de HIPPOCRATE multis verbis utar, qui primus medendi præcepta clariſſime condidit, cujus volumina refecta herbarum mentione invenimus, nec minus DIOCLIS CARISTII, qui ſecundus ætate famaque extitit, item PRAXAGORÆ & CHRISIPPI ac deinde ERASISTRATI. (1) Notaſſe ſufficit BASSUM, CRATERAM, CTESIPHONTEM, DIONYSIUM, DIOSCORIDEM *Anazarbeum*, EPICURUM, HERACLIDEM, METRODORUM, NICERATUM, NIGRUM, PETRONIUM, PHANIAM *Ereſium*, RUXUM *Epheſum* de plantis ſcripſiſſe, quorum maxima pars intercedit, injuria temporum; quamvis evitarit ARISTOTELES *Stagirites* cujus opus *de plantis* extat, THEODORUS GAZA vir doctiſſimus in Latinam linguam transtulit & *Franciſc. Bonazides* Commentario donavit. Extat etiam THEOPHRASTI *Ereſii* de plantis liber, in quem annotationes ediderunt *Cæſar Odo, Scaliger, Dan. Heinſius* aliique uti egregia multa in eum tentabat. *Jo. Brodeus a Stapel*, quibus in mortuus eſt. Aliam profert ſententiam *Auguſtinus Niphus*, conjecturans libros Ariſtotelis eſſe Theophraſto adſcribi, ſed haud validis illud confirmat augmentis; cum *Theophraſto* vindicet antiquitas & *Hephæſtion* Medicus jam olim fruſtra ſibi adſcribere conatus ſit,

Hippocrates aliique complures.

(1) Plin. hiſtor. nat. lib. 26. c. 2. & lib. 25. c. 2.

ſit, ut autor eſt *Athaneus.* *Andrantius*, etiam quæ apud Theophraſtum in Libris de plantis & in earum hiſtoria, & in Philoſophi verbis dubia ſunt quinque Libris expoſuit. (1)

Sed miſſo Theophraſto ad eos devolvitur oratio, qui inſignia Magorum in colligendis herbis attigerunt, qualis APOLLODORUS, aſſeclator *Democriti*, (2) (de ALEXANDRO & THESSALO ſuperius diximus) ANDREAS itidem & PAMPHILUS quos graviter de herbis ſcribentes corrigunt *Galenus*, (3) ex fide tantum aliorum, citra ullam explorationem, ſua retuliſſe arguens; ſimilis præconibus (ut *Heraclides Tarentinus* eos comparare ſolebat) qui fugitivi alicujus mancipii etiam nunquam ab iis conſpecti, notas quas auditu acceperint deſcribunt. Sic ſane (pergit Galenus) libros explevit annexo ad quamque herbam nominum acervo, deinde etiam exponens, ſi qua ex homine ferebatur transformatio, tum epodas ſeu incantationes & libationes atque thymiamata, quæ in colligendis iis adhibebantur, adſcribens, nec non & alias ejusmodi præſtigiaturas. Nec melius audit eidem (4) XENOCRATES Medicus Aphrodiſienſis annicula collectrix & fabulator inſignis. Cujus tamen Manuſcriptum *de influen-*

(1) Ather deipnoſ. p. 673. Fabric. bibl. Græc. lib. 3. c. 9. p. 235. Paſchal. bibl. medic. part. 2. p. 322. Gesner. ad Tragum.
(2) Plin. lib. 24. c. 17.
(3) Galen. libr. 6. ſimpl. medicam. Moreau de Schol. ſalernit. c. 19. p. 323.
(4) Galen. libr. 10. ſimpl. medicam. in proœm.

fluentiis Planetarum in corpora in Manuscripto Codice Bibliotheca *Jo. Rhodii* superfuisse, fidem facit *Thomasinus*. (1) Quibus subjicere possum veterem Poëtam Græcum *de viribus herbarum*. Deo alicui consecratarum quem cum admodum rarus esset, & quibusdam ineditus crederetur, in Bibliotheca Græca, cum versione & notis D. *Jo. Renfortii* recudi fecit Illustr. *Fabritius*.

Antiqui scriptores de qualibet herba

Qui in specie singularem diligentiam singulis plantis adhibuerunt, referre supersedeo. De *brassica* notum est CHRYSIPPUM singularem librum scripsisse per singula membra hominis digestum, quam & DIEUCHES PYTHAGORAS & CATO, maxime celebrarunt. MUSÆUS & HESIODUS *Polion* herbam mirati sunt, *Euphorbiam* JUBA Rex ARISTOGITON *anonymon* herbam PLAUCIAS Medicus circa *carduos* fuit diligentissimus, ANTONIUS MUSA & APULEJUS circa *Veronicam* CALLIMACHUS circa *trifolium* MOSCHION circa *Raphanum*. DIOCLES circa *rapum* PHANIAS Eresius Peripateticus circa *Urticam* GAMOCRATES circa *Iberidem* herbam!

Exteri Mago, Mi-

Cæterum apud exteros præclara est MAGONIS *Pœni*, MITHRIDATIS Regis *Ponti* & EVACIS Princi-

pis

(1) Thomasius in Bibl. Manuscripta Batav.

(2) Plin. lib. 20. c. 9. lib. 25. c 2. & 8. libr. 20. c. 23. lib. 19. c. 5. Agripp. de vanit. scient. c. 83. Zvvinger theatr. vit. human. vol. V, libr. 2. p. 1222.

thridates Evax. pis *Arabiæ* fama, qui sollicite plura libros *de plantis* reliquerunt, quos omnes in usum suum solicite Romani transferre non dedignati sunt. Scilicet Carthagine expugnata cum variæ Bibliothecæ variis Regulis Africæ darentur Magonis Poeni XXXII. volumina de re herbaria & agricultura Senatus sibi servavit, & in latinam lingvam transferenda censuit, peritis Linguæ Bunicæ dans negotium, in qua præcessit omnes, Vir clarissimæ familiæ *Dec. Syllanus.* Eadem ista libris XX. in lingvam græcam vertit *Cassius Dionysius*, & *Sextilio* Prætori misit, nova ad VI. Libros redegit *Diophanes* in Britynia & *Deiotero* Regi obtulit (1) *Mithridatis* Commentarios Romani obtinuerunt, cum maximum sua ætate Regum debellasset *Pompejus*, qui omni regia prœda potitus, in arcanis ipsius herbarum invenit vires descriptas, & effectus ab hominibus subjectis, qui fuere magna pars terrarum exquisitus, quos a *Pompejo Lenæo* liberto suo Grammaticæ artis doctissimo, transferri jussit & vulgari. (2) De *Evace* jam superius diximus.

Cives Romani Cato Valgius & Macer Igitur dicendum potius de Civium Romanorum in hac parte Literarum meritis quæ propria virtute, sibi pepererunt. Inter quos eminet M. POR-

CIUS

(1) Plin. libr. 18. c. 3. Varro libr. I. c. 1. de R. Rust. Crinit. de honesta disc. I. libr. 4. c. 2.

(2) Plin. lib. 25. c. 2.

CIUS CATO municipio Tusculo ortus, optimus Senator, optimus Imperator, optimus Orator, denique omnium bonarum artium Magister (1) qui *de herbis* non pauca prodidit. Post quem unus illustrium tentavit CAJUS VALGIUS eruditione spectatus imperfecto volumine ad Divum *Augustum*. Quibus temporibus & MACER FLORIDUS de eodem argumento scripsit, sive *Æmilius Macer* Veronensis insignis Poeta, cujus *Ovidius* tanquam coævi meminit, (2) & *Lucretio* comparat *Quintilianus*. Sed quo major ipsius fama, eo anxius ipsi librum de viribus herbarum, qui cum explicatione *Guilielmi Gueroaldi* & *Simonis Lowiz* prodiit, docti asserunt. (3) Antiquissimum illum esse vatem, cum *Pictori* contendit *Theophrastus Paracelsus*; Sed in optimorum autorum cognitione eorum judicio, semper stare nolim. Juniorem, quingentorum tamen annorum existimabat *Barthius* (4) valde interpolatum concedens, quod Monachis fuerit familiarissimus. Ad *Marbodæum* referri quibusdam diximus, ab aliis ob similitudinem styli tribuitur *Ægydio* (5) Monacho, qui *de urinis* scripsit.

Floridus & Vettius Valens.

L ipsius

(1) Plin: lib. 7. c. 27.
(2) Ovid. lib. 4. epist. 16. ex Ponto.
(3) Reines. ad Daum. epist. 8. & 9.
(4) Barth. adversar. lib. 17. c. 1.
(5) Gesner. in præfat. ad H. Tragum.

Ipsius initium est in membranis Argentinensibus:

Herbarum vires dicturus carmine quidem
Dicam nunc primo, valeat quid mater earum.

Nos potius ad VETTIUM seu Vectium Valentem tendimus, insignem Medicum & Astrologum, qui quænam corporum naturalium species attribuantur planetis ex antiquis exposuit. Hic quidem vixit sub *Claudio*, si idem est cum Valente illo, qui ista ætate ob consuetudinem *Messalinæ*, eam nactus est potentiam, ut novam sectam in Medicina condiderit. Sed *Scaliger Seldenus*, & *Reinesius* ab hoc Medico Romano distinguunt *Antiochenum* Astrologum, à quibus utrisque diversus est *Valens* Astrologus, qui sub *Constantino M.* Thema Constantinopolis composuit; de quibus plura inter Astrologos. Ejus locum prodit

Apulejus. APULEJUS *Madauriensis* Magni nominis Philosophus, cujus liber *de herbarum virtutibus* excusus est Lutetiæ 1528. f. ex MS. *Philippi de Lignamine*, & eodem anno Basileæ opera *Albani Torini*, nec non 1536. veluti sequenti anno cum commentario *Gabriel Hommelbergi* Tiguri in 4. & decennio post apud hæredes *Aldi* Venetiis in f. passim etiam in operibus *Apuleji Afri*, si ejus est, dum *Apulejo Celso* Medico contranitente *Elmenshorstio*

ſtio vindicare inſtituit, *Wowerius*.(1) Opus in ſe turpiter deformatum eſt, & in illis temporibus ignorantiæ male conſultum, & ut videtur, ex ejus ſummi viri naturalibus inquiſitionibus collectum.

Medii ævi Scriptores & Alchindus & Albertus.

Inter medii ævi Scriptores ALCHINDUS ſive Arabs ſive Judæus, multa de vegetabilibus magicis prodiit, ut & ALBERTUS ille Magnus, magnum Germaniæ decus, in tractatu Secretorum & de mirabilibus mundi, niſi ſuppoſita crederent, quæ eorum nominibus feruntur.

Recentiores ævi complures.

Avorum memoria inter Germanos florebat LEONHARDUS THURNEISERUS, homo ingeniosus, linguarum vanarum notitia & peregrinationibus ad remotas regiones barbarorum celebris Chymicus itidem non infimi nominis, libris X. hiſtoriæ plantarum omnium exſpectationem, judicio *Reineſii* (2) aliquandiu ſuſtinuit. Sed liber unicus quod ſciam Berolini 1578. prodiit, in quo conſilium ejus ſecutus eſſe videtur, qui omnium gentium nomina Plantarum Dioſcoridæ libris hinc inde inſeruit.

(1) Wovver in vit. Apulej. Barth. adverſar. libr. 26. c. 16. le Clerc. hiſtoire de la Medecin. Part. 3. lib. 3. c. 9. p. 202.

(2) Reineſ. var. lect. lib. 2. c. 18.

Potius igitur [illegible]
BARTHOLOMÆI CAR[illegible]
bar[illegible]
dicti [illegible]
gno herba subjecta [illegible]
genda & præparanda [illegible]
genrorati 1588. & 1597. [illegible]
Hujus inquam nomine prodiit [illegible]
aut potius [illegible] per [illegible]
compilatus, [illegible]
dus disquirit [illegible]
tam anxiæ [illegible]
ADAMUS [illegible]
liensis, P[illegible] ad man[illegible]
de herbis [illegible] dicit[illegible]
Gesnerus [illegible] (2)

De signatura Plantarum. [illegible] novis [illegible]
[illegible]
JO. BAPTISTA POR[illegible]
politanus. Edidit *Phy[illegible]*
ca Libris VIII, in quibus nova [illegible]
affertur methodus, qua planta[illegible]
lium, metallorumque [illegible]
prima extimæ faciei inspectione [illegible]
vires assequuntur. Neapoli 1588. [illegible]
1591. 8. Delinimur ita sensum [illegible]
herbarum non leve fundamentum [illegible]
lectaria, de quis scripsit OSWALDUS [illegible]
[illegible]

(1) Placc. in theatr. Pseudonym. n. [illegible]
(2) Gesner. in Biblioth.

LIUS, Celebris Chymicus Francof. ... 4. quæ Editio ibidem 1620. 8. re... est. Huic notas addiderat, eas... brevi in non exercitatorum gratiam ...lo committere constituerat CL. GUILIELMUS MAXVELDUS Scotus, ipso teste *de Medicina Magnetica.* (i) Sed nescio quo fa... paucissima hujus viri hactenus innotue... unt, in quibus opusculum ipsius sine du... lo eximium *de herbis sagacibus*, cujus ipse di... loco meminit. *De signatura plantarum* ...terea legi poterunt ANDREÆ RIVINI ...*nx Satura* Lipsiæ 1649. 4. edita, WOLFFGANGUS AMBROSIUS FABRICIUS ...rimb. 1653. 4. HENRICUS NOLLIUS *in Philosophia Hermetica*, JOANNES FRANCUS *de signatura Plantarum*, CHRISTIAN. FRIDERICUS GARMANN in tractatu singulari, ROSENCREUTZERI *anatomia & physiognomia simplicium.* Et præcipue AUGUSTI ETZLERI *Albimontani* Philosophi & Medici *Isagoge Physico magico medica* in qua si... naturæ paucorum vegetabilium & animalium, tam internæ quam externæ accurate depinguntur, ex quibus mundi superioris astralis cum inferiori elementari mundo concordantia & influentia mirabilisque & occulta Sympathia & Antipathia manifeste elucescunt 1610. 8. Argentinæ 1631. 8. qui septem capitibus

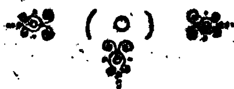
(i) Maxveld. lib. 2. c. 6.

ſeptem Planetis inferiora hæc ſublunaria ſubjicit. Eam e contra impugnavit CLAUDIUS FORGETUS *Nancejanus* Medicinæ D. Patavinus, plurimis argumentis vanitatem artis *Phytognomonicæ* oſtendere allaborans. Huc ſpectat JOANNIS FRIDERICI HELVETII Anhaltini Kötenſis Medicinæ D. *Hagenſis* varia opuſcula, qui nobis *Xiſtum herbarum* **oder luſtigen Spatzier-Weg der Kräuter**, *Mortem morborum* & *Berillum Medicum* Heidelbergæ 1661. 8. alibique dedit. Nec non EMANUELIS KOENIG Philoſophiæ & Medicinæ D. Societatis Naturæ curioſorum *Avicennæ* regnum vegetabile Baſileæ 1688. 4. excuſum, cujus compendium exhibent novellæ de Republ. literaria, ejusdem anni.

De vegetabilibus magicis. Tandem huc veniunt, qui de vegetabilibus magicis diſſeruerunt JO. HENR. HEUCHERUS, *Vindobonenſis* M. D. & Anatom. & Botanices Profeſſ. Wittebergæ 1700. 4. nec non M. FRIDERICUS MENTZ, Lipſ. 1705. 4. quorum uterquæ, quæ hic tradere non poterant, repetitis curis ſe daturum recepit. Sed hactenus nihil eorum ad nos pervenit, præter prioris *hiſtoriam fabularem plantarum* Witteb. 1713. 4. in qua plura ſtudioſæ diligentiæ ſpecimina promittit. Hujus loci ſunt *Collegii Curioſorum* Scripta, quod laudabili conſilio nonnulli adſcrutanda naturæ ar-

cana

arcana instituerunt. Horum sociorum quidam Germanica lingua vulgavit curiosam disquisitionem *de quibusdam mineralibus, animalibus herbisque magicis*, cui subsecuta duplex epistola de *Mandragora*, semine filicis, aliisque magicis herbis, Cosmogol. 1702. 8. de qua quidem Mdragora multa inepte garriunt, quæ prolixe enarrant, qui de ea scripserunt SAMUEL BOCHARTUS, & ipso in Hierozoico teste, veluti etiam JACOBUS THOMASIUS, & ISRAEL FROMSCHMID à HUGENFELS. Sed huic argumento diutius inhærere religio est.

CAP. VI.

DE
ILLIS QVI TALISMANIBUS AFFINIA TRADUNT.

Argumentum.

AD *Telesmata denique spectant* mirabiles imagines, *quibus ornantur, quæ triplicis sunt conditionis & vel a re ipsa petuntur, vel ex regulis Astrologiæ, vel ex utrisque miscentur, ut clarissimis exemplis constat. His adjiciuntur obscura &* barbara nomina *&* characteres inperscrutabililes, *quod ex plerarumque gentium consuetudine, qua incognitas voces sacris adhibuere receptum fuit.* Hodie maxima pars ex Cabala Hæbraica *&* Saracenica *desumitur, illam* Reuchlinum, Picum Kircherum, Henr. Morum, Knorrium à Rosenroth, Buddæum & Olaum Borrichium, *hanc* Athanasium Kircherum, *& complures* Arabes *enarrare observo. Fit & mentio* Zairagiæ, *quæ literarum mysteria & numerorum subtilitates miscent, quod itidem faciunt Telesmatum artifices, qui ex* numeris *cubum magicum struunt, de quo* Kircherus, Fermat. Stifelius Remmelinus, Faulhaberus, Spinola Kochanski, Freniclius, Vagetius: *ipsa autem*

quorum tractatio de numerorum mysteriis alio loco promittitur. Denique harmoniam macrocosmi & microcosmi, & sympathiam *universi crepant, in eaque totius artis subtilissimæ fundamentum quærunt. Quod quidem ultra quadraginta Scriptores studiose exposuerunt, quorum nomina, eâ qua par est brevitate subnecto.*

Ipsa adhuc majora minorare telesmata, eorumque imagines, characteres & incognita cognitaque nomina, proprius sunt inspicienda, ut de origine horum, de modo imponendi, denique de eorum virtute, quam venantur sufficienter constet.

IMAGINES ut ab iis ordiar, triplicis sunt conditionis, aut ex re ipsa ductæ, aut astrologica ratione concinnatæ, aut ex utrisque combinatæ sunt. Ex re ipsa desumuntur imagines, quando contra serpentum morsum, glirium multitudinem, scarabæorum incursum, muscarum molestias, serpens, glis, scarabæus, musca aut fingitur, aut in metallo cuditur, aut in lapide celatur, aut argillæ imprimitur, aut in membrana præcipue virginia delineatur. Simili modo ad amicitiam genios fingunt arctissime se invicem complectentes, ad odium arietum modo se pulsantes; Furias credunt inferre destructionem, & quæ sunt alia *Hieroglyphicæ* doctrinæ ab *Ægyptiis* hausta capita, quibus utuntur amuletorum Venditores. Quæ vero non ex re ipsa petuntur, ex

De imaginibus.

astris desumpta sunt, in quibus designandis plurimum indulget sibi ingenium humanum. Ita cum Astrologi *Saturnum* depingant tardigredum, promissa barba & canitie capillorum torsum, falcem torosis imponens humeris. *Jovem* regio ornatu conspicuum & corona sceptroque insignem Ferocem *Martem* galea & thorace nitido armatum, *Solem* juvenem clarissimis radiis fulgentem Blandiloquam *Venerem* Cupidine filiolo comitante cum Gratiis ludentem. *Mercurium* alato pileo & caduceo involutis serpentibus mirabilem, cum inquam triformem *Lunam* nitido habitu curvato illo argenteo insigni pulchram prodant. Invenimus etiam in amuletis hujusmodi morphomata, & ingenii humani otiosos usus.

Ne disparem curam XII. signis Zodiaci afferunt, variis ea imaginibus ex eorum cerebro genitis mirum in modum exornantes. Hic *pisces*, illic conspicis *arietem*, hic *taurum*, illic *leonem*, proximum signum virginis, os habitumque gerit. Cumque nec eo sibi satisfaciant, majorem sagacitatem adhibent, & unumquodque ex istis coeli domiciliis in tres partes dividunt, quibus *Decanos* præficiunt singulis varii conspicui figuris. Ita

Arie-

Arietis Decanus refert
- I. Virum hasta & speculo munitum.
- II. Virum capite canino, throno insidentem cum sceptro.
- III. Figuram viri dejecto vultu Lyram portantis.

Tauri Decanus. depingit
- I. Figuram bovem stimulans gnomonemque gestans.
- II. Figuram equitantis in cujus manu vexillum.
- III. Figuram compedibus vincti.

Geminorum Decanus.
1. Vir throno sedens altera manu librum tenet, manum imperat altea.
2. Vir onus ingens portans.
3. Vir complicatis manibus terræ insidens.

Cancri Decanus.
1. Vir Cytharam manu gestans, in actu saltantis.
2. Vir arietis forma spargens flores.
3. Figura canem iracundum manu ducens.

Leo-

Leonis Decanus.	1. Figura humana crocodilum obequitans. 2. Figura gladie minus. 3. Figura fœminea ſpeculo ſibi complacens.
Virginis Decanus.	1. Figura manipulum ſpicarum manu, altera vitulum ducens. 2. Vir formicæ operationes obſervans. 3. Vir incurvatus teſtudinem lutariam manu tenens, altera baculo innixus.
Libræ Decanus.	1. Vir libram geſtans manibus & radium menſorium. 2. Vir dormiens in ſinu virginis. 3. Vir cum porco & ſcarabæo.
Scorpionis Decanus.	1. Vir æquo inſidens in cujus capite noctua. 2. Figura fœminea manu cornicem geſtans. 3. Figura Hippotami.

Sagittarii Decanus.
1. Vir ſcuto & gladio terribilis.
2. Figura ſub forma hominis ſedentis, manu caput fulcientis cum lepore in ſinu.
3. Fœmina cujus caput ſerpentibus involutum.

Capricorni Decanus.
1. Fœmina ſedens cui parisyngum porrigit.
2. Fœmina in pertuſum vas aquam fundens.
3. Vir canem ſceptrum & coronam manibus geſtans.

Aquani Decanus.
1. Vir nudus ſub forma currentis extenſis manibus.
2. Figura Apollinis ſedentis forma juvenili cytharam tenentis.
3. Vir mordens digitos.

Piſcium Decanus.
1. Vir ſimiam ſinu fovens.
2. Vir ambulans ſuper nubes.
3. Vir hircum ducens. (1)

His

(1) Kircher. Oedip. Ægyp t. Agripp. Philoſoph. Occ. l. 2. c. 37.

His si imagines ex utrisque mixtas addideris, quales sunt antiquæ Idololatriæ rudera, nulla ferme supererit, quæ hoc modo effičta non sit, suamque interpretationem, si mentem intendimus, nanciscatur. Doctrina antiquorum Hieroglyphica in partes venit, qui sufficienter declarat, quanta libidine antiqui in imaginibus fingendis, sibi indulserint, ut adeo Sol in numeris proponeretur & nominibus & figuris, ut præter alios eleganter exponit *Macrobius*, (1) & nos aliquando latius in *theatro Hieroglyphico.*

Literæ & characteres. Hisce imaginibus monstrosos adjiciunt characteres, qui sunt ignorabiles literæ, certo genere scripturarum, arcana Telesurgica à profanorum lectione callide munientes. Sed in plerisque impostorum vaframenta, latent, quibus credulis & stupidis insidias struunt.

Qui magis admirantur amantque
Inversis quod sub verbis latitantia cernunt.

Scilicet, quælibet ignota series literarum & quicquid ingenio nostro latet, magici aliquid crepat & admirationem parit, apud eos, qui sibi persuadent, divinam curvis lineis virtutem inesse, quibus annum, mensem, diem, horam, elementi partem, coelestem erronem, aut astrum aliud

(1) Macrob. Saturnal. lib. 1. c. 20.

aliud, denique geniorum cognomina referunt.

His obſcuris literis obſcuras ſed magnificas voces & potentia verba ſubjiciunt, quorum in opere occulto & ſacro, vis excellens & magna traditur. Apud *Argonautas* jam *Orpheus* iis tempeſtatem ſedat; illis apud Homerum ſanguis ex vulnere Ulyſſis defluens, ſiſtitur, (1) & *Ovidii* (2) Circe

Verba potentia.

Ignotosque Deos ignoto carmine adorat,
Quo ſolet & niveæ vultum confundere Lunæ,
Et patrio capiti bibulas ſubtexere nubes.

De talium verborum virtute adeundi *Plinius*, (3) *Origines*, (4) *Agrippa*, (5) aliique. Nos ea Stoichimaticos ideo adhibere credimus, quod in Sacris omnium gentium tradendisque præceptis morum Philoſophi occultum ſenſum, variis modis velarint, ne innoteſceret populo. Cumque hoc per ignotas voces mirifice ſuccederet, in omni antiquitate invenimus eorum veſtigia, apud *Ægyptios*, quibus præter vulgares literas & ſacræ erant, quas Solos ſcire Sacerdotes

Ex ſacris gentium inſtitutis.

(1) Apulej. in Apolog.
(2) Ovid. libr. 14. fab. 7. v. 365. metamorph.
(3) Plin. hiſtor. natur. lib. 28. c. 2.
(4) Origenes lib. 1. & 5. contra Celſ.
(5) Agripp. de Occ. Philoſoph. libr. 1. c. 69.

tes Diodorus (1) autor est. De *Æthiopibus* fasciam perlegi inquit Hesiodorus (2) literis Æthiopibus non vulgaribus, sed regiis notata, quæ Ægyptiis sacris cognominatis sunt similes. Apud *Ammoneos* incidit Sanchoniathon (3) in templi penetralibus in libros quosdam literis arcanis prænotatos, quæ non erant omnibus notæ. De Sacris in *Babylone*, & in *Meroë* literis jam olim scripsit Democritus, (4) & in Græcaricis templis peculiares erant literarum characteres, quos sacros appellabant, & *Samothracibus* (5) lingua quædam vetus sibi propria, quam in sacrificiis servabant. Exinde *Ephesiæ literæ* carmina barbara, & incognitæ voces, quas ut imperii & salutis pignora servant magi, & superstitiose sine ulla & minima immutatione attingere jubent, ut *Zoroaster* in oraculis, & prolixe qui ad eum commentati sunt.

Ex Cabala Judæorum.

Cumque idem institutum esse *Hebræorum* observarent, ad arcanam eorum sapientiam quam *Cabalam* dicunt, tanquam ad sacram anchoram confugere cœperunt, de qua in confesso est, subtilissima mysteria in literis nominibusque sacris quærere. Quis enim Judæorum audet sanctissimum illud *Tetragammaton* profane abuti,

(1) Diodor. lib. 3.
(2) Heliodor. lib. 4.
(3) Euseb. præpar. Evang. lib. 10. c. 3.
(4) Laertius in vit.
(5) Diodor. Sic. lib. 5. histor.

iti, si ulla ei pietatis sensus est. Quis non *ephyllim* & *phylacteria* sua gestat. Quis certa verba decem *Sephiroht* seu velamentis Dei: uti philosophantur, eorumque viis aptata negabent, quibus maximam virtutem tribuere non dubitant mecubales, ut prolixe REUCHLIus (1) JO. PICUS, (2) ATHANASIUS KIRCHERUS, (3) HENRICUS MORUS (4) KNORRIUS à ROSENROTH, (5) BUDDÆUS (6) & OLAUS BORRICHIUS (6) de *Cabala characterali*, ne plures testes citem, demonstrant. Ad horum & *Agarena* exemplum *Arabes* & aliæ Hebræorum simiæ fundamentum omnium bonorum sub literis latere arbitrantur, quibus Deus influat in angelos & hi in Planetas, duodecim signa Zodiaci, & Elementorum virtutes. Singulis horum literas consignatas ex Alphabeto mystico tribuunt, iisque certas herbas, lapides, metalla & partes animalium adjiciunt. Farraginem porro divinorum nominum ex *Alcorano*, & ex capitalibus eorum literis portentosa construunt nomina, quæ XII. signis Zodiaci, VII. stellis erraticis, XXVIII. mansionibus Lunæ, verbo: cuivis

M

(1) Reuchl. de verb. mirific. & arte Caballistica.
(2) Picus in const. Caballist.
(3) Kircher in Oedip. Ægypt.
(4) Mor. in cabal. denudat.
(5) Knorr in X. Sephiroht.
(6) Budd. de Philosoph. Hebræor.
(7) Borrich. Hafn. 1659. 12.

cuivis animali, herbæ, lapidi liberalissime donant mirabilium effectuum venatores. In horum nugis enarrandis admodum operosus ATHANASIUS KIRCHERUS in ea parte *Oedipi Ægyptiaci* quæ de *Cabala Saracenorum* tractat. Hanc eandem plurimi tradunt *Arabes*, quorum insignem numerum & integram fere bibliothecam recensit ABDELRAHMAN, filius *Abibekr*, Damascenus cognomine *Giauberi*, in libro *detectu mysteriorum* dicto. Multique eorum exstant in bibliotheca Regis *Galliæ* ut fidem facit celbr. *Herbelotius* (1) in *Bibliotheca* sua *Orientali*, qualis liber inscriptus: *Sheransin al Hendiah fielin al Simia* No. 1012. & tractatus quintus libri inscripti: *Cabs Alanouar giame alâsrar* No. 1004. ita in *Sefat alaclam* multa existant alphabeta, quæ autor in Propheticа, mystica, philosophica, magica, Talismanica distinguit. No. 1008. & in *Ketab Alanuar* Libro luminum XXVIIII. alphabeta *Simia* extant, quibus utuntur in Talismanibus ad attrahendos spiritus. Talis JEHUDA al MOSLEMANN Judæus apostata in libro luminum No. 891. Talis TAKREDDIN HERAL al FEGIBI USU SOFI No 616. ALBUNI quidam *in Sole cognitioni* No. 895. 984. & 985. cujus itidem MS. in Anglia latet, ubi non minor eorum messis fid

Cata

(1) Herbelot. p. 811. 775. 328. 967. 464. 201. 395. 79

Catalogi Manuſcriptorum Angliæ & Hyberniæ tomo II. No. 407. & 450. nec non No. 6279. 6253. 6283. 6290. & 91. quibus ſubjungere poſſum GEMALLDDIN ABULHEGIAGE, JOSEF BEN ALI, cognomine *al Cadheruni al Magrebi*, quem alii *Abulmehaſſem* vocant, de ſenſu myſtico literarum Alphabeti Arabici BEN SARACAH in tractatu *Ketab alaad* dicto ABOU MARGIAN MOHAMMED EBN HARBAL HALABI, ABAL ABBAS BEN ALI cognomine BUNI & alios complures.

Nec hinc multum abit ars *Arabum*, quam ZAIRAGIAM dicunt, qua acute literarum & numerorum arcana inveſtigant, & ex his futura quævis ſe ſoleriter conjicere poſſe contendunt. Sed cum de ea in opere *de divinatione ex arte factis*, latius tractare inſtituerim, nullas hic necto moras, poteritque ſedulus Lector interea evolvere *Leonis Afri* libr. III. cap. 43. deſcriptionis patriæ. *Zairagia.*

Neque tamen imaginibus hujusmodi, literarum & characterum virtutibus aut obſcurarum vocum ſonora jactantia, res confecta eſt, ſed addunt myſteria myſteriis, & in NUMERIS quoque ſuæ artis emolumentum quærunt: Scilicet quibus bonarum literarum eſt qualiscunque ſcientia, dum Philoſophis Pythagoræis & Pla- *Numerorum virtutes.*

 toni-

tonicis tanti fuisse numeros comperiunt placet conditio flexilis horum natura, ideoque in horum imitationem cuivis Erroni certum numerum sacrum esse volunt. *Saturno* ternarium, *Jovi* quaternarium, *Marti* quinarium, *Soli* senarium, *Veneri* septenarium, *Mercurio* octonarium, *Lunæ* novenarium. Hos postmodum in se ductos, eo disponunt ordine, ut quomodocunque latera aggregentur, unus & idem numerus basis scilicet fundamentumque totius Telesmatis semper emergat. *Sigillum* hoc vocant & *cubum magicum* miræ ut credunt efficaciæ & virtutis, cujus structuram & subtilitatem amplissime declarant ATHANASIUS KIRCHERUS *in Oedipo Ægyptiaco & Arithmologia*, FERMAT, STRIFELIUS, REMMELINUS, FAULHABERUS SPINOLA, ADAMUS ADAMANDUS KOCHANSKI, FRENICLIUS AUGUSTUS VAGETIUS, sub cujus præsidio Clariss. *Albertus zum Felde* Bremensis tum juvenis *de quadrato magico impari & pari*. Wittebergæ 1695. 4. disseruit. His jungi possunt, & plurimi autores alii *de numerorum mysteriis*, quos prolixe cum de iis sermo aliquando erit, indicabo.

De Sympathia & Harmonia universi. Hæc postquam Tibi amplo sermonis discursu quibusvis veritatis coloribus incrustata proposuerunt, neque tamen Tu quicquam præter luxu-

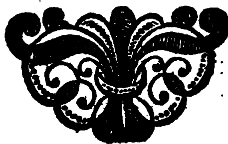
luxuriantis ingenii lusus & inde ortam confusionem te deprehendere affirmas, gravi voce de *consensu & dissensu* rerum, quem *Sympathiam & Antipathiam* Græci dicunt sermocinari incipiunt, & exinde statuunt cum universum condiderit providus parens, Deus, ipsum subordinasse singulis singula, summa infima & in se pugnantia miro nexu & indissolubili catena junxisse. Atque ita mundum Archetypum cœlesti, cœlestem sublunari, & eos omnes microcosmo homini eo majestatis argumento aptasse, ut quicquid aut animo aut sensu concipiamus, hæc harmonia, tanquam svavissimo concentu complectatur. Hanc ea investigare mentis acrimonia, ut eorum subtilitati nihil effugere videatur. Cumque præcipue in cœlo astrali septem errones emineant, rectores ut putant universi: singularum genios & naturam commemorant, dies domosque cœli sacros, animalia, lapides, metalla, plantas, aromata, colores, membra hominis & morbos in quibus regnent. Ita

SOL *Planeta* est calido siccus. Genius Ægyptiis dicitur Osyris, Hebræis Schemsiel, Arabibus Scharaphiel. Dies ei Dominicus sacer est. Et *exaltatur* in domo Leonis, *deprimitur* in aquario. Ex *animalibus* aereis Accipiter: ex aqueis Delphinus: ex terreis Leo ipsum respicit.: ex *Lapidibus*:

PARCHUM NICÆNUM e Bythinia scripsisse invenio (1). Cui subsidio sunt THOMAS GARZONIUS in *discursu curioso de homine astrali* Venetiæ 1601. 4. (2) FORTUNIUS LICETUS *Genuensis*, (3) de mundi & hominis analogia, ROBERTUS FLUDDIUS passim in operibus NICOLAUS NANCELIUS TRACHIENUS *Noviodunensis*, in analogia macrocosmi & microsmi, i. e. relatione & proprietate universi ad hominem, Lutetiæ 1611. f. HELVICUS DIETERICUS in Elogio planetarum cœlestium & terrestrium macrocosmi & microcosmi 1627. GEORGIUS DAINEFFUS de triplici mundo, divino, angelico & humano Leodii 1639. in f. FRANCISCUS TIDICEUS in microcosmo, TOBIAS SCHUTZE de harmonia macro- & microcosmi JUSTUS VESTI de magnetismo macro & microcosmi Erfurti 1687. 4.

O he jam satis est: O he libelle
Jam pervenimus ad umbilicum.

(1) Plin. lib. 2. c. 26. histor. natur.
(2) Barthol. Garzoni in vita fratris.
(3) Laur. Crass. in elog. part. I.

SERIES CAPITUM.

INDEX RERUM ET PRÆCIPUORUM AUTORUM.

A.

INDEX RERUM

An

Can-

D.

E.

F.

Faul-

Isis

T.

Typographi incuria & inſcitia illius, qui Correctoris munere functus eſt, plurimæ irrepſerunt mendæ, quas Lector Benevolus æqui bonique conſulat.

